

جبر و کہ کار بلہ رەکان

بۆ کورانی لالا

کۆمەڵە پیرۆکیکی واقەسی و

پەر وەردەیی

ن/أحمد سالم بادویان

و/حسین محمود

هەلە بچەیی

منندی اقرا الثقافي
www.igra.afhamontada.com

لە ٢٠١٣

پەڕمە جاب

منتدى اقرأ الثقافي

www.iqra.ahlamontada.com

ناو: چيپۈكە كارىگەرەكان بۈگۈرانى لاۋ.

بابەت چىرۋىكى راستە قىندە.

نوسەر: نەحمەد سالىم يادويلاڭ.

وہرگیرا: حسین محمود شاہ نے بچہ یی۔

پیدا چوندوه : وەرگیر.

کاری کومپیوٽر؛ نوینگی MÖM ۲۶۴۸۹۰۷ /۰۶۶ .N

پاک فوسکردن : عبدالرحمن عبدالله .

چاپخانه : ہالیت

چاپ : دووم ۲۰۱۲.

تیراڑ: ۱۰۰۰ دانہ۔

ژماره‌ی یازدهم (۱۰۹)

نرخ: ۲۰۰۰ دینار.

بۇ: فرۇشتن و يلاوكردنده: M / ۰۷۵۰۴۶۷۱۲۹۴

بۆ: ھونەرکاری و چاپکردن: M / ۰۷۵۰۱۱۸۱۹۱۹

مافی چاپ: یاسایی هه موو شینواریکی پارێزراوه.

برای سیرایه تن گشتی که تپانه کاشییه‌ها را بر روی سیرایه (۱۳۶) می‌سازد (۲۰۱۰) می‌توان دید.

چیرۆکە کاریگەرەکان

بۆ

کورانی

لاو

ن/ئەحمەد سالم بادولان.

و/حسین محمود هەلە بێهەیس.

دووم چاپ

هەولێر ۲۰۱۲.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

• بېشه کی

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَأَفْضَلُ الصَّلَاةِ وَالسَّلَامِ عَلَى نَبِيِّنَا مُحَمَّدٍ، وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ، وَمَنْ تَبِعَهُمْ بِإِحْسَانٍ إِلَى يَوْمِ الدِّينِ.

پاشان: مەبەست لێ باسکردنی چیرۆکه کان
دوورخستنه‌وه‌ی لوانه و سوود وەرگرتنه، سوود وەرگرتنیش
بە پەند وەرگرتنه، وە ئەگەر نا ئەوه ئەو سووده نه‌هاتوه‌ته
دی.

ئێمه لێم کتیبەدا (قصص مؤثرة للشباب) ئەو
ریبازەمان گرتووه‌ته بەر که چۆن کەسیک بەرووبووێ
گەییووی لێدەکاته‌وه و دەیکاته ناو سەبەته‌یه‌کی جوانه‌وه،
ئەو کاته لێ رووی رێکخستن و شیوازەه رواله‌تمان هیناوه‌ته
دی و لێ رووی بێرۆکە‌یشه‌وه هەواڵێکی دروست.

هەموو ئەم چیرۆکانه بریتی نین لێ خەیاڵ و ئەندێشە‌ی
نووسەرێکی بە توانا و دروستکراوی ئەدییبێکی داھێنەر
نین، بە‌لکو رووداو گە‌لیکن لێم جیهانه‌ماندا روویانداوه و

پالەوانە کانیشت کهسانی راسته قینهن و له سهر تهه ههساره
 بچوکه مان دهژین، تهه چیرۆکانه تهو راسته قینه نه مه رت
 نیشان دهدهن که خوای گه وره له سه رووی تووه یه و قه ده ری
 تهو چاوه پروانی تووه ، وه ههر ده بیته روژیک له روژان بیته و
 بگه ریسته وه بو لای خوا و ده ریازبوون نیه .

برای لاو، تهه کو مه له په نده به ووردی هه لبرێراوه تا
 زۆرترین توێژه کان و شیوازه کان بگریسته وه بو به دیه یانی
 مه به ستی خوازاو، تهه گهر لاییک له چیرۆکی کدا نه وه ی
 به دی نه کرد تهوا له چیرۆکی تر دا به دی ده کات .

تهو پرسیاره دیته پی شه وه: بوچی به ته نه ا لاوان؟ کهس
 له ئیمه ناتوانیت نکولی له گرنگی لاوان بکات ، به لکو
 ناتوانین خو مان بی ناگا بکه یین له فه رمایشتی خوای گه وره
 سه باره ت به ها وه لانی ته شه هوت ﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ نَبَأَهُمْ
 بِالْحَقِّ إِنَّهُمْ فِتْنَةٌ آمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًى﴾ واته :
 به راستی تهوا ن کو مه لیک لاو بوون با وه پریان هی نا بوو به
 په روهره گاریان و ئیمه ش زیاتر رینمونیمان کردن) که واته
 روژی لاوان له م جیهانه دا روژیک ی گه وره یه ، تهوا ن

تاینده یه کی نزیکی هم نه ته وه یه ن، بهرپر سیاریه تی
 گه یاندنی تاین به بهنده کانی خوا له سر نه وانه، به کرده وه
 و جیبه جی کردن نه ک به ووته و دروشه کان، هیچ که سیك
 ناتوانیت که بیتاگا بیت له مهینه تیه کانی لاوان له
 سه رده مه ماندا، له بهر نه وه پیو یسته چاره سر پی شکشه
 بکریت بو لابر دنی مهینه تیه کانیان و دامه زراو کردنیان و
 هاندانیان بو وهستان له بهر دهم ناوینه دا تا به های خویان و
 راسته قینه یی پیگه یان بزنان و بهر وه روی
 بهرپر سیاریه تیان ببنه وه له ژیانده دا به گیانیکی
 نیسلامیانه وه و به هه موو نه و شتانه ی که له نیسلامدا
 هه یه له ره حمت و به زه یی و داوینپاکی و ره وشت و کاری
 جوان.

وه نیمه هم ریبا زه مان بو یه گرته بهر له خوا داواکارین
 خومان په ندی لی وهر بگرین پیش خوینه رانی بهر یز و سوودی
 خوازاوی هه بیت بو خومان و تیوه و هه موو موسلمانان.

وَصَلَّى اللهُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ
 وَآخِرُ دَعْوَانَا أَنْ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ

دانه ر

پاداشتی چاکه کردن له گهڵ دایک و باوکدا

شوینی گۆری، منیش ههستم به مژدهی خێر و بێر ده کرد، زانیم و ههستم کرد که به راستی به ههشت هاتوه بۆ مالمان نابێ ئه و فرسه ته له دهست بدهم، گهشته مالمان وهك چۆن بوو کێك ده گاته مالتی خۆی، ههركه بنه و بارگهی دانا له مالمان، هه موومان بهم دهست و بهو دهست خزمه تمان ده کرد و شه و غویمان ده کیشا بۆ پشوودانی، دایکم رۆژنامه کانی بۆ خوینده وه تا ئاگاداری هه واله کان بیته چونکه زۆرحه زی لیبی بوو، منیش خواردنم پێده دا و سوور بووم له سه ر پێدانی ده رمانه کانی.

رۆژه کان و مانگه کان تیپه رین و نه نکم تووشی جه لده ی دل بوو، خرایه نه خوشخانه وه و دیمه نیکی سه یرم بینێ که زۆر کهم له نیو کۆران و کچانی ئه مرۆدا هه یه، ئه ویش کاتیك که ده مامکه که نه را به روویه وه بۆ وه رگرتنی ئوکسجین، په نجه ی شایه توومانی به رزکردبوویه وه و یادی خوا ی گه و ره ی ده کرد، دوا ی تیپه ر بوونی چه ند رۆژیك هاته ده ر له نه خوشخانه، نزیکه ی زیاده له سی سال ده بیته

نه نکم به رده وام رژه سپیه کان (ایام البیض) ای هه موو
مانگه کانی ده گرت و مانگی شه عبان و ره مه زان و
شه والیشی به ته وای ده گرت و به رژه و ده بوو، ریکه وتی
رژه عاشورا بوو، نه نکم به رژه و بوو به پیچه وانه ی
فهرمانی پزیشک که رینمایی کرد بوو پابه ند بیت به
کاته کانی دهرمان خواردنه و هدر دواکه وتینک روو بدات
کاریگری ده بیت له سهر دلی . منیش دوی نویژی
خه وتنان سهرم لیدا و ویستم بریک پاره ی بده می به بونه ی
دهرچووم له زانکو، نه ویش پیکه نی و نه م دو عایه ی بو
کردم (الله یوفک الله یحفظک الله یغلیک) واته (خوای
گه وره رابه ردارت بکات، خوای گه وره بتپاریزی، خوای
گه وره یارمه تیده رت بیت) به بیرم هیئایه و که نابیت به
رژه و بیت به پی رینمایی پزیشک، نه ویش دلنیا یکردم
که باشه ... چووم تا بخه وم له وکاته دا که خدریک بوو بانگی
به یانی بدریت گویم له ته قه ی دهرگای ژوره که مه و بوو،
بینیم خزمه تکاره که مانه و هه والی پیدام که نه نکم
که وتوه ته سهر زهویه که و منیش به په له رامکرد بو

ژووره که ی، بینیم به سهر زهویه که دا راکشاهه و روخساریشی
 رووه و قیبله یه و دهستی راستیشی خستوه ته سهر دهستی
 چهپی وهك ئه وهی له نوێژدا بیّت و ده زمانه کانیشی
 نه خواردبوو، دهستم خسته سهری و بینیم که مائناوایی له
 دنیا کردووه و روّهی پاکی به رزه فربووه بۆ لای پهروهردگار و
 به روژووش بوو.

دواى وهفاتکردنی به سى مانگ کاتى ئه وه هاتبوو
 پێداویستیه کانم پێشکەش به وهزارهتی پهروه ده بکەم بۆ
 دامه زاندم له قوتابخانه یه کی نزیک مائمان، سه روکی
 به شه که داواى له سکرته ره که ی کرد که دۆسیه ی
 داواکاریه کان بهیّنیت چونکه برپاى به (واسیته) نه بوو،
 هه موو کهس لای ئه وه یه کسان بوون، بینى هه موو
 قوتابخانه کان پێویستیان به مامۆستا هه یه ته نها ئه وه
 قوتابخانه یه نه بیّت که مه به ستى من بوو، چونکه ئه وه
 قوتابخانه یه پێویستی به مامۆستا نه بوو، بۆیه منیش زۆر
 دلته نگ بووم به وه و وتی دلته نگ مه به به لām روژی شه مه

سەرم لیبدەرەو بە لکو شتیک رووبدات، منیش وتم: إن شاء الله.

دوو رۆژ تیپەری وەك دوو مانگ وابوو ، منیش چاوەروانی رۆژی شەممە دەکرد ، رۆژی هەینی شەو کە ی خەوتم، ئە خەومدا بینیم نەنکم رەحمەتی خوای لیبت سەردانم دەکات و هەواڵم دەپرسیت و لۆمەم دەکات چونکە ماوێه کە نەییینیبووم، پێم ووت سەرقاڵی دنیا ریی لیگرتووم، وتی (روح الله يوفقك، الله يحضك، الله يخليك) هەمان ئەو درەعایە کە بۆی کردم پێش وەفاتکردنی بە پێنج سەعات.. ئە خەو کەم هەستام و زۆر دلخۆش بووم بەو خەو بە پەلە چوومە لای سەرۆکی بەشە کە و لێم پرسی چی بوو ؟ وتی هیچ رووی نەداوە بەلام با چاوە بخشینمەو بە فایلی داواکاریەکاندا سکرێرە کە ی بانگ کرد کە فایله کانی بۆ بینیت، هەر کە کردیەو شتیک سەیری بینی... بینی هەموو ئەو قوتابخانە ی مامۆستایان دەوێت ئیستا مامۆستایان ناوێت و ئەو قوتابخانە یەیشی داخرا بوو ئیستا پێویستی بە مامۆستایە بۆیە زۆر تووڕە

بوو له سکر تیږه که ی و تاوانباری کرد به که مته رخه می و
هه له کردن، بویه که که له نویسنکه که هاته دهره وه و
سوپاسی خوی ده کرد له سه ر نه و روزه که ده رگایه کی
دا خراوی لیکر ده وه (إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْئًا أَنْ يَقُولَ لَهُ كُنْ
فَيَكُونُ).

چا که له گهڼ دایک و باوکدا

نیواړه یه کیان دایکه له گهڼ مندالنه کانیدا دانیشته و
یارمه تی دودان له پیدچوونه وی وانه کانیدا و نه و
مندالنه ی که تهمنه چی چوار سال بوو دفتري
وینه کیښانه که ی دابه دهستیوه تاوه کو نه م سهرقال نه کات
و بتوانیت وانه به وانیتر بلیتته وه.

له پر بیری که وته وه که خواردنی نیواړه ی ناماده نه کړدوه
بو باوک به سالچووه که ی میړدی که له گه لیاندا ده ژیا له
ژوریکدا و له گوشه یه کی مالنه که یاندا، چنده ی له
توانادا هه بوایه هه لده ستا به خزمه تکردنی، میړده که شی
رازی بووله خزمه تکردنی نه و بو باوکی، چونکه باوکی به
هو ی ناساغیه وه له ژورده که ی نه ده هاته دهره وه، به په له
خواردنی بو برد و لی پی پرسی نایا پیویستی به هیچ
شتیکی تر نیه و پاشان روښته دهره وه، کاتی گه رایه وه بو
لای مندالنه کانی، هستی کرد که مندالنه بچوکه که ی
خه ریکی وینه کیښانی بازنه و چوار گوشه و دانانی
ناماژه یه لی پی پرسی: نازیزم نه وه وینه ی چی ده کیښیت؟

منداله کەش بەوپەڕی بەرائەتەرە وەلامی دایەو: من
وینەئێ ئەر ماله دەکیشم کە کاتیەک گەرە دەبم و ژن
دەهینم و تییدا دەژیم، وەلامدانەرە کە دڵخۆشی کرد..
وتی: ئەو ئەو کۆی دەخەویت؟ منداله کەش چەندین
چوارگۆشەئێ پێ نیشاندا و دەیووت ئەمە ژووری نووستن و
ئەویان مەتبەخ و ئەوی تریان ژووری میوانە.. بۆیە دەستی
کرد بە ژماردنی هەموو ئەوانەئێ کە دەیزانی ئە
ماله کەدان، پاشان چوارگۆشەئێ کە ئەو دەرهوئێ
چوارچێو کە کیشابوو.

دایکیشی سەرسام بوو، پێی وت: بۆچی ئەر ژوورە ئە
دەرەوئێ ماله کەدایە و جیاپە ئە هەموو ژوورەکانی تر؟ ئە
وەلامدا منداله کە وتی ئەو ژووری تۆیە، تۆ دەخەمە ئەوئێ
و ئەویدا بژیت وەک چۆن باپیرە گەرەم ئەویدا دەژی.

دایکی بە بیستنی قسەئێ منداله کەئێ تووشی شۆک
بوو!! بۆیە ئەو خۆی دەپرسی ئایا دەبێت من بە تەنها ئەو
چۆلەوانیەدا ئەو دەرەوئێ ماله وەدایم، بە بێ ئەوئێ لەزەت
ببینم ئەو قسەکردن ئەو گەل کۆرە کەم و منداله کانیدا و

دەخۆش بێم بە قسه کانیا و شادیا و یاریان کاتی که له
جوله ده کهوم؟ نهو کاته قسه له گهل کیدا بکهه؟ نایا
هه موو ته مه نه له نیو تهه چوار دیواره دا به سه بهرم به بی
ته وهی گویم له دهنگی نه داما نی خیزانه کهه بیت.

به په له کارگزاره کانم بانک کرد و به خیرایی ژووری
تایهت به میوانمان گواسته وه که رازاوهترین ژووره و
دیارتیرینان بوو، که لویه لی مامم (باوکی میرده کهه)
ناماده کرد و که لویه لی تایهتی ژووری میوانیشم گواسته وه
بۆ نهو ژوورهی دوور بوو له خانوه که .

کاتی میرده کهی گه پرایه وه له دهروه سه رسام بوو بهو
کاره چونکه چاوه روان نه کراو بوو.. له خیزانه کهی پرسی:
چی وای لی کردیت نهو گۆرانکاریه بکهیت؟

به چاوانی پر له فرمی سکه وه وه لامی دایه وه من
جوانترینی ژووره کان هه لده بژیرم من و تو تیایدا بژین
نه گهر خوی گه وه ته مه نی پیداین و له جموجول کهوتین،
با میوانه کان لهو ژوورهی دهروه بن.

مېړده کەشی له مەبەستە کەي تیځه یشت و ستایشی ئه و
 کاره ی کرد کەبەرامبەر به باوکی نه نجامی دابوو کە
 ئه ویش به رووخساری پر له خەنده وه ته ماشای ده کردن و
 مندا له کەش ته نها ئه وهی بۆ مایه وه وینه کەي کوژانده وه و
 خەنده گرتی.

بچوکترین خویندکار کە ماسته ری به دهسته ئینا بوو له
 نه مەریکا، رۆشت تا خۆی بکوژیت به لام بوو به بانگخواز!!
 خویندکاری نه مریکی (جیف) رۆشت بۆ لای راگری
 زانکو کە بانگی کردبوو تا پیروزیایی به دهسته ئینانی
 ماسته رنامه کەي لیبکات به پله ی نایاب و یه کەم به
 دهستی هینابوو و ههروه ها پیروزیاییه کە به هۆی ئه وه شه وه
 بوو کە بچوکترین خویندکار بوو له ولاته یه کگرتوه کانی
 نه مەریکا کە ماسته ری له و پسپۆریه دا به دهست هینابوو،
 نه مش دهستکه وتیکی ناوازه بوو به نیسبه ت زانکو کە وه کە
 شانازی به خویندکار (جیف) ه وه بکات چونکه
 دهستکه وتیکی میژوویی به دهست هینابوو دوا ی
 یه کترینینه کە جیف ژووری سه روکی زانکو ی به جیه یشت

که غم و په ژاره به وروخساريه وه دياربوو به پټچه وانه ی
قوتايانی تروه له نارو بڼه يه کدا، نه وانه ی به زاری
نه مریکی هاوار ده کڼ (يا هوو) له سر شيوازی کابووی
يان به خپوکه رانی مانگا له نه مریکا يان هاوار ده کڼ
(ټولرايت).

به رپوه به ره که سه رسام بوو به لام ليی نه پرسى و
پرسیاری نه کرد که چى له ناخى (جيف) دايه، له
مه وعیدی دياريکراو بو ټاهه نگی ده رچوون جيف به وپه رى
که شخه يه وه به جلی تاييه تى خوی بو بڼه کان ناماده بوو و
رؤبى ده رچوونى له به رکړد بوو، کلاوى ده رچوونيشى له سر
کړد بوو، چوه شويى خوی دانىشت که تاييه ت کرابوو
بو، گوپی له ناوى خويه وه بوو له ریی بلندگؤکانه وه
به رزده بوويه وه که پرېبوو له ستايش و سواسکردن که له
لايه ن هموانه وه ناراسته ی ده کرا به هو ی نه و ده سته وه ته
ناوازيه وه، پاشان چوه سر سه کؤ تاييه ته که تا
بروانامه که وه رگريت له نيو ټاپوړای چه پله و هوتافى
خيزانه که ی و هاوړيکاني و ناماده بووانه وه له و جوړه

بۆناندها ، کاتې جیف پروانامه کې وەرگرت دهستی کرد به
گریان و سدرۆکی زانکۆش به سوعبه ته وه پښی ووت (تۆ به
هۆی نه و په پری شادمانیته وه بۆ نه و دهستکه و ته مه زنه
ده گريت)

جیفیش وه لّامی دایه وه: (نه خیر: به لکو به هۆی نه و په پری
نابه خته وه ریمه وه ده گريم) سدرۆکی زانکۆش سدرسام بوو
بۆیه لى پرسى: (بۆچی کورې خۆم پښو یسته نه مړۆ تۆ زۆر
دلخۆش و شادومان بیت به تایبه تی له م ساته وه خته دا)
جیف وتى: (من وام گومان ده برد شادوومان ده بم به م
دهستکه و ته ، به لّام وا ههست ده کم م هیچم نه کردوه له
پیناوی به خته وه رکردنی خۆمدا و من ئیستا ههست به
نابه خته وه ریه کی زۆر ده کمم، نه پروانامه وه و نه پله ی
زانستی و نه ئاههنگه که م به خته وه ر ناکه ن).

پاشان جیف پروانامه کې وەرگت و به خیرایی
جیگا کې به جیهیشت له نیو سدرسامی هه موواندا
ئاههنگه کې ته و او نه کرد و نه مایه وه تاوه کو هارپیکانی و
خزم و که سه نزیکه کانی پیروزیایی لیبکه ن.

جیف چوویه وه ماله وه و پروانامه کهشی به دهسته وه
 بو، نه مدهست و نه و دهستی پیده کرد، پاشان که و ته
 قسه کردن له گه لیدا: باشه من چی به تو بکه م؟ تو
 پله یه کی میژوویت به مندا له زانکۆکه دا و له ناینده شدا
 پۆستیکی بهرز چاره پروانی من ده کات، وه خه لگی و
 میدیاکان چاروان له سهرم ده بیست به هوی نه و
 دهستکه و ته ی به ده ستمه یناوه، به لام نه و به خته وه ریه که من
 ده یخوایم پیت نه به خشیم، من ده مه ویت له ناخی خو مدا
 به خته وه ریم، هه موو شتی له م دنیا یه دا پروانامه و پۆست و
 سه روه ت و سامان و ناویانگ نیه.

شتیکی تر هیه که پتویسته وامان لیبکات که
 به خته وه ر بین... بیزار بووم له ئافره تان و عاره ق و
 سه ما کردن، شتیکم ده ویت ده رووم و دلم به خته وه ر بکات...
 خوایه گیان من چیبکه م؟

روژگار تیده پهری و (جیف) یش زیاتر نا ئاسوده تر بو،
 بویه بریاریدا سنووریک و کو تایینه ک بو ژیا نی دابنیت،
 بویه به رده وام هه ر بیری ده کرده هه تا بۆی ده رکه وت

باشترین ریځایه ک که کۆتایی به ژيانی خوۍ بهینۍ بریتیه
لهوې که له سر نه و پرده به ناپانگه خوۍ فېداته
خواره که ته مریکه کان ناپکیان لینابو که له جیهاندا
ناوبانگی ده رکړدبو ته ویش بریتی بو له (قۆلډن قیت)
یان دهر وازی زیرین که شکۆدار دیاره وه مامۆستایه کی
شارستانی ته مریکی و ژور جار ته م و مژ دایپویشیوه و نه و
پرده داده نریت به گرنګترین ئادګازی ته مریکی له
ته کنیکی و زانستیدا.

جیف که وته ری و هه نګاری دنا به ره و پردی زیرین و
پیش نه وې بګاته نه وې له و که سانه ی که خوی گه وره
هه لیب ژارد بوون تا هه ستن به کۆمه لیک ته رکي
بانگه واز کړدن بۆ لای خوی گه وره که لاوانیکی موسولمان
بون روشتبوون بۆ ته مریکا بۆ خویندن، شوینی نیشته جی
بوونیان له نزيك دهر وازی پرده که وې بو که له ژووریکدا و
له ژیر که نیسه که دا بوون.

راعیتن به هوۍ هه ژاری و نه داریانه و شوینیکیان
دهست نه که و تېوو تیايدا نیشته جی بېن ته نها نه و ژووره

نەبیّت لە ژێر ئەو کەنیسە یەدا و هەروەها خەمی
 ھەمیشەییان بانگەواز کردن بوو بۆ لای خوای گەورە و
 میهرەبان، خەمی ئەوەیان بوو خەلکی بانگ بکەن بۆ
 شوێنکەوتنی ئایینی خوای گەورە، خەمیان ئەوە بوو
 مرۆڤایەتی رزگار بکەن لە تاریکیەکانەوە بەرەو رووناکی،
 خەمیان ئەوە بوو بانگەواز بکەن و بە دانایی و ئامۆژگاری
 چاک و بێنە نموونە یەکی جوان و شیرینی موسلمانانی
 راستەقینە، ئەوان دەیانخوێند و بانگەوازیشیان دەکرد بۆ
 لای خوای گەورە و لە ژێر ئەو کەنیسە یەشدا نیشتەجێ
 بوون، ئەوێیان دەست کەوتبوو، ئەوانە یە خێری تیا بیّت
 بۆیان ئەو رۆژە چووبوونە دەرەوە تا بە ناو خەلکیدا بگەرێن
 و بانگیان بکەن بۆ موسلمان بوون... پۆشاکی
 ئیسلامیانەیان لە بەردابوو، روخساریان رووناکی ئیمانی
 لێ دەدرەوشایەو... تەوێلیان رووناکی ھەلگرتبوو بە ھۆی
 ئاسەواری کرنۆش بردیانەو.. لە کاتی پیاسە کردنی ئەو
 رۆژە یاندا و لە نزیک دەروازەی زیرینەو کورپێکی ئەمەریکی
 خەفەتباریان بینی، ئەو کورپەش (جیف)ی خوێندکار بوو

کہ بہ سہ رسامیہ وہ تہ ماشای لاوہ کانی دہ کرد، چونکہ لہ
ژیانیدا کہ سی بہو جل و پو شاکوہ و بہو سہ روسیمایہ و
بہو نور و رووناکیہ وہ و بہو سہ رنج راکیشانہ یاندوہ کہ
سہ رنجی تہ میان راکیشا بوو نہ بینیبوو۔ بژیہ نزیک بوویہ وہ
لییان تا قسہ یان لہ گہ لدا بکات و پیی وتن: (نایا دہ توانم
پرسیاریکتان لیبکہم؟) یہ کیکیان وتی: (بہ لئی فہرموو)
جیف وتی: (ئیوہ کین و بچی تہم پو شاکہ تان لہ بہردایہ؟)
یہ کیکیان لہ وہ لامدا وتی: (ئیہہ موسلمانین، خوی
گہورہ محمد ﷺ ہی بہ پہ یامبہر بو ناردوین تا ئیمہ و
خہ لکی تر دہ ربہینیت لہ ناو تاریکاییہ وہ بہرہ وہ رووناکی و
بہ ختہ وہری و خو شی بینیت بو مروژہ کان لہ دنیا و
قیامہ تدا)۔

کاتی جیف گوئی لہ وشہی (بہ ختہ وہری) وہ بوو ہاواری
کرد وتی (بہ ختہ وہری؟! من بہ دوی بہ ختہ وہریدا دہ گہریم،
نایا لای ئیوہی موسلمان دہستم دہ کہ ویت؟!) تہ وانیش
وہ لامیان دایہ وہ وتیان: (نایینی ئیمہ کہ ئیسلامہ نایینی
بہ ختہ وہریہ، نایینی کہ ہہ مووی خیر و چاکہ یہ،

له ګه لماندابه به لکو خوی ګه وره رینماییت بکات و تام
 وچیتړی به خته وهری بکه یت) نه ویش پی و تن: (من له
 ګه لماندا دیم و تابزانم تایا نه و به خته وهریدی من ده یخوازم
 که به خته وهری راسته قینه یه لای تیو یه... من پیش
 که میټک ده موویست خوم بکوژم، خدریک بوو له م سهر پرده
 خوم بڅمه خواره و و کوتایی به ژیانم بهیښم، چونکه
 به خته وهری شک نابم، نه له مال و سامان و نه له
 رابواردن و ثاره زووبازیدا و نه له پروانامه دا که به ده ستم
 هیناوه) نه وایش پییان وت: (وهره له ګه لماندا تا فیری
 نایینکه مانت بکه ین به لکو خوی ګه وره نیمان و له زه تی
 خواپه رستی بخاته دلته و و ناشنا بیټ به به خته وهری و
 له زه ته که ی، چونکه خوی ګه وره توانای به سهر هه موو
 شته کانداهیه).

جیف له ګه ل لاره موسولمانه کاندالارانی بانگخواز بو
 لای خوا روشت و ګه شته نه و ژووروی که نه وانی تیدا بوو
 که وک نویژ ګه یه کی لیکرابوو بو خویان و بو که سیټ که
 بیه ویت خواپه رستی بکات تیایدا، بویه باسی نیسلامیان

ڪرد ٻڙ جيف و مه به ست و ٿامانچ و بنه ما و جواني
مه زني ئيسلاميآن ٻڙ روون ڪرده وه.

ٿه ویش وتی: (به راستی ٿاينیکی جوانه، به خوا لیڙه
ناجولیم هه تا نه یدمه ناو ٿاينه که تانه وه) ٻڙیه جیف
موسلمان بوونی خوئی راگه یاند و ٿه و برا بانگخوازانهش به
ته وای ته عالیمه کانی ئيسلاميآن فیتر ڪرد، جیف دهستی
ڪرد به ٿه نجامدانی فدرز و ٿه رکه کانی ئيسلام و پوڻاکی
ئيسلاميانهی پوڻی و ریگای راستی خوئی دوزیه وه و ٻوئی
ده رکه وت ٿه و به خته وه ریدی که به دوایدا ده گه پیت له
ئيسلامدا هدییه و له خوشه ویستی خوا و
پیغه مبه ره که یدایه.. به لکو جیف به خته وهر بوو چونکه بوو
بوو به بانگخواز ٻڙ ریگای خوا له ٿه مه ریگا، وه ناوی
خوئی گوڙی ٻڙ (جه عفره) و وه کو ده زانین له کتیبه کانی
ژیا نامه ی پیغه مبه ره ﴿﴾ که پیغه مبه ره به ٿینی دابو و به
کورپی مامی (جه عفری کوری ٿه بو تالیب) که دووبائی
هه ید و له به هه شتا پیتی ده فریت و هه روه ها جه عفری
ٿه مه ریگی له خوشی و به خته وه ریدا و به هوئی هوگر بوونی

به ئایینی ئیسلامهوه به دوو بالّ دهفری.. بۆیه دهروونی و
گیانی و مالّ و سامانی و ههولّ و تیکۆشانی وهقف کردبوو
له پیتاو بلاوکردنهوهی ئاین له ئهمریکادا.

ئهرهتا ئاشنا بووین به بهسه رهاتی جهعفر ئهو
کهسهی که بهختهوهی خۆی له ئایینی خوا و پابه ندبوون
به تهعالمی خوا و پابه ند بوون به سونه تی پیغه مبهردا
بنیهوه، ئیتر بۆچی زۆریک له موسلمانان هیشتا لهو
بروایه دان که بهختهوهی خۆیان نابیننهوه تهنها له
لاسا یکردنهوهی جوله که و مهسیحیه کاندانه بیت له
خواردن و پۆشاک و خواردنهوه و سواری و مه نزلگا و
تیکه لیدا!!!

به خوا بهختیاری و ئهوپه ری بهختیاری لهوه دایه که
ئاده میزاد باوه ری به خوا و به فریشته کانی و به
پیغه مبه ره کانی و به رۆژی دوا یی و به قهزا و قهدهر
هه بیت.

بهختیاری و ئهوپه ری بهختیاری لهوه دایه که خوا و
پیغه مبه ره که ی خوشه ویستر بیت له لای له مندا له کانی و

له دايك و باوك و مال و سامان و له خودى خوښى،
 به ختيارى و نه پهرى به ختيارى له وه دايه كه ئاده ميزاد
 بانگخواز بيت بۆ لاي خوا، خوڻى به خت بكات له پينارى
 خوا بۆ دهر باز كردنى خه لكى له تاريكاييه كانه وه بۆ
 رووناكى و ريتمونيان بكات به ره و ريگاي راست و دروست.
 به ختيارى و نه پهرى به ختيارى له مونا جاتى خواى
 گه وه دايه له سييه كى شه ودا و به ختيارى و نه پهرى
 به ختيارى له وه دا به ده ست ديت ده ست به سه ره ته تودا
 به يئيت و سيله رهم به جي به يئيت و چاك بيت له گه ل
 دراوسى كاندا و دم به خه نده بيت به رام به ره به رووخسارى
 براكه ت و خير و چاكه بكه يت به ده ستى راست و ده ستى
 چه پت پيى نه زانيت، ته مه به خته وه رى دنيايه نهى نه بيت
 به خته وه رى روژى دوايى چۆن بيت.

جيف مووسلمان بو، چونكه نه و برايانه ي بينى كه
 پابه ندى به ئايه كه يانه وه و بانگخواز ده كه ن بۆ لاي خوا له
 خاكينكا كه مووسلمانانى تيدا نيه، به خوا نه گه ر نياز و
 نيه تمان يه كلايى بكه ينه وه و دلسۆز بين تيايدا و تيى بكوښين

بؤ گه یشتنی نهم نایینه، نه وه ده گه یشت به هدمو و جیهان،
به لام ندرکی بانگه واز کردنمان فدرامؤش کردوه.

وازهینان له بانگه واز بؤ لای خوا له مده ترسیدارترینی
کاره کانه که نه نجامه که ی زه لیلی و سدر شوری و دووریه له
خوای گه وره.

کوا ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ...﴾ (آل عمران)،

واته: ئیوه باشتترینی نه ته وهن نیردرابن بؤ خه لک، فدرمان
به چاکه ده کهن و ریگری له خراپه ده کهن و باوه پرتان به
خوا هیناره

کوا ﴿وَمَنْ أَحْسَنُ قَوْلًا مِّمَّنْ دَعَا إِلَى اللَّهِ وَعَمِلَ صَالِحًا
وَقَالَ إِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ (فصلت).

واته: کی و ته ی چاکتر و به جیره له و که سه ی بانگه واز
ده کات بؤ لای خوا و کاری چاکه ده کات و ده لیت: بینگومان
من له پیړی موسلمانانم.

کوا ((بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً)) واته: په يامه کانی من بگه ینن با به نایه تیځیش بیت.

سبه ینی چی بلین به پدرورد گارمان کاتی پرسیارمان لیده کات سهارهت به که مته رخه میمان له بانگه واز کردن بؤ لای خوا؟ بلین مال و سامان و کس و کارمان سهرقالی کردین! بلین یاریه کانمان سهرقالی کردن! بلین جگه ره کیشان و نیرگه له سهرقالی کردن! بلین یانه کانمان ژنه کانمان و گه شته کانمان بؤ خوشی و رابواردن سهرقالی کردن!! چی بلین له کاتیکدا نازیزانم جیهان چاوه رپی نیمه یه به تاییده تی لدم کاته ناسکه دا که جیهانی پیادا تیپه ر ده بیت.

خوای گه وره من و نیووش بگيریت له وانه ی شوین ته عالیمی خوای گه وره ده که ون و خوشیان ده ویت و شوین سوننه ت و ریپازی محمد ﷺ ده که ون و نه وانه ی هه لده ستن به نه رکی بانگه واز بؤ لای خوای گه وره و گه یاندنی په یامه که ی به هه موو خه لکی.. به راستی خوای گه وره بیسره و وه لامده رده یه ﴿کُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ﴾

تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ

بِاللَّهِ... ﴿آل عمران﴾،

واته: ئیوه باشتړین نه تدهوه بوون بو خه لکی هیترابنه دی
فدرمان ددهن به چاکه و ریځیری ده کهن له خراپه و باور
دینن به خوا.

قوتاییه ک بره به ماده هوشبهره ګان ددهات له ناو جانتای
خویندندا

ریځای ماده بیهوشکهره ګانی ګرته بهر تاوه کو خه ونه
ګه وره کدی خوۍ بیښیته دی که نه ویش کرینی
توتومبیلکی وهرزشی ګه وره بو.

نه هامه تیه که له ویوه دهستی پیکرد که زانیاریه ګان
ګه یشته دهستی نه فسه ری لیکولینه وه ګان که باس له وه
دهکات یه کی له قوتاییه ګانه هه لدهستی به بره ودانی ماده
بیهوشکهره ګان له ناو حدره می قوتابخانه دا.

نه فسه ره که تیمه کدی خوۍ راګه یاند چاودیری مائی نه و
قوتاییه بکهن، وه هه وروها چاودیری هوجوله ګانی، وه نه و
که سانه شی هاتوچوی ده کهن، و ده پونه نه و ماله وه که

ده که ویتنه یه کی له که ناره کانه ی شاری کویتنه وه، وه له نه نجامی چاودیری کردنه که دا، بویان دهر که وت که تنها یه ک لاو شک دهبه ن که ته مده ی له حه شه سال تیپه ر نابیت و هاتوچوی ماله که ی خوی ده کات و چند شتیکی سهیری به ده سته ویه له کاتی هاتوچو کردنه که دا، پیاوانی لیکنولینه وه کان نزیکه ی دوو هه فته چاودیری ماله که یان ده کرد تا دنیا بوون له دروستی چاودیری کردنه که یان، پاشان مؤلته یان له (النیاة العامة) وهرگرت که نه ماله بپشکنن که لاوه که نیشته جییه تیایدا.. له کاتی دیاری کراودا پینج له پیاوانی لیکنولینه وه کانه چوونه ناو مائی گومانلیکراوه که وه، چند پیاویکی تریش ته وقی ماله که یاندا و نه فسه ری لیکنولینه وه کان چووه ماله که وه. دایکی گومانلیکراوه که ی بینی له گهل چند خوشکیکی بچوکی، لیی پرسین کوا برا که تان؟ له و کاته دا خوشکه کانی پوشتن به ره و ژوره که ی و بانگیان کرد، نه فسه ری لیکنولینه وه کانه گوئی له خوشکه کانی وه بوو ده یان وت: پیاویکی نامو (غریب) له دهره ویه و نایناسین

نیښی به تویه، لاهه که هات که حه فده سالی تی
 نه په راندېوو، نیشانه ی شله ژان و ترس له پوخساریدا دیار
 بوو... له وه که له نه فسه ده که ی پرسى نه وه چیه؟ تو
 کیت؟

نه فسه ری لیکولینه وه کانیش پیی ووت: پیش نه وه ی لیم
 بپرسیت که من کیم؟ بالی راستت بهرز بکړه پاشان پییت
 ده لیم من کیم؟ لاهه که ش بالی راستی بهرز کړه وه و
 نه فسه ری لیکولینه وه کانیش نیشانه و ناسه واری ده ری
 (هیوین) ی له سدر بالی لاهه که بینى، لیته ده نه فسه ری
 لیکولینه وه کان له لاهه که ی پرسى نیستا دلنیا بوویت که
 من کیم؟ تیر له و کاته ده تاوانباره که هاواری ده کرد له
 نه فسه ده که و ده پارایده وه که نه و مه سه له یه لای دایک و
 خوشه که کانى باس نه کات و به راستی نه و بیتاوانه، لیته ده
 نه فسه ده که فرمانیدا به تیمه که که ژووری تاوانباره که
 بپشکنن، له ناو دولاېی ژووره که یدا چه ندین له فافى
 بیتوشکه ر به ماده ی هیوینیان بینى، له گه ل ترازوویه کی
 بچوک و که وچکیک و نه ندین له فافى تر له ماده ی

حەشیش، ئەفسەری لیکۆلینهوه کان له تاوانبارە کە ی پرسی
که چۆن ئەو ماده بیهۆشکەراندی دەست کەوتوو.

تاوانبارە کە ووتی: من هەڵدەستم بە برەودان بەو ماده
بیهۆشکەراندە بۆ پیاویکی تر لە بەرامبەر سودیکی
مادیدا، هاوکات لە گەڵ کۆتانیکی خۆپایی ئەو ماده
بیهۆشکەراندە بۆ خۆم.. ئەفسەری لیکۆلینهوه کان پرسیاری
لیکرد کە چ کارێک دەکات، وە هەروەها ئەو کڕیاراندی کە
ئەم مادهی بیهۆشکەراندەیان دەدات.

تاوانبارە کە ووتی: لە پۆلی سی ی ناوەندیام، و ئەم ماده
بیهۆشکەراندە دەفرۆشم بە هاوڕێکانم لە قوتابخانە وە بە
هەندی کەسی تریش کە نایان ناسم.

لاوە تاوانبارە کە دانی نا بەویدا کە ئاگادری ئەو نیه کە
ئەم کارە ی زۆر مەترسیداره و چارەنووسی خراپی لێ
دەکەوێتەوه، وە تاکە خەمیشی ئەو یە پارێدەکی باشی
دەست بکەوێت تا ئۆتۆمبیلێکی وەرزشی پێ بکڕێت، تا
کە شخەیی و شانازی پێو بکات لە نیو هاوڕێکانی
قوتابخانەیدا... ئەفسەری لیکۆلینهوه کان داوای لیکرد کە

ماللى تاونبارى دووه مى نيشان بىدات كە برەو بە مادە
 بېھۆشكەرە كانى دەدات، وە مەوعىدىكى بۆ دابىت بۆ
 ۋەرگرتنى كالاكەى لە يەكئى لە بنكە كانى كۆمەلى
 ھەرەزى لە ناۋچە كەدا.. ھەر كە گەيشتە ئەۋى و كالاكە
 بسپىرئىت بە لاۋە تاونبارە كە، پىاۋانى لىكۆلئىنە ۋە كان
 دەستگىريان كرد و كە لە پچەيان كەردە دەستى، ئەو و
 لاۋە كەيان سواری ئۆتۆمبىلە كە كرد،

بەرەو ۋوۋى بازىرگانى مادە بېھۆشكەرە كان و لاۋە
 تاونبارە كە بوۋى ۋە، تاونبارى دوۋەم كە بازىرگانى مادە
 بېھۆشكەرە كان بوۋ دانى نا بە ھەموو قسە كانى تاونبارى
 يە كەمدا، بەئى بە راستى ئەو ئەم لاۋە بە كارھىتابوۋ ۋەك
 نامرازىك و ھۆكارىك بۆ برەۋدان بە مادە بېھۆشكەرە كان،
 ۋەك چۆن زۆر بەى بازىرگانە كان لاۋان بە كەردە ھىنن بۆ
 برەۋدان بە مادە بېھۆشكەرە كان، چونكە ۋەكو پىاۋە
 گەرە كان جىگەى شك و گومان نىن... ۋە رىك كە وتوۋە لە
 گەئ لاۋە كە بۆ برەۋدان بە مادە بېھۆشكەرە كان لە
 بەرامبەر برىك پارەدا.

و له گهڼ دهرزیه کی هیڅین به خورایی... لیکول هره دوو
تۆمته تی ناراسته ی تاوانباری یه که م کرد، نهویش به دهست
خستنی ماده ی بیهوشکهر به مدهستی بازارگانی و
به کارهینانی له بارودوخیکدا که پیچهوانه ی یاسایه،
دهستی تۆمته تی دووهمیشی ناراسته ی تاوانباری دووم کرد،
نهویش به دهست خستنی ماده ی بیهوشکهر به مدهستی
بازارگانی و به کارهینان، وه هدره ها تاوانی قاچاخ چیتی
که نهو مادانه ی باسکران به دهستی خستبون به بی
نهوی مؤلته ی گومرگی پی بیت و یاسایی بیت... له سر
نهو بنه مایه دادگا فرمانیدا به به نه دکردنی تاوانباری
یه که م بۆ ماوی پینج سال، و غرامه ش به بری ده هزار
دینار، وه به ندردی تاوانباری دووم بۆ ماوی پازده سال و
نهویش به غرامه کردنی ده هزار دینار.

نهم پرووداوه دلته زینه ی که بۆمان باسکردن هاتوه به
سر لایکدا که هغه سالی تینه پهراندوه، و قوتاییه له
پولی سییه می ناوهندیدا و موعتاد بووه به هیڅینه وه،
نهویش به کوتانی بالی و له هه مان کاتیشدا بازارگانه ی

ده کات به ماده بیته وشکړه کانه وه، وه هه لده ستیت به دابه شکردنی به سر هه ندی له هاوریکانیدا له قوتابخانه، مهینه تیه که له وه دا نیه که هم پرووداوه بووه هوې ویرانه کردنی تاینده ی خیزانیك به لکو مهینه تیه راسته قینه که له وه دایه که خیزانیك له ناو نه و پرووداوه دا دروست بوو، خیزانیك هه لوه شاهه، که شوینی هم و ناسایشی تیدانیه... و جیگای سه قامگیربوونی تیدا نیه... وه باوکی تیدا نیه که به راستی پوځی پاسه وانی ده رگای خیزان ده بینیت... پوځی پیښه نه گ و نمونه یه کی به رز ده بینیت بو منداله کان... لیږه دا ده پرسین... نه و خیزانه چون ده ژین... تایا باوک دلنیا نیه له کوره کدی له ماله وه بیت یان له قوتابخانه؟ تایا باوک هاورپی کوره کانی نانسیت؟ تایا ناسه واری ده رزی هیوین له سر بالی کوره کدی نابینی؟ تایا هه موو پوځی داده نیشیت له گه ل ژن و منداله کانیدا تاوه کو پیکه وه نانی به یانی و نیوه پو و نیواره بخون... وه نه گهر گریمان پوځی باوک له ناو خیزاندا دیار نه بوو... نه ی پوځی دایک له کوپیه؟ کوا چار دپری و

سهرپه رشتی و سۆز بۆ مندا له کانی؟ به راستی ئەمه
مهینه تیه کی قورس و گران و راسته قینه یه که کورپکی
هه رزه کاری ته من حه قده سال بیهته قوربانی... به راستی
ئەمه بهرپر سیاریتی باوکیکی دیار نه بوو و دایکیکی
که مته رخه مه.

کوټایي بیهوده یی

نازانم بۆچی هدر کاتیک ئهم چیرۆکه ده خوینمه وه کارم
تیده کات که هیشتا ماوه یه کی زۆره له ناو پدېره رهش و
بلاوه کاندایا پارس توومه وه.

ئهم چیرۆکه ماوه یه که رویداوه که نزیك نیه، مانای
راسته قینه ده دات به دهسته وه که خاونه که ی ده گیریتیه وه و
باس له کوټاییه کی راسته قینه ده کات بۆ چیرۆکیک که
سدر نیه نه وه کوټاییه که ی بیت.

به لای به راستی وتانیکی کاریگهرن، له هه موو
لایه که وه خد و پدژاره یی ده وه ی داوه، چه نده پرپه تی له
خد و ناخوشی و به راده ی نه وه ش پهنه و نامۆژگاریه بۆ
کوټه لیک که هیشتا پابه نده و هوگرن به داوینپاکي
راسته قینه وه نه ک روپوش.

چیرۆکه که ی ده گیریتیه وه و ده لیت (پیش دوو سال من له
مالیکدا نیشته جی بووم که له ته نیشتیه وه دراوسییه کمان
هه بوو که کچیک بوو دواي نه وه ی په یوه ندی که وه ته
نیوانامانه وه و منیش به لینی هاوسه رگیم پیدایا، له

ئەنجامدا ئەۋىش شل بوو.. مەنىش بە جارېك دېم راکېشا و
شەرەفېم لەكەدار کرد لەيەك رۆژدا، چەند رۆژېكى
نەخاياند بۆم دەرکەوت کەسكى بوو، بۆيە دەستەمۆ بوو
بۆم، مەنىش بېرم دەرکەو.. ئايا بەۋەفام بەرامبەرى يان ئەو
کېتوى سۆزدارىيە بېچرېتم؟

پاش ماۋەيەك لەو مالدەدا نەما، مەنىش هېچم نەدەزانی
دەربارەى، سالانېكى زۆر تېپەرېن بەسەر ئەو رووداۋەدا،
رۆژېكىيان لە گەل پۆستەيە کدا نوسراۋېكم بۆھات کە
ئەمەى تېدا نووسرا بوو {ئەگەر نوسىنە کەم بە مەبەستى
ئەو بېت کە پەيمانى تازە بکەمەو يان خۆشەويستى کۆن،
ئەو يەك دېرم پى نەدەنوسى و چونکە پېم وايە پەيمانېك
ۋەك ئەو پەيمانە ناپاکەى تۆ سۆزېك ۋەك ئەو سۆزە
دروژنەى تۆ، شايدەنى ئەو نىيە يادى بکەمەو و بېتە
بۆنەيەك لام يان ئەسەفى بۆ بخوازم و داۋاي تازەکردنەۋى
بکەم، تۆ دەتزانى کاتېك کە دەستبەردارى مەن بوويت لە
ناو سەمدا ئاگرېك ھەيە و بلىسەدارە و کۆرپەيەك
پەلەقازەيدەتى و هېچ گویت بەۋە نەدا و راتکرد لە مەن، تا

نډو نارېحه تېه نه گريته نه ستوی خۆت که خۆت سازيندري
بوويت و نډو ندرکه نه خه تېه سدر شانت که فرميسکينک
بسريت که خۆت نار دوتېه، نايآ دراي هموو نډمانه
ده توانم ويناي نډوه بکېم که تو پياروئکي شريف و
بهريزيت؟!

نه خير... به لکو ناتوانم ويناي نډوه بکېم که تو
ناده ميزاديت! چونکه هرچي سيفه تي وه شيگهري هديه
له خۆتدا کو تکر دوه تډوه و هموو نډمانه تډنها له بهر
نډوهي تو منت کرد به ريگايه ک بو رازيکردني دهر وونت،
بوږيه ته قهت دا له دهرگاي من و به ريگاي مندا هاتيت،
نه گهر نډوه نه بوايه له دهرگاي منت نه دډدا و منت
نه دډبيني، ناپاکيت له گه لډا کردم.. چونکه به لينت پيډام
به هاسه رگيري و په يمانه کت شکاند، رازي نه بوويت
نافره تيکي داوين پيس بهينيت، له کاتيکدا نډم تاوانه و
نډم داوين پيسيه به هوئ تووه بووه، نه گهر تو نه بوويتايه
من نه دډبوومه تاوانبار و داوين پيس، هډولډ کانت وايان له

من کرد بړوات پېښکم و له بهر ده متا وه مندالتيکی
بچوک له بهر ده ستی زورداريکی گه وردها چوک دابدهم.

داوینپاکی منت دزی، بویه زه لیل و دلشکاو بووم،
ژيان له سهرم قورس بوو و هدر له زه تيک بو ثافره تيک که
نه توانی بېته ژنی پياوړيک يان بېته دايکی مندالتيک هيچ
تامیکی نییه، به لکو نه توانیت له کومه لگایه که له
کومه لگای مروځایه تی بژیت تهنه به سهر شوړی و
چاوشوړی نه بیت له ترس و تانه و تهری خه لکی.

نارامیت لی زهوت کردم، چونکه دواي نه و روداوه
ناچار بووم له و کوشکه دا راکم که له سایه ی نازی دايک و
باوکمدا بووم، نه و هموو رۆزیه بهر فراوانه م به جیه پېشت و
نه و ژيانه خوښه، بهر و مالتيکی بچوک له گهړه کيکی دوور
که کهس نه یزانی و کهس نه دات له دهر گام تا ژيانی پر
له کویزه وهری تیدا بهر مه سهر.

دایکم و باوکم کوشت، بیستم که هردو وکیان وه فاتیان
کردووه، دلنیام که مردنه که یان به هو ی خه فته ی من و بی
نومید بوون بووه له بینینی من، تو منت کوشت.. چونکه

ئەو ژيانە تالەي لە پيكي تۆدا خواردمەوه و ئەو خەمە
دریژە که چارەسەر مکرد بە هۆی تووہ گەشتە ئەوپەری لە
لەش و دەروو غدا، و کەوتوو مەتە نار جینگای مردنەوه وەك
مەریشکیکی پەرپو بەل سوتار کە رۆژ بە رۆژ دەپوکیتهوه.

تۆ درۆزن و فیتلەز بوویت، و دزیکی بکوژیت، بروانا کەم
کە خوای گەورە دەستبەردارت بیّت و هەقی منت
لینە کاتەوه.

من ئەم پەيامەم بۆ نەنوسیویت تا پەیمانیک تازە
بکەمەوه یان سۆزیک بنوینم چونکە تۆ زۆر لەوہ سوکتریت،
من نیستا بەرەو گۆر هەنگاو دەنیم و لە حالەتیکدام کە
خواحافیزی لە هەموو ژیانم دەکەم بە خیر و شەریەوه و بە
خۆشی و ناخۆشیەوه، هیچ ئومیدیکم بە سۆزداری نەماوه و
هیچ بواریک بۆ پەیمان بەستن نەماوه.

من ئەم پەيامەم بۆ نووسیت چونکە راسپاردەیدەکم
پێیە بۆت، ئەویش ئەو کچەي خۆتە، ئەگەر ئەویان لە
دلتا جینگای نەماوه و رۆشتووہ ئەوہ بەزەیی بارکایەتی بۆ
تۆ جێهێشتووہ، وەرەو پیشوازی لیبکە و وەریگرە بۆ خۆت

تا تووشی ناره حه تی نه بیټ وه ک چۆن دایکی تووش بوو {
 به راستی وتانیکی غه مبار بوون و کاریګه ریان زیاتره
 کاتیښک که سه که خوی به سه رها ته که باس بکات و
 شاردراوه کانی ویردانی خوی دهرجات، له بهر نه وه زور له وه
 راستگوتره که که سیک به پینوسه که ی گوزارشی لیبکات.
 نهم چیرکه و هاوشیوه کانی زاده ی نه و یه کالابونه یه
 که تییدا ده ژین، بهر هه مه که شی دهرهاویشتنی نه و جوړه
 کیښانه یه که چاره سه رکردنی کاتیکی دریژی ده ویت.

پیار هیرش ده کاته سه ر نافرته و هه موو شتی ناماده
 ده کات بو نه و هیرشه له په یمانی درو و قسه ی بریقه دار و
 سیحری و سدرنج راکیش، هه تا فریوی ده دات و له که داری
 ده کات و به هادارترین شتی لی ده ستینیتته وه، پاشان
 دهستی پیسی خوی پیدا ده سپریت و جیا ده بیته وه و ده لیی
 نیتز هه رگیز یه کتر ناییننه وه .

نه و نافرته له سوچنکی ماله که یدا به خه فته باریه وه
 دانیشته وه و فرمیتسک به رویدا دیتته خواره وه و سه ری شور

کړدووه ته وه بڼه سهر شانی، نازانی بڼه کوی د پروا، و چی
ده کات و چوڼ ده ژی.

داوای ژیان ده کات له ریځگای هاوسه رگریه وه و که س
شک نابات تا شووی پی بکات، چونکه پیاوه کان پی
ده لنین داوین پیس

نهی به ریزان.. پیویسته دلی نافرته بڼه هیچ که سیڼک
نه کړیته وه پیش نه وهی بڼه میړده که ی خوی بکاته وه، تاوه کو
بتوانیت له گه لیدا بڼی و هیچ یادگاریه کی کون له گه لدا
هه لنه گریټ و وینه و رهنه گه کانی نار میښکی نه شیونیت.
زور که نافرته ده توانیت به نه وینداری ده ست پیبکات
و پاشان دواي نه وه ژیانکی خوش به ریته سهر.

نور نافرته هی که رقتان لی ده بیته وه و سهر زه نشتی
ده که ن، گوئی ناده نی که چی ده کات به خوی و به ویزدانی،
بیگومان سبه ی دایکی منداله کانی ټیویه و پایه ی
ماله کانتانه، مه نزلگای شهره ف و ناموس و پیاوه تی
ټیویه، ته ماشاکه ن سبه نی چوڼ له گه لیدا و
منداله کانتان و خوتان چوڼ ده بیت له سهر ده ستی نه و.

چون ژنی چاک ده بیننه وه بۆ ئاینده ی ژیاڼتان له
کاتیځدا ئیوه نه مړې کچه کانتان له که دار کردوه، و
منداله کانتان له چ کهش و هه وایه کدا ده ژي و بونی پاکي
ژیان هه لده مړیت له کاتیځدا ئیوه هه موو و
ده ورووبه ره که تان پیس و ژه هراوی کردوه.

له مړې به دواوه بانگه شه ی نه وه مه کن که ناتوان
هاوسه ری باش و به شه رفتان ده ست بکه ویت که ناموستان
بپاریزیت و پاریزه ری به خته وه ری خوتان و مناله کانتان
بیټ، نه وه تاوانی خوتانه و به ری نه و کاره یه که خوتان به
دهستی خوتان چاندو تانه.

نه گهر ئیوه رابردوی نه و انتان بپاراستایه نه و انیش
نیستا و ئاینده ی ئیوه یان ده پاراست، به لام ئیوه نه و انتان
له خشته برد و به هو ی حه ز و تاره زوه کانتانه وه نه و انتان له
ناو برد.

نه ی بانگخواز.. ئایا له مه په ند و ناموژگاریتز هه یه
له یه کیځ له شاره کانی شانشیني سعودیه ئافره تیځ له
گه ل میړد و منداله کانیدا له یه کی له گه ره که کاند

دەژیا، مزگەوتە که لکابوو بە ماله که یانەو، بەلام تووشی
بووبوو بە میڕدیکی سەرخۆشەو .

رۆژێک یان دووان تینەدەپەری دەبوایە لە ژن و کوڕ و
کچەکانی خۆی بدایە و دەریکردنایەتە سەر شەقامە که و
زۆرێک لە خەلکی گەرەکه که بەزەییان بە ژنە که و کوڕ و
کچەکاندا دەهاتەو، دەچون بۆ مزگەوت بۆ نوێژ کردن و
پاشان دەگەراندەو بۆ مالهکانی خۆیان، وە بە تەنها
وشەیه کیش سەبووری و یارمەتیان نەدەدا، زۆری جار ئەو
نافرەتە هەژارەیان دەبینی که لە گەڵ کوڕ و کچە
بچکۆلە کهیدا لە پالێ دەرگا کهدا وەستابوون و چاوەڕوانی
میڕدە سەرخۆشە کهی دەکرد تا دەرگای بۆ بکاتەو و
بیانباتەو ژوورەو، دواي ئەوێ هەموویانی دەرکردبوو،
ئە گەر دلتیا بوایە که خەوتوو کورپکی خۆی دەناردە سەر
دیواره که تا بپوات و دەرگا کهیان بۆ بکاتەو و بپواتەو
ماله و دەرگا لەسەر میڕدە سەرخۆشە کهی داخات .

هەتا مەستی و سەرخۆشە کە ی بەری دەدات، ژنە کە دەستی دەکرد بە نوێژ کردن و بە گریان و دەپارایەوه لە خوای گەورە رێنمایی مێردە کە ی بکات و لێی خوش بێت.

هیچ کەس لە هامۆشکەرانی مزگەوت نەیان دەتوانی قسە لە گەڵ ئەو پیاوێ سەرخۆشەدا بکەن و ئامۆژگاری بکەن، تەنانەت ئیمامی مزگەوتیش، تەنها لەبەر خاتری ئەو ژنە مەینەتبارە و منداڵەکانی، چونکە پیاویکی سەرخۆش بوو، نکولی لە هیچ خراپەیدە نەدەکرد و هیچ چاکەیکەشی نەدەزانی، وەکو بە زمانی عەشیاری دەلێن (دیبیلۆمی هێنابوو لە بەندیخانەدا) یان خوشەبووبوو تیایدا، چونکە هەر کە بەردەبوو لە بەندیخانە دیسانەو بەند دەکرایەوه.

ئەو ژنە داماوێ دوعای بۆ مێردە سەرخۆشە کە ی دەکرد لە سییه کی کۆتایی شەودا و لە خوا دەپارایەوه بە ناوێ پیرۆزەکانی و بە خوشەویسترینی کردارەکانی تا خوای گەورە رێنمایی مێردە کە ی بکات بەرو ئیمان، زۆریە ی رۆژەکان دوعای بۆ دەکرد، بەلام خۆی و منداڵەکانی بەو دەردەوه

ده تلانه وه و کەس نه بوو به زه یی پێیاندا بێته وه لهو
ناره حه تیه بێجگه له خوا، نه برا و نه باوک و نه دایک
سۆزیان نه بوو بۆی، له لای دراوسێکانی و کەس و کاریشی
بێزراو بوو به هۆی هه لسوکه وتی خراپی میرده که یه وه.

جاریکیان ژنه که کاتی که سهردانی هاوڕێیه کی ده کات
له گه ره کیکی تری ته نیشتیان و باسی خه م و خه فه تی
خۆی بۆ هاوڕێکه ی کرد و بۆی باس کرد چه نده ئازار
ده چیژۆ و میرده که ی چی ده کات به خۆی و کوڕ و
کچه کانی کاتی که سهرخۆش ده بیته ... ناهه ته ی هاوڕێی
به دل و به گیان سۆزی خۆی ده رپری و ووتی: (د لنیابه و
هیمن به ره وه، من به میرده که م ده لیم تا سهردانی بکات و
نامۆژگاری بکات.. میرده که ی گه غیچی صالهی دانا بوو،
حه زی به خیر و خۆشی ده کرد بۆ هه موو که سی که، قوئانی
له بهر ده کرد و فه رمانی به چاکه ده کرد و قه ده غه ی
خراپه کاری ده کرد، رازی بوو به مه رجی که پیتی نه لۆ که
ئه و ئه و داواکاریه ی کردوه تا میرده که سهرخۆشه که ی
تووړه نه بیته و لیتی نه دات و ده ری نه کاته وه بۆ سهر شه قام

جاریځی تر، بویه ژنه که ی تر رازی بوو که هم کاره به نهیځی بیت له نیوانیاندا.

میږدی هاوړېکې دوی نویژی عیسا راسته وخو چووه لای میږده که ی و ته که ی دا له ده رگا و کابرا به سدرخو شیه ده رگای لیکرده وه و بیځی مروځیکې پوخته وه پرداخه و ریشیکې ره شی دریشی پتویه و رووخساری پریه تی له نوور و جوانی و تهمه نی نه گه شتو ته بیست و پیڼچ سال، پیاوه سدرخو شه که ش تهمه نی چل سال بوو، له رووخساریا نیشانه ی تووړه یی و دوور له خوایی دهینرا، تهماشیکرد و پیی وت: تو کییت و چیت دهویت؟

ته ویش پیی وت: من فلانی کوړی فلانم، توم خو ش دهویت و له بهر خوا هاتوم سدردانت ده که م.

پیاوه که قسه گانی ته واو نه کرد هم تفیکې کرده رووخساری و لومه و سدرزنشتی کرد و به زمانیکې ساده و زورناخو ش پیی وت: نه فره تی خوات لیبت، سه گی پیس همه کاتی نه وه یه تا سدردانی خه لکی بکه یت، برړ

لاچۆ به لکو خوا تو و ئه و براهه شت نه پارێزی که باسی ده کهیت.

بۆنی عاره قی لیده هات، ته نانه ت وای هه ست ده کرد که هه موو گه ره که که ئه و بۆنه ناخۆشه ی لیوه دیت، تفه که ی سه ر روخساری سپی و پیی ووت: خوا جه زات بداته وه، پی ده چیت هه لده م کرد بیت و له کاتیکی گونجاودا نه هاتم بۆ لات، به لام جاریکی تر دیمه وه بۆ سه ردانت پشت به خوای گه وه.

پیاوه سه رخۆشه که وه لامی دایه وه: من نامه ویت جاریکی تر روخسارت بیینم، نه گه ر بیته وه سه رت نه شکینم، بۆیه ده رگا که ی داخست به روخساری ئه و لاوه سالحه دا، لاوه که گه راپه وه بۆ ماله وه و وتی سوپاس بۆ ئه و خوایه ی که وای لیکردم له پیناوی خوا و له پیناوی ئاینه کهیدا تفم تیبکریت و سه رزه نشت بکریتم، وا هه ست ده که م دنیا هه مووی به روویدا ده کریته وه نه گه ر ئه و خیزانه له و تیاچوونه رزگار بکه م، بۆیه ده ستی کرد به دووعا کردن بۆی له ساته کانی دوعا کردن و له کاتی

وەلامدانەوه‌دا و داواى له‌ خواى گه‌وره‌ كرد كه‌ ياره‌مه‌تى
بدات بۆ رزگارکردنى ئه‌و خێزانه‌ له‌ مه‌ينه‌تیه‌كانى بۆ
هه‌تاهه‌تایی، خه‌م و په‌ژاره‌ دڵى گوشى بوو، هه‌موو
خه‌مێكى ئه‌وه‌ بوو روژێك بێت و ئه‌و پیاوه‌ سه‌رخۆشه‌
ببینیت رینمایى کراوه‌.

بۆیه‌ هه‌وڵیدا چهند جارێك سه‌ردانى بكات و له‌ چهند
كاتێكى جیاوازا به‌لام، وه‌كو جارى یه‌كهم ده‌ست نرا
به‌روویه‌وه‌ تا جارێکیان بریاریدا كه‌ له‌ پال مائاندا
نه‌جولیت تا قسه‌ نه‌كات له‌ گه‌ڵیدا.. روژێکیان ته‌قه‌ى دا
له‌ ده‌رگا، پیاوه‌ سه‌رخۆشه‌كه‌ هات به‌ ده‌میه‌وه‌ و ده‌ستى
کرد به‌ غه‌لبه‌غه‌لب و وتی: ئایا من چهند جارێ تۆم
ده‌رنه‌کرد، بۆچى هه‌ر دیته‌وه‌ له‌ کاتێکدا من ده‌رم
کردیت؟!!!.

پێى وت: ئه‌مه‌ راسته‌ به‌لام له‌به‌ر خواى گه‌وره‌ تۆم
خۆش ده‌وێت و ده‌مه‌وێت بۆ چهند ساتێك دانیشم له‌ گه‌ڵتا
و خواى گه‌وره‌ له‌سه‌ر زارى پیغه‌مبه‌ره‌كه‌یه‌وه‌ فەرمویه‌تى:
(ئهوێ له‌به‌ر خواى گه‌وره‌ سه‌ردانى براهه‌كى بكات

بانگخوازی له ئاسمانهوه بانگی دهکات تۆ پیروزی و
روژسته کهشت پیروزه و جینگایه کت له بههشتدا بۆ خۆت
دیاری کردوه).

پیاره سهرخۆشه که له بهردهم زۆر لیکنردنی ئه و لاوه دا
تهریق بوویهوه، هه رچه نده ئه م خراپیش بوو له گه لیدا بۆیه
پیی وت: به لام من ئیستا عارهق دهخۆمهوه و تۆش له
روخساردا دیاره که چاکه خوازی و له خوا ترسیت و ناتوانم
ریگات بدهم که سهرمیژه که ی من ببینیت که رازاوه تهوه به
مه شروبات.. به هۆی ریژمهوه بۆ تۆ.

لاوه که وتی: بمبه ره ئه و شوینه ی که عارهقی تیدا
دهخۆیتهوه و با پیکه وه قسه بکه یین و تۆش عارهقی خۆت
بخۆره وه، من نه هاتووم تا ریگای عارهق خواردنه وه ت
لیبگرم، به لکو ته نیا هاتووم سهردانت بکه م.

سهرخۆشه که وتی: ئه گه ر کاره که به و شیویه بیست
فه رموو وه ره ژووره وه، بۆ یه که م جار لاوه که روژسته
مالیانه وه، دوا ی ئه وه ی ده رک ی به دوو شت کرد له

پيشوازي نه کړدنی و دهر کړدنيدا و دلنيا بوو که خواي
گه وره کار يکي ده ویت له م پياوړه دا.

برديه نه و ژوروي که عاره قي تيدا ده خوارده وه، باسي
مه زني خواي گه وره ی بؤ کرد و باسي نه و ناز و نيعمه ته ی
خواي گه وره که له به هشتا داي ناوه بؤ باوړداران و نه و
ناگر و سزايه ی داي ناوه بؤ بي باوړپان له رژی دواييدا و
باسي ته و به ی بؤ کرد و خواي گه وره به نده ته به کاره کاني
خوش ده ویت نه گهر داوای رينمايي بکن.. پاشان باسي
خير و پاداشتي سهر داني بؤ کرد و خواي گه وره دلخوش
ده بیت به ته و به ی به نده ی ته و به کار و نه گهر به نده ی صالح
داوا له خواي گه وره بکات خواي گه وره يه ک جار
ده فرمویت (لَبَيْكَ عَبْدِي) وه نه گهر به نده ی تاوانبار و
سهر پيچي که ر بپاريتته وه له خواي گه وره خواي گه وره
ده فرمویت (لَبَيْكَ لَبَيْكَ عَبْدِي) سي جار.

ته ماشاي کرد روخساري پياوړه سهر خوشه که ده گه شيتته وه
که به به هموو نه ندامه کاني گوئی گرتبوو، وه هيچ
باسي کی عه ر ه ق حرام بوونی بؤ نه کرد له کاتي کيشدا که

ده یزانی له گوناوه گه وره کانه، پاش نه وه هاته دهر بئی
نه وهی یه ک وشه باسی عاره قی بؤ بکات.

بؤیه داوای مؤلته تی لیئکرد و خواحافیزی لیئکرد و
داوای لیئکرد ریځای بدات جارنا جاریک سهر دانی بکات،
نه ویش ره زامه ندی نواند.

پاش چهند روژیک هاته وه بؤ لای، بینى سهرخوش و
مهسته، تنه ها به ته قه دان له دهرگا که پیئشوازی لیئکرد و
بردی بؤ نه شوینه ی که عاره قی تیډا ده خواره وه، لاهه که
باسی به هه شتی بؤ کرد و نه و پاداشته ی که دانراوه بؤ
تهوبه کاران و په شیمانه کان.

ته ماشای کرد پیساره سهرخوشه که خه ریکه عاره ق
خواردنه کدی که م ده کاته وه له کاتی قسه کردنی نه مدا و
وای هه ست ده کرد که خه ریکه نزیك ده بیته وه لیى، بؤیه
دهستی کرد به شکاندنی په رداخه کان له دلیدا و ورده ورده
به رده وام نه بوونی له خواردنه وه به لگه یه له سهر نه وهی که
نه و قسانه ی ناراسته ی ده کریت وهریده گریت، بؤیه لاهه که
له گیرفانیدا بؤنیکی گرانبه های دهره یئناو پیئشکه شی کرد

و به خیرایی هاته دهره و دلخوش بوو بهو دهستکه و تهی
لهم سهردانه یدا دهستی که و تبوو، ههستی به
پیشکه و تنییکی باش ده کرد.

دوای چهند روژیکی تر گه‌رایه‌وه بۆ لای پیاوه‌که، بینی له حاله‌تیکی زۆر جیاوازا‌یه به ته‌واوی، هه‌رچه‌نده سه‌رخۆش بوو کاتێک لاره‌که باسی به‌هه‌شت و روژه‌کانی بۆ ده‌کرد پیاوه سه‌رخۆشه‌که وه‌کو منداڵێکی بچووک ده‌ستی کرد به گریان و وتی هه‌رگیز خوای گه‌وره له من خۆش نابێت، هه‌رگیز خوای گه‌وره له من خۆش نابێت، چونکه من رقم له پیاوچاکان و پیاوانی ئایینی و رقم له راسته‌ریگا و رقم له هه‌موو که‌سیکه و رقم له خۆمه و من ئاژه‌ڵێکی سه‌رخۆشم و خوای گه‌وره ئاوڕم لێناداته‌وه و ته‌وبه‌ی من قبول ناکات، با ته‌وبه‌ش بکه‌م ته‌گه‌ر خوای گه‌وره منی خۆش بویساتیه وای لێنده‌ده‌کردم عاره‌ق بخۆمه‌وه و منی به‌م شیوه لێنده‌ده‌کرد، به‌م خراپه‌کاری و تاوانباریه‌وه که سالانێکی درێژه به‌م شیوه ده‌ژیم.

لاره صالحه که له نامیزي گرت و پټی وت: بیګومان
 توبه که ت وړده گیرئ، چونکه توبه کار له ګونا ه وک نه و
 که سه وایه که ګونا هی نه کردییت و به راستی دهر ګای
 توبه کړاوه یه که س له نیوانی تو و خوی ګوره دا نیه،
 به راستی هدرچی به خته وهری هدی له م ناینه دایه، و که سی
 ګه پاره بو لای خوا زور جواته نه ګر داوی رینمایی له
 خوی ګوره بکات به دلئکی پاکه وه، ته نها نه ونده ی
 له سهره که به دلسوزیه وه داوی رینمایی بکات له خوی
 ګوره، خوی ګوره ش لیست وړده ګریت و به های نه و
 توبه کردنه لای خوی ګوره زور مه زنه..لاوه که پټی وت
 که ئیستا نیازی وایه ګه شتیک بکات له ګدل کومه ئی
 هاوړییدا بو مه که ی پیوژ..پیشنیاری بو کرد له
 ګه لیاندا بیت، پیاره سهرخو شه که ش به دلئکی شکاوه وه
 وتی: من سهرخو شم وه برا ناینیه کانت لیم قبولنا که ن من
 هاوړییه تیان بکه م.

ګه نجه که وتی: هقت نه بیست نه وان وه کو من وان، تو یان
 خوش ده ویت و ناساییه به لایانه وه نه ګر به و شیوه یه ش

هاوړپیه تیان بکهیت، کاری ئیمه نه وه یه برۆین بۆ
مه ککه ی پیروز بۆ عه مره، که ته واویش بووین
له به جیهینانی عه مره جار یکی تر نه گه پښنه وه بۆ شاری
خومان، له میانې گه شته که ماندا دلخوښ ده بین که تو
له گه لماندا بیت.

سه رخوښه که وتی: نایا ریگام پیډه دن که پیکه کم
له گه ل خومدا بهیتم، چونکه من بۆ یه ک سات ناتوانم
دهستبهرداری بېم.

لاوه صالحه که بهوپه ری دلخوښیه وه وتی: نه گهر زور
ناچاریت بیهینه له گه ل خوت، تیروانینی نه و لاه زور زور
دوورینه نه بوو، هه رچنده هه لگرتنی شوشه ی عاره ق له
نوتومبیله که یدا زور مه رسیداره و پاشان سه رخوښیک
له گه ل خویدا هه لگرتیت و له هه مان کاتیشدا سه رخوښ
بیت، ریگای مه ککه پریه تی له دهوریه ی پولیس، به لام
بریاری موزافه کردنی دابو له پیناو رزگار کردنی نه و
نافرته و مندا له کانی.. نه وه ی هه ول بدات بۆ نامانجیکی
گه وره شته بچو که کان ناسان ده بیت لایه وه.

لاۋەكە پىيى روت: ئىيىستە ھەستە و غوسل دەرېكە و دەست نوپۇر بگرە و ئىحرام بپۇشە.. خۇي رۇشت بۇ لاي ئوتۇمبىلەكەي و پۇشاكى تايىبەتى ئىحرامى خۇي پىدا تا دوايى بۇ خۇي بىكرىت و پاشان بىردىۋە ھەتا بەردەم مالى خۇيان.. كاتىك كە سەر سى دەدا و بە ژنەكەي وت: من لە گەل كۆمەللى برادەرى ئىماندار دەرۇم بۇ مەككە بۇ ەمرە، ژنەكەي لە خوشيدا خەرىك بوو پالەف دەرەبوو.. جانتاكەي ئامادەكرد و رۇشت بۇ گەرماو تا خۇي بشوات و بە پۇشاكى ئىحرامەۋە ھاتە دەرەۋە.. ھەرچەندە ھىشتا ھەر سەرخۇش بوو، لاۋە صالەح پالەۋانەكە پەلەي لىدەكرد ھەتا پەشىمان نەبىتەۋە لە قسەكانى و نەرۋات لە گەلىاندا و برۋاي نەدەكرد ئەم فرسەتە مەزنە دىتە پىشەۋە بۇي، تا چەند رۇژى دورى بختەۋە لە مەست بوون و ھارپى خراپ، چونكە ئەگەر ھۇشى بىتەۋە لەۋانەيە نەرۋات لە گەلىاندا و شەيتان لە چەندىن دەرگساۋە برۋاتە ناخىدەۋە و نەھىلىت ھارپىيەتيان بىكات.. كاتى بىردىۋە دەرەۋە و ناردى بۇ ناو ئوتۇمبىلەكەي و بە خىرايى رۇشت ھەتا

گهشته لای هارې صالّحه کانی که ناینډاری و تهقوا له
روخساریاندا دیاربوو، وه بیبات بؤ مالّه کانیان و بیټته
هارېیان له م گهشته میژوویده.

تۆتۆمبیله که بهر و مه ککه کهوته ری، لاره سالّحه که
تۆتۆمبیله که ی لیده خوری و له پال پیاوه سه رخۆشه که دا و
دو هارېکهشی له دوواوه دانیشتبون که چووبون بؤ
لایان و هه لیکرتبون له گه ل خۆیدا... به دريژایی ریگا که
سوورته کورته کانیان ده خویند له گه ل هندی له
فهرمووده صه حیه کانی بوخاری، هه موویان سه بارهت به
تهوبه کردن و هاندان و ترساندن بون که له وهی له لایه ن
خواهیه له خیری نه براوه و فزلی کاره کان.

پیاوه سه رخۆشه که نه یده زانی سوورتهی فاتیه به بخوینیت
و تیکه لی ده کرد و به ناتهواوی ده بخویند، کاتی سه وهی نه م
ده هات.. پیش نه وهی نه م بخوینیت سی جار نه وان ده یان
خوینده وه هه تا نه وه لانه ی بؤ راست بکه نه وه که
تییده که ویت به بی نه وهی پی بلین تۆ هه له تکرد، چونکه
ناگوځی که سیک له سوورتهی فاتیه ده هه له بکات به و

شيؤويه.. ههتا چه ندين جار سووره ته كورته كانيان ده خوینده وه و چه ندين جار فهرمووده جياوازه كانيان سه بارهت به فزلی كرده وه كان ده خوینده وه، ئه ویش گوئی ده گرت و نقدی لیوه نه ده هات.. پیش نه وهی بگه نه شاری مه ككه، ههرسی هاوړي كه برپاریاندا كه نه چنه ناو مه ككه وه تا به ته واوی هاوړي كه یان مه سستی نامینیت و سه رخوشیه كه ی بهری ده دات، بویه برپاریاندا له یه كی له جیگا كانی هه وانه وهی سه ر ریگا كه لابه دن، به به لگه ی نه وهی كه ماندووبوون و ده یانه ویت بغه ون، ههتا به یانی، پاشان ده ست بكه نه وه به گه شته كه یان، وه ئه میش زۆری لیده كړن كه ده توانیت ئۆتۆمبیله كه یان لیب خوریت و نه وانیش با بۆ خویان بغه ون، چونكه نه وه هرگیز خه و نه ی ده برده وه.

نه وانیش وتیان خوا پاداشتی خیرت بداته وه، ئیمه ده مانه ویت له هاوړیه تی تۆ له زهت وه ریگین و زۆرترین كات له گه ل یه كتردا به رینه سه ر، بویه ئه ویش رازی بوو، رۆشتن بۆ جیگا یه كی هه وانه وه كه له سه ر ریگا كه دا بوو،

بۆیه جیگای هاورى سهرخۆشه که یان له نیوان خۆیاند
داخت تاوه کو ئەمان ببینیت که چی ده کهن، ئەوان
دهستیان کرد به باسکردنی ئادابه کانی خهوتن و چۆن
بخهون و به پیتی سوننه ته کانی پیغه مبهرد ﷺ بیت، ئەمیش
ته ماشای ده کردن و لاسایی ده کردنه وه، چه ند خوله گیکی
نه خایاند پیاره سهرخۆشه که کهوته ناو خهویکی قووله وه.

سیانه که پیش بانگی به یانی خه بهریان بوویه وه و لهو
کۆتایی نیوه شه وه دا دهستیان کرد به نوێژ و دووعا و پارانه وه
بۆ هاوریکه یان که به هۆی کاریگه ری کهوله وه له
خهویکی قوڵدا بوو... سوجه یان ده برد و ده گریان تا خوای
گه وه رینمایی بکات به جوانترین شیوه و بگه ریتته وه سهر
نایینه که ی، کاتی ئەم خهوتبوو، خه به ری بوویه وه ئەوانی
بینی پیش بانگی به یانی نوێژ ده کهن و ده گرین و
ده پاریتته وه له خوای پهروه ردگار.. که میك ترس چووه ناو
دڵیه وه، به ره به ره خه ریک بوو مه ستیه که ی به ریده دا، له
ژیر نوینه که یه وه چاودیری کرده ی ئەو لاوانه ی ده کرد به و
نیوه شه وه، وه به نوینه که ی خۆی و خه مه گه وه که ی

شاردېوويه وه، زور شهرمی لهوان و له خوی گهوره ده کرد،
له خوی پرسى چوڼ له گهل كه سانيكى نهوا صالحدا برؤم
كه شهوانه هه لدهستن و له ترسى خوا ده گرین و ده خوڼ و
ده خوڼه وه به پټى سوننه ته كانى پينغه مېهر عليه السلام، منيش تاوا
سه رخوښم، بويه پرسى ار گه ليكى زورى به ميشكدا هات،
تا واى ليها ته نه يده توانى بخوښته وه، دواى چنده ساتيك
بانگى به يانى درا و نهوانيش وهك هاورپكه يان شهو خدوتېن
چنده ساتيكي نه خاياند هه ستانه وه بو نوپژى به يانى و
نه يانده زانى هاورپكه يان له ژير جىگاهه چاودپريان دهكات،
بويه نهویش هه ستايه وه و دهستنو پژى گرت و له گه ليان
روشت بو مزگوت و نوپژى به يانى کرد.

روالته تى له جاران زور باشتربوو، به شيويهك نيشانه كانى
سه رخوښى به ته واوى له سهريدا نه مابوون، بويه نوپژى
به يانى نه نجامدا له گه لياندا و له گهل هاورپكېكانى كه
خوښى دهويستن، به هوى ئاكاره جوانه كانيانه وه و پابه ند
بوون به ئايينه كه يانه وه و ريزگرتن له نهم و مامه ليه يان له

گه لیدا به شیوه یه که پیشتر شتی وای نه بینووه و
گه پرایه وه بو شوینی حه وانده که ی.

دوای ته وهی نانی به یانیان ناماده کرد ته وان ههستان به
خزمه تکردنی و وه که ته وهی ته میر بیت و ته وانیش خزمه تی
بکه ن و ریژی بگرن و به سۆزبن له گه لیدا و به راوردی
ده کردن له گه ل دروسیانه ی که ده یوت رقی لیانه، ته واو
سه رسام بوو پتیان... بویه ته وان له گه ل یه کتردا باسی
نادابه کانی خواردنیان ده کرد و خواردنیش له به رده ستیاندا
بوو، ته ویش گوئی له و قسانه بوو.. خواردنیان خوارد و
دانیشتن هه تا خۆر هه له ات و ههستان و نوژی
چیشته نگاریان کرد و جاریکی تر رۆشتنه وه خه وتن تا
کاتژمیر ده ی به یانی تا دلنیابن هاوړیکه یان به ته واوی
مه ستیه که ی نه ماوه و چووه ته دۆخی سروشتی خۆی، بویه
هاوړیکه ی بانگ کرد و که می که قسه یان کرد: چۆن منت
هیئا به م سه رخوشیه له گه ل ته م پیاهه چاکه به ریزانه دا،
خوا جهزات بداته وه، پاشان من شوشه عاره قه که م له
سه یاره که مدا بینی، کی هینا بووی، لاوه صالحه که ش پی

وت من هينام!! دواى تهوې که تۆم بينى سووريت له سهر
هينانى و به شوشه عاره که ده نه بيت نايه يت له گه لمان،
تهوېش وتى: نايا هاورپکانت بينيان، وتى: نه، تهوان
نه يان بينى، چونکه له کيسىکى رهشدايه و به هيچ
شيويه که ديار نيه بويه وتى: سوپاس بو خوا نه يان
بينيوه.

دواى تهوې که وتنه رې به ره و مه که و هاورپکه يان له
گه لدا بو له سهره تاي گه شته که ياندا چيان کرد نه نجاميان
دايه و، چند سوره تىکى کورتيان خویندنه و له گه ل
چند فدرمووده و پند و ناموزگارى له کاتى
گه شته که ياندا، به لام تم جاريان هاورپکه يان هه ولده دات
کورته سوره ته کان به شيويه کى باشت له پيشووتر
بخوینيته و، له ميانى ريگا که ياندا شتى زوريان خویندنه و،
پاشان گه شتنه مه که و روشن بو (بيت الحرام) و ريزيان
ده گرت له هاورپ سهرخوشه که يان و که هندی جار
زياده رويان ده کرد له ريزگر تيدا به نوميدي
ري نماي کردن... ته وافيان کرد و روشن بو (السعى) و له

ناوى زه مزه ميان خوارده وه و نه ویش موله تی لیوه رگرتن
 بروات بؤ (الملتزم).. نه وانیش موله تیاندا و نه ویش رۆشت
 و دهستی گرت به (الملتزم) وه به كول دهستی کرد به
 گریان... لاوه صالحه كه كه له گه لیدا و له ته نیشته وه
 بوو، وای ههست ده کرد كه پایه کانی كه عبه به هوی
 گریان و لاوانده وهی نه مه وه ده له رزن فرمیسه كه کانی
 ده بارینه سهر گۆره پانی ده وری كه عبه.

لاوه صالحه كهش به هوی گریانى نه وه وه ئۆقره ی لیبا و
 به كول گریا، گویى له دوعا و پارانه وه کانی بوو، به
 راستی دیمه نیکی خه مناك بوو، كه دیمه نیک به و شیوه یه
 بینیت، داوای له خواى گه وه ده کرد كه ته وه كه ی قبول
 بکات و په یمانی دها به خواى گه وه كه جارێکی تر
 نه گه پیتته وه سهر عاره ق خوارده وه و دامه زراوی بکات و له
 دوعا کردنه کانیدا نه وه نه وهی ده زانی بلیت: په روه رد گارا ره حم
 پیتکه، خواجه گیان زیاده پۆیی زۆرم کرد، دهی ره حم پیتکه
 نهی په روه رد گاری ناسمانه کان و زهوی، نه گهر له ره حمه تی
 خۆت ده رم بکه یت ئیت په نا بؤ کوی به رم، نه گهر لیتم خۆش

نه بېت بېجگه له تۆ كې ره حم پېده كات.. په روه رد گارا،
به پراستی دهرگا كانی به زه یی و ره حمی تۆ كراوه یه، منیش
تكا ده كم و لیت دهرپاړمه وه خوايه گيان بی نومیدم
مه كه.

دوعاكهی زۆر كاریگر بوو تا نه و راده یه ی هه موو
نه وانه ی هیڼایه گریان كه به دهریه وه بوون، گریانه كه ی
زۆر به سوې بوو، وات هه ست ده كرد كاتی تكا ده كات له
په روه رد گار گيانی به رز ده پېته وه بۆ ناسمان، هه ر ده گریا و
داوای فریاكه و تنی ده كرد تا نه و راده یه ی هاوړېكه ی وا
گومانی دهرېد كه دلی خه ريكه په رت ده بیټ... به رده وام
بوو له سهر نه و شیوازه و بۆ زیاتر له سه عاتیک دهرپارایه وه
له خواي گه وړه و هاوړېكه شی له دوايه وه له گه لیدا
ده گریا... به راستی دیمه نیکی كاریگر بوو، به تایبه تی
دیمه نی به كول گریان ی پیاوړك چل سالی ته مهنی
تیپه راند بیټ و دهستی به دیواری كه عبه وه بیټ، نه و
شته ی زیاتر مرؤفی ده هیڼایه گریان نه و بوو كه دهیووت:
خوايه گيان كاتیک مه ست و سهرخوش ده بووم له ژنه كه مم

دهدا و دهرم ده کرد، دهی خواجه گیان لهو کرده وانه م خوشبه
بهرامبر به نهو، خواجه گیان رحم و به زهی تو هه موو
شتیکی گرتووه ته وه و داوات لیډه که م خواجه گیان که
رحمت و به زهیت منیش بگریته وه...

خزایه گیان من له به رده می تودا راوه ستاوم و ناو می دم
مه که، خواجه گیان نه گهر رحم پی نه که یت، بیجگه له
تو کی رحم به من ده کات، خواجه گیان من ته و به م
کردووه، دهی لی م و هرگه و پی م به رموو نهی
په روهر دگار (لیک لیک لیک عبدي) خواجه گیان من
داوات لیډه که م روو له من وهر نه چه رخی نی، خواجه گیان
ته ماشام که نه وه تا زویم پر کردووه له فرمی سک، خواجه
گیان من له بهر دهستی تودام و میوانی تو م له ماله که تدا،
وه کو مامه نهی مروقه کان مامه له م له گه لدا مه که.

خواجه گیان نه گهر داوایان لیبکه م ریگریم ده کهن و
نه گهریش تکایان لیبکه م به سووک ته ماشام ده کهن،
خواجه گیان سینم فراوان بکه و بینایم رووناک بکه ره وه و
خواجه گیان با رووناکیت بمگریته وه و خوشه ویستی عه ره قم

لا ببوغزینه تا زیندوم له ژياندا.. پەروردگار! تووږه
مه به لیم و رقت لیم نه بیټ، نای چنده توم تووږه کرد به
گونا ه و تاوانه کانم که ناژمیږدرین، کاتې که سرپیچی
توم ده کرد و توش ته ماشاات ده کردم.

هاوړیکه لېم کاته دا داوای لیکر دوعای بډ بکات..
بویه گریانه که یادی کرد و دهیوت پەروردگار! نایا
داوای دوعا له که سیکې وهک من دهکات!!؟.

خوايه گيان من ماوهی بیست و پینچ ساله سرپیچی
تو ده کم و دهستبهرداری من نه بويت، مه هیله له
گونا هه کانمدا بگه وزیم، خوايه گيان من فاسق و خراپه کارم
و له بهردهم ده رگا که تدا وهستاوم و بمگیره به پیاوچا که کانی
خوت، خوايه گيان من داوای رینماییت لیده کم و نه وهی
نزیکم ده کاته وه له تو له گوشتار و کردار، وه من ملکه چم
و زه لیلیم له نیو دهستی تو دا و شکاومه ته وه، پەروردگار!
به راستی گونا هه کانم زه وی و ناسمانه کانی پر کردوه، نهی
به به زه بیتړینی به زه بیان له هه موو گونا هه کانم خوشبه
نهی پەرورد گاری ناسمانه کان و زه وی...

هه ده ده گريا و ده لا لا يه وه هه ندى جاريش گريان زال
 ده بو به سهريدا و تهنه گويت له گريانه وه ده بو...
 بانگبيژ بانگي عه سريدا و دانيشتن بؤ نويز کردن، پياوه
 سه رخوشه توبه کاره کesh هيشتا خؤي هه لواسي بو به
 ديواري که عبه داو ده گريا هه تا هاورپکه ي به زه يي پيدا
 هاته وه و بردي بؤ ريزي نويز گهران تا نويز بکات و
 بجه و يته وه له گريان... له گهل خويا بردي و باوه شي پيدا
 کرد بو وه ک دايکي يان وه ک باوکي... دوو رکات نويزي کرد
 پيش نويزي عه سر، نويزه که ي هه مووي گريان بو به
 ده نگيکي هيواش که دلي ده پچراند و سوي له دلي
 ده ورو به ري ده هينا.

به راستي دوعاي ژنه که ي له شه ودا خوا وه ريگرت و
 دوعاي لاهه صالحه که به سوود و به ره مداربوو... دوعاي
 هاورپکاني له شه ودا بؤي له سه فده که ياندا مبه ستي
 خويي پيکا، به راستي دووعا و پارانه وه له مياني شه و
 روژيکدا مروژيکي تري سازاند، نه وه تا هاورپکه يان کاتي
 هه ست به شيرني ثيمان ده کات، له ترسي خوي گه ووه

ده له رزیت، به راستی دوعا کردن به پنهانی ته نجامی خوی
 پیکا و رینمایي نشاندا... هاورپیکانی لهو گه شته یاندا
 به زه بیان پیادا ده هاته وه به هوئی گریانیه وه.. نویژ ته و او
 بو، هاتنه دهر وه به دواي ئوتیلینکدا ده گه پان که نزدیکی
 حهره م بیت، هیشتا فرمیسک به روو خساریه وه بو،
 یه کیکیان که هه موو قورئانی له بهر بوو که زور
 پاریزکار (المتواضع) بوو تا ئه و راده یه ی هه رده م دم به
 خنده ده تبینی، کاتی ته و به ی هاورپیکه ی بینی زیاتر ریژی
 لیده گرت و زیاده رویی ده کرد له ریزگرتینیدا و سوور بوو
 له سهر نه وه ی پیلایو ئه و ته و به کاره هه لگري و له
 به رده رگای حهره مدا بیخاته ژیر خوی ئه م هه لویسته ی ئه و
 حافیزه ی قورئانه شتانیکی له دلی ئه مدا شکوفه پیکرد
 که کهس نازانی بیجگه له خوا و به لکو خه یالیش
 ده سته و سانه له وه سفکردنی.. به لئی پیلاره کانی خوی و
 نه و ی هه لگرت و تا دهره وه ی حهره م بردنی و کردنیه پی و
 به و کرده و ی خوی زور دلخوش بوو، چونه ئوتیله که وه که
 ده پروانی به سهر حهره مدا، پییچ روژ له و ی مانه وه،

هاورپکهيان بۆ هه موو نوپۆي ده چوو بۆ مزگهوت و دهستی
 ده گرت به (الملتزم) سه وه و ده گريا و نه وانهی ده ورووبه ری
 خوی ده هینایه گریان، شه وانیش هه لده ستا بۆ عیبادت و
 خواپه رهستی و ده گريا و هاوړپکاني و دیواره کانیش له
 گه لیدا ده گریان.. نه ت ده بینی هه رگیز بجه ویت، به رۆژ له
 نه رزم ده گريا ز شایشی زیندازو ده کرده وه به نوپۆکردن و
 پارانه وه له خوی گه وره به ده نگیکي پر له گریان وه.

دواي نه وهی گه شته که یان ته و او بوو، گه رانه وه بۆ
 شاره که ی خویان، کاتی له ریگادا بوون داوای له
 هاوړپکه ی کرد که ميک توتۆمبيله که راوه ستینیت، نه ویش
 به هو ی داواکاریه که یه وه وه ستاندي و تۆبه کاره که ش شوشه
 عاره قه که ی له کیسه ره شه که ی به رده م هاوړپکه یدا
 ده رهینا و هه مووی رژاند و پیی وتن: تو خوا له رۆژی
 چه شه ر و زیندوو بوونه ودا شایه تیم بۆ بدن که من
 جاريکی تر نا گه رپمه وه سهر نه م کاره.

کاتیک که ده پیر ژاند ده گريا بۆ نه و گونا هانه ی که
 کرد بوونی به هو ی نه و عاره قه نه فره تیه وه، چاری

هاورپیکانیشی پرپوو بوون له فرمیسک و وشانیك له چاوانیانه وه گوزارهشتی ده کرد که نه یانده توانی چون به زمان ده ری بپن، چونکه به پاستی نه سرین و فرمیسک کاریگه رتره تا وتهی سهرزار، بۆیه دهستیان کرد به گریان، دواي نه وه که وتنه ری و نه وانیش وهك نه وه ده گریان .. بیدهنگی تیکه لی لاواندنه وه بووبوو، گریانه کان تیکه لی یه کتری ده بوون، پیش نه وه ی بگه نه شاره کیان، پییان وت: ئیستا ده رۆیته وه بۆ مالی خۆتان و رووگهش و به سوژ و میهره بان به له گه لیاندا، و نامۆژگاریان کرد سه بارهت به چۆنیه تی هه لسوکه وتکردن له گه ل ژن و مال و مندالدا.. دواي نه وه ی خواي گه وره رینمایی کردیت و هه میشه پابه ند بیت به نویژی جه ماعه ته وه له مزگه وتا و خوی فیری کاروباری ئایینی بکات له زانا خواناسه کانه وه، چونکه خواي گه وره تۆبه ی تۆبه کار وه رده گریت و دلخۆشه پیی، به لام به رده وام بوون له سه ر رینمایی و ته و به کردن له باشی ره حمهت و هیدايه ته، نه ویش ده یوت به خوا ئیت

هه رگیز سه ریچی خوی گه وره ناکه م و نه وانیش ده یانوت
(إنشاء الله) فرمیسکیش به چاوانیاندا ده هاته خوار.

گه یشته ماله وه و گه شت به ژن و کوړ و کچه کانی له
شیوازیکدا که نه و شیوازه نه بوو که روشتبوو، ژنه که ی
هه ولې نه دا دلخوښی و ناسوده یی خو ی به بینینی نه و
دیمه نه بشاریته وه، بویه دهستی کرد به گریان و له نامیزی
گرت و نه ویش گریا و سدری ماچ کرد و به دهم گریانده وه
یه که یه که کچ و کوره کانی ماچکرد، پاش چهند ساتیکی
که م هه ستایه وه تاوه کو بچیت بو نو یژکردن له
مزگه و ته که ی ته نیشتیان.. نیشانه کانی چاکه کاری له
رووخساریدا دیاربوون، ریشی هیشتبوویه وه که مووی سپی
تیکه و تبوو، له رووخساریدا نیشانه ی ناسووده یی و
به خته و هری ده بینرا، وه که نه وه ی تازه له دایک بوویت.

به م شیوازه ماوه یه کی زور تیپه ری، داوای له نیمامی
مزگه و ته که کرد که یارمه تی بدات له بانگدانی روژانه دا،
نه ویش ره زامه ندی نواند داوای نه وه بوو به بانگیژی
فه رمی مزگه و ته که، داوای نه وه ی بانگیژه که ی تر

تییینی: تهم چیرۆکه له چنروای تهنديشه و خهیاڵ نیه و ده‌مانتوانی ناوه‌کان ب‌لاوبکه‌ینه‌وه، به‌لام خاوه‌نه‌کانیان هه‌زیان به‌وه نه‌کرد.

سایتی (موسوعة القصص الواقعية) له ئينتهزنيتهره

چېرۆكى كۆر و كچىكى لاۋى ئيماندار

دەگىرپنەۋە كە لە سەدەي يە كەمى كۆچىدا كورپىكى
گەنجى خواناس داۋاي زانستى دەكرد و خۆي يە كلایى
كردبۈۋە بۆي، بەلام ھەژار و نەداربۈۋ.

رۆژيكيان بە ھۆي برسپەتپەۋە لە مال چۈۋەيە دەرەۋە،
چۈنكە ھىچى شك نەدەبرد تا بىخوات بۆيە لە ئەنجامدا
رېي كەۋتە باخى كە پرېۋو لە درەختى سېۋ، لقى
دارسېۋىك شۆرۈۋوبۈۋەۋە بۆ سەر رېگاگە، ئەمىش كەۋتە
وتويز لە گەل خۆيدا كە ئايا ئەۋ سېۋە بخوات و
برسپەتپە كەي نەمىنيت و خۆ كەس نايىنيت و ئەۋ
باخش بە ھۆي يەك سېۋەۋە كەم ناكات، بۆيە سېۋىكى
لېكردەۋە و دانىشت و خواردى تا برسپەتپە كەي نەما،
كاتىك گەرايەۋە بۆ مالىۋە دەرۋونى لۆمەي دەكرد ئايا ئەۋە
پىشەي ئيماندارى راستەقىنەيە، دانىشت و بىرى دەكردەۋە
و دەيۈت چۆن ئەۋ سېۋەم خوارد و ئەۋە مالى موسلمانەۋ
من مۆلەتم ۋەرنەگرتۈۋە لېي، داۋاي گەردن ئازادىم
لېنەكرد.. بۆيە رۆشت و گەرا بە داۋاي باخەۋانەكەدا ھەتا

دۆزىيەو ۋ لاهەكە پىيى ووت: مامە گيان من دويىنى
برسيەتى زۆرى بۆ ھىنابووم ۋ منيش سىيۆىكم لە باخەكەت
خوارد بە بى ئەوى تۆ بزانيت ئەوەتا تا ئەمىرۆ من ھاتووم
گەردنم ئازاد بکەيت.

باخەوانە کەش پى وت: بەخوا گەردنت ئازاد ناکەم ۋ لە
رۆژى قىامەتدا بەرۆکت دەگرم.

کۆرە گەنجەكەش دەگريا ۋ دەپارايەو تا گەردنى ئازاد
بکات ۋ پىيى وت: من ئامادەم ھەر کارىکت بۆ بکەم بە
مەرجى لىم خوش ببیت ۋ گەردنم ئازاد بکەيت.. ۋ ھەر
دەپارايەو لە خاوەن باخەكە ۋ خاوەن باخەكەش زیاتر سوور
دەبوو لەسەر قسەى خۆى، بۆیە رۆشت ۋ بەجىيى ھىشت،
کۆرە لاهەكەش کەوتە دواى ۋ دەپارايەو لىيى ھەتا
باخەوانە کە رۆشتە مالى خويان، لاهەكەش
لەبەردەرگاکیاندا ۋەستاو چاوەروان بوو تا بۆ نوێژى عەسر
پىاوەکە بىتە دەرەو ۋ کاتىک باخەوانە کە لە مال ھاتەدەر ۋ
بىنى ھىشتا لاهەکە ۋەستاو ۋ فرمىسک بەرپىشيدا دىتە
خوارەو ۋ زیاتر نور ۋ رووناکى بەخشىو بە روخسارى..

لاره كه به باخهوانه كهی وت: مامه گیان من نامادهم وەك
جوتیارنك له باخه كه تدا كارېكەم به بی كړی و به دريژایی
ژيانم يا به هدر شيوهیهك تۆ پیت باش بیت به لام به و
مەرجه ی لیم خوش بیت.

له و كاته دا باخهوانه كه كهوته بیركردنه وه و پاشان وتی:
كوړی خۆم من نامادهم لیت خوش بېم به لام به مەرجینك،
لاره كه گه شایه وه و به روویه کی گه شاوه وه و خوشه وه وتی:
مامه گیان چ مەرجیكت هدیە بیلئ.

باخهوانه كه وتی: مەرجی من نه وم هدیە كچه كەم
بخوازیت!!!

لاره كەش زۆر سەرسام بوو به و وه لامه و هەرگیز نه و
مەرجه ی به میشكد ا نه ده هات، پاشان باخهوانه كه وتی:
به لام كوړی خۆم حەز نه كەم كه بزانی ت كچه كهی من كویره
و كهره و لالیشه و ههروه ا ئیفلجیشه و ناتوانی جووله
بكات، منیش ماوهیه کی زۆره ده گهریم تا میتردیکی بۆ
پهیدا بكەم و متمانه م هەیی ت پی و رازی بیت و به و
هەموو ناتواویدە ی باسكرد، نه گەر تۆ رازی بیت پی نه و ا

لیت خوش دهم، لاره که جاریکی تریش تووشی سهرسامی
بوویه وه.

پاشان هر بیرى ده کرده وه که چوڼ له گهل نهو سه موو
ناره حه تیه دا بژی به تاییه تی ئه م هیشتا له هه رته
لاویه تیدایه؟ و چوڼ نهو ئافره ته هه لده ستیت به کاروباری
خوی و به ریوه بردنی مال و گرنگیدان به م، له کتیه کدا
بهوشیویه بیت؟

هاته وه به خویدا و به خوایی وت، ئارمبگره له سهری له
دنیا دا و با رزگارت بیت له تاوانی نهو سیو خواردنه!!!
پاشان روویکرده باخه وانه که و پیی وت: مامه گیان
نهو من رازی بووم به کچه که ت و داواکارم له خواى گه وره
پاداشتی نیاز و نیه تم بداته وه و به هوى نهو وه به خیر
قه ره بووی بکاته وه بوم.

باخه وانه که وتی: زورباشه کورپ خوم ژوانی ئیمه پینج
شه مەى داها توه.. ده بیت بییت بو مالی خومان و
ده عوه تیت بو ژن هیئانه که ت و منیش ماره ییه که ت
ده گرمه نه ستوی خوم، روژی پینج شه مە لاره که به

له شیکې قورسوه و به د لښکاو په وه هه نګاوی د هـ نا بهـ رهـ و
لای مائی پیاوه که ، نه ک وه زاوی تر به دلخوښی و
شادی وه له روژی زه ماوړندا ، کاتې له دهـ رګایدا باوکی
کچه که دهـ رګای بو کرده وه و بر دیه ژوړه وه و دواى نه وه
که و تنه و تووېژ پېی و ت: کورې خو م فـرمو و پړ ژوړه وه بو
لای ژنه که ت ، یا خوا پېوژتان بیت و خواى ګهـ وه بهـ رهـ که ت
و خوښی بخاته ژیا نـ تـا نه وه و لهـ سهـ ر خـیر و چا که کو تـان
بکاته وه .

باو که دهـ ستی لـا وه که ی گرت و بر دیه نه و ژوړه ی که
کچه که ی له وې دانیشـ تـبو و ، کاتې کوړه که دهـ رګا که ی کرده وه
بینی ته ماشا ده کات ثا فـره تی کی سپی پیـسته و جو ان وه
مانگ وایه و قژی وه کو نا وریشـ م به سهـ ر شانیـدا شوړ بو وه ته وه
و پاشان کچه که هـ ستایه وه و به بالایه کی شوخ و
شهـ نـگـه وه بهـ ره و لای کوړه که روشت و سلاوی لیکرد و وتی:
سلاوت لیبت میړدی به ریزم ..

لاره که له شوینی خو ی حـ په سا و هـ ر سهـ رنجی ددها ،
وهـ ک نه وه ی له بهـ ردهـ م خوړیه ک له خوړیه ګانی به هـ شـتا

وهستاييت، که دابه زیتته سهر زهوی.. بپروای نه ده کرد بهو
 دیمه نه و نهیده زانی چی رویداوه و بۆچی باوکی کچه که
 نهو قساندی کرد، بۆیه کچه که تیگه یشت که چی دیت به
 خه یالئی میرده کهیدا و چوو بۆ لای و تهوقدی له گهل کرد و
 دهستی ماچ کرد و و وتی: به لئی ئیستا تۆ سه رسامیت
 سه بارهت به قسه کانی باوکم، راسته من کویرم له ناست
 ته ماشا کردنی حه رام و لالم له ناست قسه کردنی حه رام و
 که ڤم له ناست بینینی حه رام و قاچه کانم به رهو شتی حه رام
 ههنگاو نانین، وه من تاکه مندالئی باوکم و چه نندین
 ساله باوکم ده گه ڤیت به دواي میڤدیکی صالحدا بۆ من،
 کاتیك تۆ هاتیت و داوات لی کرد که لیت ببوریت و
 گریایت له بهرده میدا باوکم وی: نهو که سه دی له خواردنی
 سیۆیک بترسیت که مافی نهو هی به سه رهوه نیه، نهو به اشت
 له خوا ده ترسیت به رام بهر به کچه که م، پیۆزبایی له باوکم
 ده که م که تۆی به نسیب بوو.

دواى سالتك تهو ژن و ميړده مندا لتيكيان بوو كه له ناو
 هم نه ته وه يه دا نمونه ي كه مه ناي ا ده زاني تهو مندا له كي
 بوو؟

تيمامي ته بوو حنيفه خاوه ني مده بهي فيقه ي
 به ناوبانگي حنه في كه به مده بهي حنه في ناسراوه
 خواى گه وړه ده فرموي ت «وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ

مَخْرَجًا ﴿٢٠٢﴾ وَيَرْزُقْهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ ... ﴿٢٠٣﴾ (الطلاق).

واته) ته وى له خوابترسي ت و پاريزكار بيت خواى گه وړه
 ددرووى ليده كاته وه و روژى ددهات به شيويه ك كه به
 خد يالدا نه هاتو وه

سدرچاوه: (واحاح الصعبة الصالحة).

لاويك! نهك ورك لاوانی تر

ره یان... لاويك بو هیشتا تهمه نی نه گه شتېووه پانزه
سال، به دهنګيکی پچر پچره وتی: بارکه بؤکوی ده چیت؟
بارکه بیرت نه چیت دایکم دهوی... دایکم دهوی
بارکی به چاوی پر له فرمیسکه وه له مال رښته
دوره وه و کوره کاش هدر دهیوت دایکم دهویت... دایکم
دهویت؟

کورې خؤم دایکت به دهستی نه و دوژمنه سته مکارانه
کوژرا، روخساری ره یان سوور هه لگه را و لیوی شین بوویه وه
و به هوی بیستنی نه و قسانه وه هاته له رزین و پاشان
هه ناسه یه کی قولی هه لکیشا و به کول دهستی کرد به
گریان و باوکیشی هیوری ده کرده وه.

ره یان که ميک هیمن بوویه وه و له کؤشی باوکیدا خهوی
لیکدوت و باوکش منداله کدی به چاوی پر له
فرمیسکه وه هه لگرت و خستیه سدر جیگا که دی خوی و له
پالیدا خدوت و بؤ سبهینی ره یان له باوکی پرسى:
- نه و دوژمنه دی دایکمی حوشت کی بوو؟

باوکیشی وتی: رۆڵه گیان ئەوانه دۆژمنی ئیسلامن...
جوله که کان... به وردی باسی جوله که کانی بۆ کرد.

چەند سالتیک تیپه‌ری و ره‌یان له لای مامه ئیبراهیمی
گه‌وره بوو، دواى ئەوه‌ی باوکی له یه‌کێ له چالاکیه
فیداکاریه‌کاندا شه‌هید بوو، ئەو کاته ته‌مه‌نی ره‌یان
که‌مێک له سه‌رووی ده‌ سالانه‌وه بوو، شه‌هید بوونی باوکی
کاری تینه‌کرد و هه‌میشه ئەم ئایه‌ته‌ی ده‌وته‌وه ﴿وَلَا
تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ

رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (آل عمران)

واته: وا مه‌زانن ئەوانه‌ی له پیناوی خوای گه‌وره‌دا ده‌مرن
(شه‌هید ده‌بن) ئیتر مردوون، نه‌خێر به‌لکو ئەوانه‌ لای
په‌روه‌ردگاریان زیندوون و رۆزی پێدراون.

ره‌یان گه‌وره بوو، بووه لاریکی صالح و جوامیر و
خه‌می تاین و نه‌ته‌وه‌که‌ی هه‌لگرتبوو، وه‌ خۆی نه‌زرکردبوو
بۆ به‌رزکردنه‌وه‌ی وشه‌ی (الله) به‌ هه‌ر نرخیك بیست،
په‌یوه‌ندی کرد به‌ که‌تیه‌کانی سه‌ربه‌رزی فیداکاریه‌وه له

سې یه کی کۆتایی شه ویځدا که میژوو هه رګیز بیرى
ناچیتته وه، خه لکى خه بهریان دهیتته وه به دهنگى
ته قینه وه یه کی زۆر ګه وره که کاریکى خوشه هید کردن بوو.
تایا ده زانن کى بوو پالنه وانه کهى؟!

ره یان بوو که زهوى فله ستینى به خوینى خوئى پاراو
کرد و بیست جوله کهى کوشت و لاپه ریه کی نویى
فیدا کارى تۆمار کرد.

سه رچاوه (واحات الصحبة الصحابة)

دوو هه تیوه که

له شاکاره کانی شیخ (الطنطاوي) رَحِمَهُ اللهُ.

ماجید هه ستیکرد که هیج تیناگات له
خویندنه وه کهی خۆی، چاوی ته نها پیت و وشه کان
ده بینیت، به لام بیر و هۆشی له مانا کانی تیناگات، نهو بیر
له وانه کهی ناکاته وه، نهو بیر لهو تاوانبار ده کاته وه که
چۆن ژیا نی خۆی و خوشکه هه ژاره کهی تیکدا و کردی به
دۆزهخ، ته ماشایه کی سائنامه کهی کرد و بینی ته نها یه که
هه فته ی ماوه بو تاقیکردنه وه و پیویسته خۆی ناماده
بکات و سه عی بکات، نهی باشه چۆن خۆی ناماده بکات
و چۆن سه عی بکات؟ له کویی نهو ماله دا شوینیکی
نارامی ده ست بکه ویت به هۆی نهو ژنه خراپه ی که نازاری
ده دات و نایه لیت بو ساتینک پشو بدات و کاتیکیش واز
له م دینی ده چیت به روکی خوشکه کهی ده گریت، نایا رازی
ده بیت به خۆی که له یه که م سالیدا که چووه ته ناوه ندی
بکه ویت... نهو له قوناغی سه ره تاییدا هه می شه پیشه نگی
هاورپیکانی و یه که می پۆله کهی بو.

بۆیە هەر بیری دەکرەوێ لە پر گۆی لە دەنگی
 رەشەبایە کەوێ بوو، ئەو رەشەبایە لە مانگی کدا جاریك
 هەڵدەکات بۆ کیلگە و ریشک لە بن دەردینیت و لق و
 پۆپەکان دەشکینیت، پاشان باران دەباریت و زەوی پاراو
 دەکات، خۆر هەڵدیت و ئەولقاندی شکاونەتەو سەر لەنوی
 گەورە دەبن و لقی نوی لێدەدەن، بەلام رەشەبا و گەردەلوی
 ئەم مالهە هەموو سەعاتیک هەڵدەکات و دلی ئەم و دلی
 خوشکە تەمەن شەش سالة کە دەشکینێ.

دەلی گەردەلوی کیلگە بەبەزەیی تر و دڵناسکتر و
 مەرۆقانه تره لەو ئافرەتە کاتی کە دەبینی جوان و ریشک و
 پێک دیارە... بەلام وەک مار وایە لە سیفەت و مەکر و
 جۆلەیدا.

گۆی لە جێی و دەنگی دەستیهو بوو شەکەت بوو،
 پاشان دەستی کرد بە لێدانی کچە بچکۆلە کە، ئەم
 نەیتوانی هەستیتەو و نەیشیتوانی بەرگری لە
 خوشکە کە بکات لە ترسی باوکی، ئەو باوکە کە
 هاوکاری ئەم ئافرەتە دەکرد و کۆمەکی دەکرد بۆ لێدانی

نډو منډالې به سته زمانانه و ناشرين كړدنې ژيان له
لايان، پيش نه وي بزنان كې ژيان ماناي چيه.. له
په نځه كې وه سټا بوو، خوشكه كې بيني ده سټي به
د يواره كې وه گرت بوو زړه ده لگه پړاو و پوښاك د پړاو و
خوشكه كې شي له پاليدا به دل شكاويه وه، له دلي خويدا
ده يوت نډ د ماوه گوناوه چيه تاوا سزا ده دريت؟ تايا
جي نوميدي باوكم نه بوو؟ تايا نازيز ترين مړو نه بوو له
لاي.

نډې بډچي نيسټا تاوا زه ليل و بيزراوه... له و ماله دا
ته نها جنيو و ليدان و سو كايه تي ده بينرا، به لام لاوانده وه
و نازييدان بو نډو خوشكه ي كې دوو سال له م كچه منالتر
بوو وه نډو تا قانه بيت، نه ميس وه كو كاره كې مالي
باوكي واوو، به لكو خراپتر له كاره كې، كاره كې زور جار
خزمه تي كې سانيك ده كات كې د ليان هډيه و خوا ده ناسن و
وه كو كچي خويان مامه له ده كېن له گه ليدا... خوي گه وړه
له چاره ي نډم كچه ي نوو سيبوو كې هه تيو بيت و بي دايك

و باوک بیټ، دایکی وهفاتیکرد بوو، باوکیشی ویژدانی
مردبوو، بۆیه باوکیشی نه مابوو.

گوئی له دهنگی باوهژنیهوه بوو بانگی دهکرد: وهره نهی
بهراز له گهل تۆمه.. بهو ناوهوه بانگی دهکرد (بهراز) تهنها
بهو ناوهوه بانگی دهکرد، کاتیکیش باوکی دهگهرایهوه پیی
دهوت: کچی وهره، کچی برۆ.. بهلام خوشکه کهی زۆر ئازیز
و خوشهویست بوو.. دهیوت: تۆ له کوئی ئازیزم؟ وهره
ئازیزم... دهنگیک له ناکار بهرز بوویهوه: گویت لی نییه
خوشکه کهت دهگری؟ بزانه چی دهویت بیدهری؟ نهوه
کهریت؟ بلی چیت دهوی؟

ئهو کچه دامارهش به دهنگیکی کپهوه وهلامی دایهوه:
نهسته لهی دهویت..

- ئهی بۆچی وهکو ورچ وهستاویت، برۆ چی دهویت بیدهری،
ئهو داماره وهستا و نهیدهزانی چۆن بۆی روون بکاتهوه که
ئهو پارچه نهسته لهیهی که مارهتهوه هی نهوه.. دوینی
باوکی پاکهتیک نهسته لهی کپی و دای به کچه بچوکه کهی
و ئهه خواردی و نه میس ههه تهماشای دهکرد، کچه

بچووکه که زۆری بۆهات له ته ماشا کردنی نهسته له که و پارچه یه کی له نهسته له که بۆ هه لدا و وهك چۆن مرۆڅیک شتیک بۆ پشیلەیهك هه لده دا، که کاتی شت ده خوات و هه ر سهرنجی ده دات، کچه داماره کهش پارچه نهسته له که ی به دلخۆشیه وه هه لگرت و نه یویرا به و هه زه زۆره یه وه له ویدا بیخوا، بۆیه به شار دیه وه هه موو سه عتیک جار یک ده رۆشت تا بیبینیت و دنیاییت، جار یکیان زۆر هه زی لیکرد و ده ری هیئا و به دانه گانی گازیک ی لیکرت و خوشکه نازیته دراوه که شی بین ی و داوای نهسته له که ی ده کرد...

- کچه تیو نهسته له که؟

ئه ویش بیده نگ بوو... به لām منداله که وتی: دایه ئه وه تا لای ئه وه، له وێیه ئه و له منی سه ند! بۆیه ئافره ته که منداله که ی خۆی و مندالی می ره که ی برد بۆ لیکۆلینه وه، کاتی باوه ژنه که بین ی نهسته له که لای ئه وه کاره سات روویدا.

- هه‌ی دزی نه‌فره‌ت لیکراو، دایکت ئاوا فیږی کردویت.. شتی دده‌زی که هی تو نیه، ماجید به‌رگه‌ی هه‌موو شتیکی ده‌گرت ته‌ن‌ها به‌رگه‌ی سوکایه‌تی نه‌ده‌گرت به دایکی کاتی بینی باسی دایکی ده‌کات، نه‌دیتوانی خو‌ی بگری‌ت و هاواری‌کرد: من ریگات پی ناده‌م به‌و شیوه‌یه قسه به دایکم بلیی.

هه‌میشه باوه‌ژنی تووره ده‌بوو لیی و ئازاری ده‌دا به به‌رده‌وامی، ئه‌ویش بی‌ده‌نگ ده‌بوو، نه‌یده‌توانی هیچ بکات و باوه‌ژن ئاراتی ده‌خواست که شتیکی بکردایه تا ئه‌وه‌نده توره‌بی‌ت لیی به دلی خو‌ی، ئه‌وه‌تا به‌هانه‌ی بو پیدابوو، ریگا به من ناده‌یت؟ تکات لی ده‌که‌م به‌گم که ریگام پی بده‌یت... ئاه! ئایا ئه‌وه‌نده به‌س نیه که ماندوو ده‌م و خواردنت پیش‌که‌شه ده‌که‌م و خزمه‌تت ده‌که‌م و توش بو هیچ شتی ناشیت، ته‌ن‌ها نویسنه‌وه نه‌بی‌ت له‌و ده‌فته‌ره ره‌شه‌دا، هه‌رچی ماندوو‌بوونی من بوو به‌رامبه‌ر به تو به‌زایه چوو ئه‌ی نه‌فره‌ت لیکراو، به‌لام هیچ سه‌یر نیه تو کو‌ری دایکتیت.

- پێم وتیت باسی دایکم مه که، ئه گینا بێدهنگت ده کهم.
لێی نزیک بوویهوه و قیژاندی به سه ریدا و دراوسێکان
گوێیان لێ بوو: ده ته وی له من بدهیت؟ ئه ی ناپاک، ئه ی
سپله، ئه ی خه لکینه فریاکه ون..

دراوسێکان کۆبوونه وه، ماجید به ره و ژووره که ی خۆی
رۆشت یان به ره و ئه و گۆشه یه ی ناویان لێنا بوو ژوور..
جیا یان کردبویه وه بۆ ئه و، تاوه کو باوه ژنی هه میشه
نه بینیت، باوکی ئیواره گه رایه وه، ههروه ک نه ریتی جارانی
مۆن و گرژ دیار بوو، به ده م مندا له کانیه وه پینه ده که نی،
تاوه کو زāl نه بن به سه ریدا و پهروه ده کردنیان و رهوشتیان
تێک نه چیت.. جارێ وانه بوو، به لām له وه ته ی ئه و ژنه
نه فره تیه ی هینا بوو وای لیه اتبوو، ئه و ته ژدیهایه
ژه هریشی کردبووه له شی ئه وه وه و خستبوویه میشکی که
ماجید و خوشکه که ی دوو مندا لی نازیی درای خراپن و
ته نها توندوتیژی له گه ل ئه واندا سووی هه یه.

ئه و ئا فره ته زۆر پیس بوو، ئه گه ر کاتی هاتنه وه ی
میژده که ی به اتایه پۆشاکه کانی داده که ند و پۆشاکێ نوێی

لەبەر دەکرد.. وەك چۆن رووخسارە شەیتانیەكەى خۆى
دەگۆڤى بۆ روخسارىكى پاك و منداڵانە، مەكر و
پىسەكەى زال بووبوو بەسەر مێردەكەیدا، ئەو شەمان لەبەر
نەچیت كە دوو كچەكەى پاك و تەمىز دەكرد و پۆشاكى
وەك یەكی لەبەر دەكردن تا مێردەكەى هەست نەكات
فەزلى كچەكەى خۆى دەدا بەسەر كچەكەى تردا.

مێردەكەى هاتەوه و زۆر بە سۆز و جوانى و
رووخۆشەوه پێشوازی لێكرد و بەلام لە روخسارىدا جۆرێك
لە نازارى بێتاوانانە دیاریوو، وەك ئەوى كە داماو بێت و
زولمى لێكرا بێت، مێردەكەشى هەستى پێكرد و زۆرى
لێكرد تا رازى دلى بەدر كینیت، ئەویش بەسەر هاتىكى
درۆینەى شیواوى بۆ گێراپاوه و سینەى مێردەكەى پر كرد
لە رق و كینە بەرامبەر منداڵەكانى، بۆیە چوو دەروە و
هیچى نەدەبینى لەبەر دەمیدا، بانگى كچەكەى كرد و
ئەویش بە ترس و لەرزووە هات وای دەزانى بەرەو مردنى
دەبەن، لەبەر دەمیدا وەك ئەوى كاوپێك لە بەردەم
پلنگێكدا وەستا بێت، باوكە لەسەر كورسیەكی بەرز

دانیشت، وهك ئه وهی داد گایکردن بیټ و كچه كه شی له بهردهم خۆیدا وهستاند وهك ئه وهی تاونباريك بیټ، كه به لگه ی له سهر كۆكرایتته وه، باوكه باسی قیزه ونی و ناشیرینی دزی بۆ ده كرد و سهرزنشتی كرد و قسه ی پیوت، وه به چاوی سهرزنشته وه ته ماشای ماجیدی كوری ده كرد و ته ماشا كرده كه ی توله و هه رده شی لیډه بینرا.

بۆیه ماجید نه یتوانی بیدهنگ بیټ له كاتیكدا كه خوشكه كه ی تۆمه تبار ده كړیت به دزیکردن، له راستیشدا بیټاوانه.. بۆیه داوای له باوكی كرد كه ئه وه مه سه له یه ی بۆ روون بكاته وه، ته نها به وه لویسته ی گۆبه نی تۆشی خۆی كرد.

بوركانه كه ته قیه وه و باوكیان دهستی كرد به نركه ر و ناله و به توورده یی و ئۆقره لیبرانه وه وتی: ده ته وی له باوه ژنه كه ت به دیت، هه ی بی ئه ده ب، هه ی بی ته رییه ت، هه ی نه فره تی، وا ده زانی كه گه شتیته ته مه نی چواره سالی ئیتر بوویت به پیاو، ئایا پیاو له باوه ژنی خۆی ده دات؟ به خوا ده ست ته شكینم هه ی سه ره ری.

+ به خوا باوکه نه وه راست نیه...

- ئای لهو بی تهریه تیه، نه لئی شهرم و حیات نه ماوه،
باوه ژنه کت به درؤ ده خه یتوه.

+ به خوا من به درؤ ناخه مه وه به لām شتانیك ده لیت که
راست نیه.

له وکاته دا باوکه هه ستایه وه و بهو په پی رق و توره یی و
هیژه وه به ربوه کوره کدی و به هه موو هیژیکه وه وهك
شتیکی بیگیان، که وته لیډانی و تنها به لیډان سوکنایی
بو نه هات و به لکو هه لمه تی برده سهر ده فته ره گه وره کدی
که وانه کانی تیډا نووسی بوویه وه و به ته واری دراندی و
پاشان خوشکه کدی کرده گو شه یه که وه و نه یه یشت نانی
ئیواره بخوات، وهك سزایهك و سوکایه تی پیکردنیان.

ژن و میږده که و تاقه کچه که یان نانی ئیواره یان خوارد
و پاشان چوونه سهر نوینه کانیان و کوره کesh له جیی
خوی حه په سا بوو.. ته ماشای ئه وه ده فته ره ی ده کرد که
شه ونخونی پیوه کیشابوو.. که له پیناویدا خه و خوراکی
له خوی تال کردبوو، که وای ده زانی رووناکی چاری و

به هاری ته مه نیه تی و ئومید و ئاینده ی خو ی له سه ر بنیات
 نابوو... پاشان هه ستا و پارچه کانی کو کردوه وهك چو ن
 دایک په لو پو ی مندالی کو ده کاته وه کاتیك بۆمبیك
 ده ته قیته وه پیایدا.. به لام تازه بی که لك بو، کو کردنه وه ی
 سوودی نیه و نایسته وه به ده فته ریك که سه عی تی دا
 بکات، مه گه ر کاتیك په لوپو ی مرو ئیکی پارچه پارچه بوو
 بیته وه به مرو ئیکی ساغ و قسه بکات و بروات به ریوه...
 بۆیه دلنیا بوو که نه مسال ده که ویت و ده رنا چی ت و
 نه مسالی ده فه ویت... کاره که زۆر گه وه بوو به لایه وه..
 می شکی به رگه ی نه وه موو زولمه ی نه گرت و وای هه ست
 ده کرد که دنیا ده یسو ری نیته وه و گیژی ده دات.. رۆژه کانی
 ژیا نی وهك فیلمی کی سینه مایی ده هاته پیش چاوی.

روخساری سۆزداری دایکی بینی، خه نده ی دایکی که
 ناسۆریه کانی دنیا ی له بیر برد بوویه وه، و سینه ی که له
 کاتی ناره حه تیدا په نای بو ده برد، بینی دایکی گه نجه و
 ته ندروسته و ماله وه ی بینی که زۆر هیمنه و پره له سۆز و
 خوشه ویستی و باوکی خو ی بینی باوکی کی راسته قینه که

گیانی پرېوو له سۆزی باوکایه تی و له چاوانیدا ده بینرا، و
دهسته پر له سۆز و نهرمه کانی و زمانه شیرینه که ی و قسه
به تام و شیرینه کانی...

فیلمه که گوړا و دایکی بینى نه خوښه و گوږ نادات به
نه خوښه که ی دایکی و وای ده زانی نه خوښه کی ساده یه،
پاشان مالى بینى که ته و او تیکچووه و هدموان ماته م و
غهمبارن و گوږ له دهنگی شین و گریان بوو، ده بینى که
نهم دور ده خه نه وه و ه و الی پیناده ن، به لام تیگه یشته که
دایکی و ه فاتى کردوه و مردوه.. وشه یه ک بوو که زور
گوږی پینه دا، پیشت و شه ی مردنى بیستبوو، له
کتیبه کاندا خویند بوویه وه، به لام له نریکه وه و له مالى
خویاندا نه بینیبوو، تامی مردنى نازیزیکی خو ی
نه کردبوو، به لام روژگار به خیرایى فیتریکرد که مردن
چی، کاتى سبه ینى به گریانى خوښکه نازداره که ی لای
دایکی خه به یری بوویه وه که له و روژانه دا خوښه ویستی
باوکیشی بوو، کاتى کوره که چاوی کرده وه، دایکیشی له

تەنیشت خۆيەوۈ نەبىنى كە خوشكە كەى بنى بەسنگىيەوۈ..

كچە كە زياتر دەگريا، كورە كە هاوارى كرد:

- دايكە.. دايكە.. پاشان لە جيڭگاكەى ھەستا و گەرا

بەدوايدا.. باوكى بىنى لە گەل كۆمەلئىك خزمى تريدا،

ئەوانىش ھەموويان دەگريان.. لىي پارسىن:

- كوا دايكم؟!.

وہلاميان نەدايدەوۈ.. كاتى ويستى بىروات بۆ قوتابخانە،

بانگى دايكى كرد، بەلام دايكى ديار نەبوو تا جانتاكەى

بۆ نامادە بكات و پۆشاكەكانى لەبەر بكات و لەپشت

دەرگاكوۈ نەبوو تا خواحافىزى لىبكات و ماچى بكات و

ئامۆژگارى بكات، كە شەر لە گەل كەسدا نەكات و لە

كۆلندا يارى نەكات و پاشان خەريك بوو دوور دەكەوتەوۈ و

دووبارە بانگى دەكردەوۈ تا ماچى بكات و ئامۆژگارى

بكات.. كاتىكىش كە گەرايدەوۈ لە قوتابخانە ئافرەتتىكى

نامۆى بىنى، شىرى دەدا بە خوشكە كەى... بۆچى

ئافرەتتىكى نامۆ شىرى پىدەدات ئەى كوا دايكم!؟

فیلمه که گۆرا، باوکی سۆزداری بینی، که هاوپییه کی به سۆز بوو بۆی و ههولێ دهادات که ببیت به باوک و به دایکیش، بۆ ئەم و خوشکه کهی، به لām ئەو باوکه لهو رۆژه شوومهوه گۆرا.. بۆیه ئەو رۆژه شوومهی بینی، ئەو رۆژهی پیی ووت: ماجید دایکیکی تازه دیت بۆ لات... دایکیکی تازه !!!؟

ئەوه وشهیهك بوو پیشتەر نهییستبوو، ئەو دهیزانی چۆن خوشکیکی تازه دیت بۆ لای، بیگومان له سکی دایکیه، به لām دایک له کوێوه له دایک دهییت؟ چاره‌پوانی کرد.. دایکه نوییه که هات و جوان و خوشه‌ویست بوو.. کۆلمه‌کانی و لیوه‌کانی سوور بوون.. نهك وهك لیوی کهسانی تر.. سه‌رسام بوو له ره‌نگی لیوه‌کانی به لām خوشی نه‌ده‌ویست و گوێی پیته‌ده‌دا.. له رۆژانی یه‌که‌میدا سۆزدار و هیمن بوو.. وهك کیلگه‌یه‌کی بچوک و لاواز به لām رۆژگار تیپه‌ری و جیگیر بوو له زه‌ویدا و تۆوی خۆی تیدا چاند، وهك بیابان وشکه‌لان بوو.. هه‌رچه‌نده‌ فیتلی له بینه‌ران ده‌کرد به گه‌لا ناسک و ٬٬ له جوانه‌کانی کاتیکیش ئەو

کچه له دايک بوو، نو شه يتانه له شيوې ماريکدا
د درکوت له پيستی نافرته يکی جواندا.

وينه و فيلمه کانی رابردو ته و او بوون و تنهها ندم وينه
ناشرينهی نيستا دهاته بهرچای، دهیپینی گه وره ده بیټ و
همو ژيانی داگیر ده کات، هرچی یاد گاری و رووناکي و
نومیده لایبرد له بهرچای.. گوئی له قاقاو پیکه نینه وه
بوو، راپهړي و وای هه ست ده کرد نه وانه فیشه کن و دهنرین
به سهر دلی نه مده وه، پیکه نینی نو نافرته بوو که جی
دایکی گرتبوویه وه له گه لیدا پیکه نینی باوکیشی تیکه لی
ده بوو... بیده نگ بوو، گوئی له گریانیکي هیواش و
خه فتبار و بهر ده و امده بوو، خوشکه که ی بیرکه و ته وه که
فهراموښی کرد بوو، برسیده تیه که ی هاته وه یاد که به بی
شیو ماوه ته وه، نو تاوانباره به دریژایی روژ خزمه تی خوی
و مندا له که ی پیده کرد، ده چوو درگای مده به خي لی
داده خست و تنهها نانیکي ده دایه و به دزیه وه خواردنی ده دا
به کچه که ی خوی، باوکیشی نیواره ده هاته وه له بهر دهم
نودا باوه ژنه که پوښاکي بی تاوانی ده پوښی و باسی لاوازی

و نه خوښی كچه كدی بۆده كرد ئەم كچه داماره، نان ناخوات
و تهماشای لهشی بكه، نه ییهین بۆ لای پزیشك؟ به لām
پزیشك چی بۆ دهكات، ئەمه خوێ سهرسهخت و بێ
ئهدهبه، بانگی دهكهم بۆ ناخواردن، كهچی نایهت نان
بخوات ئەم سهرسهختیهی لهناوی دهبات..

باوكیشی بانگی دهكرد و پێی دهوت كچه ههتیو ئەم
سهرسهختیهت لهچیه؟ بخۆ نه گینا لیت ددهم، دههاته
پیشهوه تا نان بخوات، ئافرهتهكهی دهبینی له پشتی
باوكیهوه تهماشای دهكرد و ههرهشی لیدهكرد، دهبینی
كه دهموچاری گۆراوه دهلی دهموچاری كهمتیاره و
توقینهره.

ژنه كەش دهیوت به میردهكهی: پیم نهوتیت نهو
سهرسهخته پتویستی به تهریهته، پیاوهكەش سهری
راوهوشاند و یهك زللە دی دهكیشا به روخساریدا و گوێی
كاس دهكرد و فری ددهایه ژوورهكهی خوێ، نانی خواردنی
ئێوارهشی بهو شیویه بووه.. ماجید خوشكهكهی هاتهوه
یاد و چووه لای و بهرزی كردهوه و نای به سینگیهوه:

- نه وه چيته؟ بۆچی ده گريت؟ نازيزم بیدهنگ به؟
 + برسیمه، برسیمه... له کوی خواردنی بۆ بینیت، ههستا
 دهستی کرد به گهړان، بهختیان هه بوو، ده رگای ژووری
 مه تبه خه که کرابوویه وه، چونکه هه میسه قفلای ده دا،
 له سه ر سفره که پاشماوهی خواردنی نیواره مابوویه وه و بۆی
 هیئا و نه ویش به دلخوشیه وه خواردی، وهك نه وهی
 هه ره هه مان کچی نازییدراوی پیشوویت، که داوای هه رچی
 بکر دایه بۆی ناماده ده کرا و هیچ داوایه کی فه راموش
 نه ده کرا.. کوره که پیی ناخوش بوو که خوشکه که ی
 دلخوشه، نه گه ر پاشماوهی خواردنی خوشکه که ی و باوکی
 بخوات و له ژووری مه تبه خ خواردنی دزی بینیت بۆی و
 وینه ی رابردووی هاته وه پیش چاوی هی رشی ده کرده سه ری..
 وینه ی دایکی هاته پیش چاو بانگی ده کرد... نه و خه یا له
 به رجه سته بوو بوو له به رچاوی.. هه میسه له پیش چاویدا
 ده بیینی تا بر دیه وه بۆ رابردوو.. وه نیستای له بیر برده وه..
 خوشکه که ی به هه تیوی و زولم لی کراو نه ده بیینی به لکو

وای ده بینې که مندالیکې خوشه ویسته و دایکیکې هدیہ
که به سۆز بیت له گه لیدا و خوشی بویت.

دفته ره دراوه کدی و ثاینده له ده دست چووه کدی و ژیانہ
تالہ کدی له بیر چوویه وه و گوئی له بانگکردنی رابردو وه
بوو که ده هاته بهر گوئی.. دهنگی دایکی:

- ههسته نازیزم نایا گویت له دهنگی دایکته وه نیه
ههسته با بچین بۆ لای دایکم.

کچه که راجله کی و دلی داخوړیا، چونکه نه یدہ زانی که
دایکیکې تری هدیہ بیتجگه له و نافرته نه گریسه، بۆیه
ترسا و رازی نه بوو پروات بۆ لای، تاوانی نه و نافرته نه وه
بوو جوانترین وینه ی له دهروونی نه و مندالہ دا ناشرین
کردبوو، که ناده میزاد تا نیستا ناشنا بوو بیت پیی نه ویش
وینه ی دایکه!!.

- وهره با بچین بۆ لای دایکی نازیزمان، دایکت نه و له
شوینیکې زور خوشه له به هشتایه، نایا گویت له
دهنگیه وه نیه؟

هەلیگرت و دەرگای کردەوه و بردی بەرەو ئەو دەنگە
کە لە گوێدا دەزنگایەوه و بەسۆز بوو بەلایەوه، بردی بۆ
ئەو شوێنە ی که دایکی لەوی بوو.

سبەینی خەلکی لە رۆژنامەکاندا هەوائی ئەویان
بیست که پۆلیس شوو لەسەر قەبران منداڵێکی لەر و
لازایان دۆزیوەتەوه که تەمەنی شەش ساڵه و لەگەڵ
کورپێکی چوارده ساڵ، بردیان بۆ نەخۆشخانه چونکه
کچه که لە گیاندا بوو، برسێتی و سەرما و ترس کاری
تێکردبوو، رزگاری نەدەبوو لە مردن مەگەر بە
سەمەرەیهك لە سەمەرەکانی قەدەر... بەلام کۆرە
هەرزەکاره که که قسەکانی دەچۆراند یادی تاقیکردنەوه و
دەفتەرە گەورەکی دەکرد و دایکی بانگ دەکرد و ئەو
ئافرتە ی که لە ئەژدیهای دەکرد.

چیرۆکی خزمانی میژد مردنه

خالید له نووسینگه کهیدا به خهفه تباریی و غهم و پهژاره دانیشتبوو.. (صالح) یش که هاوڕێی بوو له سه ر کار ههستی به و ماته می و پهژاره ییه ده کرد له روخساریدا، له نووسینگه که ی ههستا و نزیک بوویه وه له خالید و پتی ووت: خالید ئیمه هاوڕێ و برای یه کترین پیتش ئه وه ی هاوڕێی سه رکارین، ههستم پی کردویت نزیکه ی ههفته یه که ده بیت تو هه می شه بیر ده که یته وه و زۆر بیتزاریت و نیشانه ی غهم و پهژاره یی له روخسارتا دیاره، وه که ئه وه ی غهمی هه موو دنیات هه لگرتییت.. تو باش ده زانییت خه لک بۆ خه لکه و هه موان برای یه کترن بۆ خوا.

خالید که می که بێدهنگ بوو، پاشان ووتی: (صالح) ی هاوڕیم سوپاست ده که م.. ئه مه هه ستیکی جوانه... بێگومان من هه ست ده کم پیویستم به که سی که هه یه غمه کانم و کی شه کانمی لا باس بکه م.. به لکو یارمه تیم بدات له چاره سه رکردنی دا..

خالید له دانیشتنه که یدا رېک بوویه وه کوپی چای بو
صالحی هاورپی تیگردو پاشان ووتی: (صالح) گیان خوټ
باش ده زانی من نزیکه ی هشت مانگه ژنم هیناوه خوټ و
خیزانم له مالیګدا این پیکه وه به تنه ها ده ژین.. به لام کیشه که
له وه دایه برا بچو که که م (حه مه د) که ته مه نی بیست ساله..
دوانا وندی ته و او کردوه و له زانکو وهرگیراوه لیږه، دوی
هفته یه ک یان دو هفته یه ت بو تیږه..

تا دریږه به خویندنه که ی بدات، له بهر نه وه دایکم و
باوکم زور به توندی داویان لیګردم که (حه مه د) له مالی
نیسه بیټ له بری نه وی له گدل هندی له هاورپکانی
له شوقه دا بیټ، چونکه ده ترسان سهره رپو بیټ و له ده ست
دهرچیت.. وه خوټ ده زانیت نه و شوقانه هه موو جوړه
مرؤقینکی تیادا کوږووه ته وه له باش و خراپ و بهر وشت و
فهوتاو.. وه ده زانیت هاورپی سهرنج پاکیشه.. منیش زور
به توندی رازی نه بووم، چونکه وه ناشکرایه له لات
که غیجکی ههرزه کارو بوونی له مالی مندا مه ترسیه کی
که وره یه.. هه موومان به قوناغی لوی و ههرزه کاریدا

پښتووين.. باش د زانين چونه.. هندی جار له مال
 د درده چم نهو له ژوره كيدا خه وتوه.. وه هندی جار بؤ
 چند پوژي له مال د درده چم به هوی بارودوخی كار هه مه وه..
 و هندی جار.. و هندی جار.. نايشارمه وه له لات من
 پرسیاری زانیه کی به پښی ټاینیم کرد له م باره یه وه..
 تهویش ناگاداری کردم که پښگا به هیچ که سیك نه یه م با
 برایشم بیت.. تا بمینیتته وه له گهل من و له گهل ژنه که مدا
 له مال هه که دا.. وه باسی فدرمووده یه کی پیغه مبه ر ﷺ ی بؤ
 کردم لهو بواره دا که ده فدرموئی (الْحُمُو الْمَوْتُ) واته (هیوهر
 - شوبرا - مردنه) واته مده ترسیتین شت بؤ سه ر ژن
 خزمانی نزیکی میړده کهن، وه کو برای و مامی و خالی و
 کوره کانیان چونکه نهو که سانه زور به ټاسانی ده چنه
 مال هه و که سیش گومانیان تی نابات.. نا لیړه وه
 سه رگه ردان بوون پییان مه زنترو مه ترسیدار تره.

پاشان شارواه نیه له لات كاك (صالح) که پیاو ده یه وی
 له گهل ژنه که یدا به ته نها له مال ټکدا بی.. تا به ته واری
 به ویتته وه به شیوه یه کی باشتر بژین پیکه وه.. نه مه ش

دهسته بهر نابیت ته گهر (حه مه د) ی برام لهو مالده دا بیټ،
 خالید که میټک بیده نگ بو، پاشان قومیکې له چاکه یدا
 که له بهر ده میدا بو.. پاشان ووتی: کاتی نه مدم پروونکرده وه
 بو باوکم و دایکم و بوچونی خو م بو شیکردنه وه و سویندم
 بو خواردن به خوی مه زن من هه موو کاریکی خیر و چاک بو
 برا که م ده خوازم.. نه وان توره بوون لیم و لای خزمان
 هیرشیان کرده سدرم، تومه تباریان کردم به وهی که مافیانم
 نه دواوه، وه به وه وه سفیان کردم که دلم پیسه و نیه تم خراپه،
 چونکه گومانی خراپ ده به م به برا که م، له کاتیکدا نه و
 ژنی من وه کو خوشکی گه وره ی خوی ته ماشا ده کات.. وه
 به که سیکی ئیره یی پی بهر وه سفیان ده کردم و من چاکه ی
 برا که م ناویت و نامه وی خویندنی زانکوی ته واره بکات..

خراپ تریش له وه (صالح) گیان باوکم هه ره شه ی لیده کردم
 و ده یوت: نه مه فه زاحه تیکی گه وره یه له ناو خه لکیدا..
 چون برا که ت له گهل بیگانه دا بیټ و توش مالت له وی
 بیټ.. به خوا نه گهر (حه مه د) له مالده که ی تودا نه مینیتته وه
 من و دایکت له مړو به دواوه تا دهریت دت بوغزینین و

ناتدوینین و نه ماندوینیت.. نیمه له دنیاو له قیامه تا بې
 بهرین له تو.. (صالح) به هیواشی کیښای به سهری خویداو
 پاشان ووتی: بیګومان تو پای منت ده ویت له م
 مه سه له یه دا و زور به راشکاوانه و ناشکرا.. له بهر
 نه وه (خالد) پینگام بده پیت بلیم تو که سیکی دوود لیت و
 نه ګرنا پیوست به و هم مو کیښه و ناکوکیه ناکات
 له ګه ل دایک و باوکت.. نایا نازانیت په زامه ندی خوا له
 په زامه ندی دایک و باوکه وه یه، وه تورپه بونی خوا
 له تورپه بونی نه وانه وه یه، چی پرووده دات نه ګر براکت
 له یه ک مالدا له ګه ل تو دا بژی؟ کاتی تو له وی نیت
 هه لده ستی به کاروبار و پیداویستی مال وه به هر
 هو یه که وه بیت، کاتی تو له وی نیت ده بیته پیای مال وه که.

پاشان صالح که میګ بیدنگ بوو تا کاریګه ری
 قسه ګانی ببینیت له سهر روخساری خالد، پاشان ووتی:
 من لیت ده پرسم بوچی ګومانی خراب ده بیت به براکت؟
 بوچی بې تاوانان تومه تبار ده که دیت به بې به لګه؟ نایا
 بیرت چو که په روه رد ګار ده فه مروی ډیتا یها الذین ءامنوا

أَجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ﴿١٧﴾
(الحجرات).

واته: ﴿نهی ته وانهی باوړتان هدی هیه زور دور بکه ونه وه
له گومان، بیگومان هنی له گومانه کان تاوان﴾.
پیښم بللی نایا متمانته به ژنه کت نیه؟ نایا متمانته
به براهته نیه؟

(خالد) پتی پچری وتی: من متمانم به ژنه کم و
براکم هدی، به لام..

(صالح) پتی بری و به لومه وتی: ګه راینه وه بو
گومان و خدیالی خراپ..

دلنیا به خالد، (حمده) ی برات ده بیته شوانی کی
ده سټپا کی ماله کت کاتی تو له ویت و کاتیکیش
له ماله ونیت..

هر ګیز براهته ریګا به خوی نادات نزیك بیته وه له
براژنی خوی، چونکه وه کو خوشکی خوی ته ماشای ده کات.
تو له خوت پسره (خالد).. نه ګر (حمده) ی برات ژنی

هه بوايه، ئايا تو بېرت له ده سترېژي ده كرده وه بۆسه ر
ژنه كه ي زيانى پېېگه يه نيت؟

پېم وايه وه لآمه كه ناشكرايه له لات؟

خاليد بۆچى براكت و باوكت و دايكت له ده ست
ده ده يت و خېزانه كت په رته وازه ده كه يت له پېناوى
نه نديشه و خه يال و گومان و نه گه رانيكدا كه بوونيان
نييه .. عاقل به و باوك و دايكت رازيكه، تاوه كو خواى گه وره
ليت رازى بيت.. وه بۆنه وهى گومان و دوو دليت نه مي نيت
رېنماييت ده كه م كه (حه مه د) له به شى پېشه وهى مآله وه
نيشته جي بكه يت، وه نه وه درگايه ي به شى پېشه وه و
ژووره كانى تر جيا ده كاته وه دايب خه يت.. (خاليد) رازى بو
به قسه كانى (صالح) ي هاورپى.. چاره ي نه مابوو رازى بوون
نه بيت به وهى كه (حه مه د) ي براى بينيته لاي خوى..

دواى چهن د رۆژى (حه مه د) گه شته فرۆكه خانه و خاليد يش
پېشوازيى ليكردو پاشان پېكه وه چوون بۆ مآلى خاليد
تاوه كو (حه مه د) له به شى پېشه وه نيشته جي بيت.. كار
به وشيويه گوزه را.. رۆژگار به ويستى خواى گه وره

بہ سہرچو کہ ہر ذاتی خوئی زانا بوو بہ ہموشتی..
 نیستا نیمہ چوار سالمان تیپہراندوہو (خالید) تہمہنی
 گہشتوہتہ (۳۰) سال و بوہ بہ باوکی سی مندال..

(حہمد) یش لہ دواہمین قوناعی زانکوڈایہو
 خہریکہ خویندن تہواو دہکات.. خالیدی برای بہ لینی
 پیداوہ کہ لہ زانکو بیکات بہ فرمانبر لہ شوینیکی
 گونجارد.. وہ ہر لہ مالیاندا بمینیتہوہ تا ژن دینیت و
 لہ گہل ژنہ کہیدا بچنہ مالی خویانہوہ.

نیوارہیہ کیان خالید بہ نوتومبیلہ کہی دوا نیوہی
 شو دہ گہرایہوہ بو مال.. بہیہ کی لہ ریگاکانی گہرہ کہی
 تہنیشتی مالہ کہیاندا دہرؤشت... لہ دوورہوہ دوو تارمایی
 رہشی بینی کہ لہ تہنیشٹ ریگاکہ دابوون.. نزیک بوویہوہ
 لییان.. بینی پیرہژنیکی بہ تہمہنہ لہ گہل کچیڈا کہ
 کہوتوہ بہ زہویداو کچہ کہ دہنالیئی و ہاوار دہکات، پیرہ
 ژنہ کش ہاوار و واہیلایہ تی: (خہلکینہ پیاو چاکان
 فریامانکون، رزگارمانکون)، خالید سہری سورما لہو
 حالہ تہ.. حہزی دہ کرد زیاتر نزیک بیتہوہ لییان و

پرسپاریان لی بکات بوچی له قهراغ نهو ریځایه دان،
 پیره ژنه کesh ووتی، که نهوان خه لکی نه م شاره نین تنهها
 هه فته یه ک نابیت نیشته جین لیرو که سیش لیرو ناسن و
 نه م کچهش، کچی خو یه تی و میړده کدی سه فده ری کردوه
 بو دهره وهی شار بو نیش کردن.. نازاری ژان و مندا ل بوون،
 پیش واده ی دیاری کردنی خو ی زوری بو هیئاوه و کچه کدی
 خه ریکه له تاو سه ختی نازار دهریت، و که سیش شک
 نابن بیانگه یه نیته نه خوشخانه تا له وی کچه کدی مندالی
 بیت، پاشان پیره ژنه که به چاوی پر فرمی سکوه لی
 ده پارایده و ده یوت: تکات لی ده کم، قاچه کانت ماچ
 ده کم چاکه مان له گه لدا بکه و کچه کم بگه یه نهره
 نزیکترین نه خوشخانه، خوی گه وره خیزانت و مناله کانت
 له هه موو ناخوشیه ک بیاریزیت.. فرمی سکی پیره ژنه که و
 هاواری ثافره ته که که که و تبوو به سهر زه ویدا کاریان کرده
 سهر دلی خالید، بویه به هو ی پیماوه تی و جوامیتری و
 یارمه تی لیقه و ماوانده و به زه یی پیایاندا هاته وه و رازی بوو
 که بیانگه نیته نه خوشخانه، هه ستا به هاوکاری

پیرهژنه که ئافره ته که یان خسته ناو ئۆتۆمبیله که وه پاشان
به په له گه یاندنیه نزیکتزین نه خوشخانه ی منداڵ برون..
پیرهژنه و ئافره ته که به در یژایی ریگا که دوعای خیر و
سه رکه وتنیان بۆ ده کرد که خوی گه وره به ره که ت بخته
مال و منداڵیه وه.

دوای که میك گه شتنه نه خوشخانه، دوای ته و او بوونی
رێو ره سمی یاسایی له و جوړه حاله تانه دا ئافره ته برا بۆ
ژووری نه شته رگه ربی بۆ ته نجامدانی نه شته رگه ربی، چونکه
به سروشتی منداڵه که ی نه ده بوو..

به هۆی جوامیری و پیاوه تی و خاکی بوونی وه خالید
حه زی نه ده کرد بروت و نه و پیرهژنه هه ژاره جی بیلیت
له گه ل کچه بیچاره کهیدا به ته نها، تا دنیای نه بییت
له سه رکه وتنی ته نجامی نه شته رگه ربیه که و له دایک بوونی
منداڵه که به سه لامه تی.. به پیرهژنه که ی ووت: من
چاوه پروانی ده کم له هۆلی چاوه پروانی پیاوان.. و داوی
لی کرد نه گه ر نه شته رگه ربیه که ته و او بوو، منداڵه که ش
به سه لامه تی له دایک بوو مژده ی پێدات.. بۆیه په یوه ندی

به ژنه که یه وه کرد له ماله وه وه والی پيدا که که ميک
دواده که ویت و دلنیا ی کرد که دلی هیچ نه کات.

خالید له هوئی (چاوه پروانی پیاوان) دانیشته و پشتی نا
به دیواره که وه.. بویه خه و زال بوو به سه ری داو ههستی
به خوی نه کرد.. خالید نه ی زانی چه نیک به سه ر کاته که دا
تیپه ریوه که خه وتوو.. به لام نه وه ی که به ته واوی له یادی
نه مدا نه بوو که هه رگیز له بیرو هو شیدا ناسرپه ته وه که
به هو ی دهنگی قیژ وه به خه به ر هات.. بین ی دوو پیاری
ناسایش لیی نزیك ده بنه وه پیره ژنه که هاوار ده کات و
به ده سه ته کانی ناماژه بؤ نه م ده کات و ده لی: نه وه تا.. نا
نه وه تا... خالید سه رسام بوو له وه له ویتسه و له شوینی
خوی هه ستایه وه به په له چوو بؤ لای دایکی که چه که و
ده ست پیسخه ری کرد و به تاسه وه ووتی: ئایا مندا له که
به سه لامه تی له دایک بوو.. پیش نه وه ی پیره ژنه که هیچ
بلیت.. نه فسه ری ناسایش لیی نزیك بوویه وه پیی ووت:
تؤ (خالید) یت ووتی: به لی.. نه فسه ره ناسایشه که پیی
ووت: ده مانه ویت پینج خوله ک بییت بؤ ژووری به ریوه بهر..؟

هه موان چوونه ژووری به پړیوه بهر، ده رگا که یان
 له سه رداختن.. له وی پیره ژنه که هاواری ده کرد و ده یکی شا
 به پروخساری خویداو پرومته و قژی خویی ده پنی و
 هاواری ده کرد: نه وه تاوانباره که یه، داواتان لی ده کم
 ده سته رداري مېن با نه پوات.. نای داخی گرانم بۆکچی
 خوم... خالیدیش سه رسام بوو بوو.. هیچ تینه ده گیشته چی
 پرووده دات.. هه رسام و نه بله ق بوو بوو، تا نه فسه ره که
 پیی ووت: نه م پیره ژنه ده لیته: تو زینات له گه ل
 کچه که یدا کردووه و به زور شه رفته تکاندووه و سکی له تو
 بووه و پاشان کاتی که هه ره شه ی لی کردوویت که
 نه یینه که ت ناشکرا ده کات و هه وال به پولیس ده دات،
 توش به لیته پی داوه که بیخوازیت، به لام پاش نه وه ی که
 منداله که ی بیته، پاشان منداله که دابنینه له به رده م
 ده رگای یه کی له مزگه و ته کاند تا خیرخوازی که بیبات و
 بیگه یه نه ده ست خانده چاودیری کومه لایه تی!!! خالید
 به بیستنی نه م قسانه راچله کی.. دنیا له بهر چای ره ش بوو..
 هیچی نه ده بیني له به رده م خویدا.. قسه کان له قورگیدا

وشك بوو بوون.. نه یده توانی قسه بکات و کهوت به زه ویداو
له هۆش خۆی چوو، دواى که میك (خالید) هاته وه هۆش
خۆی و دوو پیاوی ناسایشی بینى له گه لیدان له
ژووره که داو نه فسه ره پسپوره که پیتی ووت: خالید راستم پی
بلی: پوخسارت و سیمات وانیشان ددهن که تو که سیکی
به پیزیت و پواله تت به لگه یه له سه ره ئه وهی تو له و کاره
قیزه ونانه ت نه نجام نه یاره ..

خالید له کاتی که دا ئازار سوپی به دلی برد بو یه وه
ووتی: خه لکینه تایا نه مه داپاشتی چاکه یه، تایا به و
شیویه پاداشتی چاکه دهریته وه، من پیاویکی شه ریف و
داوینپاکم، من ژم هه یه و سئ مندا لم هه یه، دوو کوپم
هه یه، سامی و سعود و کچیکیش و نیشته جیی ئیره م
له گه ره کیکی ناسراودا.. خالید نه یتوانی خۆی بگریت و
فرمی سک به چارانی دا هاته خواره وه.. نه وانه فرمی سکی زولم
و بیزاری بوون.. فرمی سکی داوینپاکى و ره وشت جوانی
بوون.. پاشان کاتی خۆی هیور کرده وه.. خالید

به سهرهاته کهی خوئی به ته واری بۆ ته فسه ره کان گيړايه وه
له گهل نهو پيره ژن و نافرته ده دا..

کاتی خالید له قسه کانی بوویه وه.. ته فسه ره که پیی
ووت: نارامبه.. من دلنیا م که تو بیتاوانی، به لام پیویسته
کیشه که به ریگای یاسایی چاره سهر بکریت و پیوه یسته
به لگهی بیتاوانی تو دهر که ویت و کاره کهش ناسانه له م
جوړه حالته ی تودا.. نیمه تنها هه لده ستین به هندی
شیکاری پزیشکی تاییه ت که راستیمان بۆ دهرده خات!
خالید پیی بچری: چ راستیه ک، راستی نه وهی که من
بیتاوانم و شهریفم و داوینپاکم.. نایا بروام پیناکه ن..
سه گیش چاکهی له گهلدا بکهیت چاک ده بیت له گهل ت،
به لام زوریك له خه لکی ناپاکی ده که ن و خراپه کار ده بن
به رامبه ر که سی که چاکه یان له گهل بکات.. بۆ به یانی
ده ستیان کرد به پشکیننی بریک له (سپیرم) ی خالید و
ناردیان بۆ تاقیگه بۆ پشکین و نه بجامدانی تاقیکردنه وهی
پیویست.. (خالید) له گهل ته فسه ره پسپوره که دا دانیش ت
که له ژووریکی تر دا بوو.. به رده وام دووعای ده کرد و په نای

ده گرت به خوا كه راستى ده ربكه ویت! دواى نزيكهى دوو
سه عات نه نجامى سه رسام هاته وه.. شيكاره پزيشكيه كان
ده رياخست كه خاليد له و تاوانه بۆ هه لبه ستراوه بىتاوانه..
خاليد نه يتوانى له خوشياندا خۆى رابگریت و له سه ر
زهويه كه سوجهى شوكرى برد بۆ خواى گه وه، كه
په روه ردگار بى تاوانى نه مى ده رخست، نه فسه ره كه داواى
ليبوردينى كرد كه بوونه هۆى ناره حه تكدردنى و پيره ژنه كه و
كچه سۆزانيه كه يان نارد بۆ پۆليسخانه بۆ به دوا داچوونى
كىشه كه و گرتنه به رى رى و شوينى ته واو...

خاليد پيش نه وهى بپرواته ده ر له نه خوشخانه، سوور
بوو له سه ر نه وهى خواحافيزى له پزيشكى پسپۆر بكات كه
هه ستابوو به كاره كه، بۆيه چوو بۆ ژووره تاييه ته كهى تا
خواحافيزى لى بكات و سوپاسى هه ول و ماندووبوونى
بكات.. به لام پزيشكه كه پى ووت: نه گه ر زه حه مت نه بيت
چهند خوله كيك كارم پيته بۆ شتيكى تاييه ت.

پزيشكه كه كه ميك په شو كابوو، پاشان خۆى راگرت و
ووتى: له راستيدا له ميانى پشكنينه كاندا كه نه نجاماندا

گومان ده بن که تو نه خوشیه کت ههیه!! به لām د لّیا نیم له وه، له بهر نه وه دمه وی هه ندی پشکنین بکهیت له سهر ژنه کت و منداله کانت تاوه کو گومانه که بییت به راستی؟؟

خالید که میك ترسی لی نیشیت و ووتی: تکات لی ده که د دکتور پیم بللی چیمه.. من پازیم به قهدهری خوا، به لām گرنگتر لای من منداله بچوکه کانه، من نامادهم له پیناویاندا قوربانی بدهم، پاشان دهستی کرد به گریان، پزیشکه که دهستی کرد به هیمن کردنه وهی و د لّیا کردنه وهی و پاشان پیی ووت: من له راستیدا ناتوانم ئیستا هیچت پی بلیم.. تا د لّیا نه بم له کاره که.. له واندهیه گومانه کانم له جیی خویاندا نه بی، به لām به خیرایی ژنه کت و ههرسی مناله کت بیته.

دوای چهند سه عاتیك خالید ژنه که دی و منداله کان ی هیئا بو نه خوشخانه.. پشکنین و شیکاری پیویستیان بو نه نجامدرا.. پاشان به ئوتۆمبیل ره واندهی کردنه وه و خالید خوی گه رایه وه تا که میك قسه له گه ل پزیشکه که دا بکات..

کاتی پیکه وه قسه یان ده کرد، مۆبایله که ی خالید جه ره سی
لیدا، نه میش هه لیگرت و چند خوله کینک قسه ی کرد و
دایخسته وه، دووباره که وتسه ووت و وویژ له گه لیدا و
پزیشکه که پیی ووت: نه وه کی بوو پییت ده وت نه که ی
دهرگای شوقه که نه شکینیت؟!!

خالید ووتی: نه وه (حه مه دای برام بوو.. له هه مان
شوقه دا له گه ل مندا نیشته جیی، کلیله که ی خویی وون
کردو وه دارام لی ده کات به خیرایی برۆمه وه تا دهرگا که ی بۆ
بکه مه وه.. پزیشکه که به سه رسامیه وه ووتی: له که یه وه نه و
له گه ل ئیوه دایه؟

خالید ووتی: چوار ساله و نه و ئیستا له قوناغی
کوژتاییدایه له زانکو.. پزیشکه که پیی ووت: نایا ده توانی
بانگی بکه یت تا هه ندی پشکنینی بۆ بکه ین تا دلتیا بین
نایا نه خوشیه که زکما که یان نا؟! خالیدیش ووتی: زۆر
به دلتشادی وه، سبه ینی دینه وه بۆلات!!

له کاتی دیاریکرا ودا خالید و (حه مه دای برای
نامه ده بوون له نه خوشخانه و پشکنین و شیکاری پتویست

بۆ (حه مه د) ته نجامدرا، پزیشكه كه داوايكر د له خاليد كه
دواي هه هفته يه ك سهرداني بكا ته وه تا ته نجامي كوتايي بۆ
دهرده كه وي و د لنيا ده بي له هه مووشتي..

خاليد به دريژايي ته وه هفته پاراو بيتاقت بوو.
له كاتي دياريكراودا هاته وه بولاي پزیشكه كه كه
به گهرمي پيشوازي ليكرد.. داواي شهر به تيكي ليموي بۆ
كرد تا ميشكي هيور بيته وه.. پاشان وورده وورده باسي
نارامگرنتي بۆ ده كرد له سهر نه هامة تي و كوسته كان و
دنيا هه ر به و شيويه بووه!! خاليد پتي بري و ووتي: تكات
ليده كم دكتور له مه زياتر ده مارم مه سوتي نه، من ئاماده م
هه ر نه خوشيه كم تووش بووييت، چونكه نه وه قه ده ري
خوايه، راستيه كه م پي بلي؟

پزیشكه كه كه ميك سهر ي له قانده پاشان ووتي:
زور جار راستيه كان نازاراوي و تال و ناخوشن!!
به لام ده بي بزاني و به رهنگاريان بيينه وه!!
راكردن له به رهنگاريو نه وه چاره سهر ي كي شه ناكات و
واقيعيش ناگورييت..

پزیشکه که که میځ بیده نگ بوو.. پاشان بۆمبه کې
ته قانده وو ووتی:

- خالید تۆ نه زۆکیت و مندالت ناییت!! نهو سئ
مندالەش مندالتی تۆ نین به لکو مندالتی (حه مه دی
براتن... خالید نه یتوانی ګوی لهو قسه جهرګ پرانه
بګریت... هاواریکی بهرزی لیوهات که نه خوشخانه که
دهنگی ده دایه وه، پاشان کهوت و له هوش خوی چوو.

دوای دوو ههفته خالید هاته وه هوش خوی تا هه موو
شتیځ بینیت له ژیانیدا که دارماوهو تیکشکاوه.. خالید
تووشی ئیفلیجی نیوهی بوو بوو، عه قلیشی له دهست
دابوو، به هوی سهختی کاره ساته که وه، وه په واندهی
نه خوشخانهی نه خوشیه دهروونیه کان کرابوو، تا ژیانی
لهوی به سهر بهرئ ههتا مردن.

ژنه کهشی په واندهی دادګای شهرعی کرابوو بۆ دان
پیانانی تاوانه کانی و نه نجامدانی سزای په جم کردنی ههتا
مردن.

(حههده) ی برایشی رهوانه ی بهندیخانه کرابوو، چاوه پروانی
سزای شهرعی ده کرد، تا ههقی خۆی وه ریگریت.
سێ منداله کەش رهوانه ی خانه ی چاودیری کۆمه لایه تی
کران تالهوی له گه ل دۆزراوه کان و هه تیوه کاندای بژین.
وه سونه تی خوا (الحمالموت) هه ر ده می نی ت وهیچ
گوپانیکی به سه ردا نایه ت.. ﴿وَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب).

واته: (نابینیت گوپان به سه ر سونه تی خوی گه ورده دا
بی ت).

والحمد لله رب العالمین

چیرۆکی نازاردانی دایک و باوک

﴿ ١ ﴾

ئەم چیرۆکه یه کێک له زهرنگهره کان گیرایه وه و وتی
پیارێک له گەل ژنه کهیدا هاتنه دوکانه که یه وه له دوايشدا
دایکه پیره کهی منداڵه بچکه کهی هه لگرتبوو، وتی: ژنه که
دهستی کرد به هه لگرتنی ئالتون... پیاوه که به
زهرنگهره کهی ووت: پاره کهی چه ند ده کات؟
زهرنگهره که ووتی: بیست هه زار و سه د ریال
پیاوه که ووتی: نه و سه ده هی چیه؟
ووتی: دایکت موستیله یه کی هه لگرت که به سه د ریال..
کوړه کهشی موستیله کهی له دایکی سه ند و فرییدایه وه
به سه ر زهرنگهره که دا و ووتی: پیه ژن ئالتونی ناوێت!!
کاتی دایکی گوپی له م قسه یه بوو گریا و رۆشته
ده روه بۆ لای ئۆتۆمبیله که
ژنه کهشی ووتی: نه وه چیت کرد؟ له وانیه له مه ودوا
منداڵه که ت هه لنه گریت؟
په نا به خوا وه ک خزمه تکاریان وابوو..

زهرنگه ره که سهرزنشتی کرد و پیاوه کوش روشت بو لای
توتومبيله که و به دایکی وت نهو نالتوندهی که دهویت
هه لیبگره، نه گهر ده تهویت موسیله که هه لگره.

دایکیشی وتی: نه به خوا نامه ویت... به خوا موسیله م
ناویت، به لام ویستم دلم شاد که م به جهژن، وهک چون
خه لکی دلیان شاد ده بیت، به لام تو شادی منت مراند،
خوا لیّت ببوریّت ﴿وَقَصِيَ رُبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ
وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَنًا﴾ إِمَّا يَبْلُغَنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرَ أَحَدُهُمَا أَوْ
كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لَهُمَا أَفٍّ وَلَا تَهَرَّهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا

کَرِيمًا ﴿١٢٣﴾ (الاسراء).

واته: په روه ردگار بریاریداوه بیجگه له نهو هیچ شتیکی تر
نه پدسترئ وه چاکه کار بن له گهل دایک وباوکتان نه گهر
یه کیکیان (باوکت یان دایکت) یان هه ردوکیان لای تو پیر
بوون، قسهی ناخوشیان پی مه لئ، ته نانهت ئوفیش و
تییان مه خوړه و پیایانا هه لمه شاخی به لکو به ووتهی نهرم
و شیرین له گه لیانا بدوی.

﴿ ٢ ﴾

نهم پیاوړه خراپه کاره و سهرپیچی خوا دهکات و
نازاري باوکی دهکات و ناوی (مونازل)ه روژیکیان باوکی
هات بۆ لای و فەرمانی پيدا که گویرایه لای خوا بیټ و
چاکه کار بیټ و وه لایمی په روهره دگار بداته وه.

نه زانی چیکرد!! چه پوکیکی کیشا به روخساری باوکیدا
و باوکیشی دهگریا و دهیوت: به خوا دهچم بۆ مائی خوا و
لهوی دووعات لیډه کهم.. باوکه روشت بۆ مائی خوا و بۆ
نه نجامدانی حهج و دهستی گرت به دیواری که عبه وه و
پاشان دهستی بهرز کرده وه و وتی:

يا من اليه اتى الحجاج قد قطعوا
ارضا كلاة من قرب و من بعد
هذا منازل لا يرتد عن تحقيقى
فخذ بحقى يا رحمن من ولدى
وشك منه بحول منك بارحه
ياليت يابنى لم يولد ولم ألد

باوکه دهستی دانه گرت له دووعاکردن خوای گهوره
کورده که ی ئیفلج کرد و ئیفلج بوو ههتاوه کو مرد.. په نا به
خوای گهوره.

﴿ ٣ ﴾

ئهم پیاوهرش بهم شیویه تازاری باوکی ده دات... باوکی برد
و خستیه سهر حوشتێک له ناوهراستی بیابانیکدا و باوکی
وتی کورێ خۆم دهتهوی چی به من بکهیت؟

کور: بێزار بووم لیت

باوک: ئه ی چیت دهویت

کور: ده مهویت سهرت بپرم، باوکه بێزار بووم لیت

باوک: ئه گهر ههر دهتهوی وا بکهیت له پال ئه و بهردهدا

سهرم بپره،

کور: بۆچی باوکه،

باوک: چونکه منیش له پال ئه و بهردهدا باوکم کوشت،

تۆش لهویدا من بکوژه ئه و کاتهش یه کی له مندا له کانت

تۆ ده کوژن لهویدا.

خه لکینه له خوا بترسن، له خوا بترسن، له خوا بترسن.

ئەي بەندەي خوا لە خوابترسە پاشان تەماشاكە بزانه چيت
بۆ سبەينى ئامادە كردۈۋە... سبەينى نزيك... لەوانەيە
ئەمە شەۋى كۆتايى يىت،
لەوانەيە سبەينى نەبينىت،
لەوانەيە خۆر نەبينىت ھەلبىت بەسەرتدا،
لەوانەيە نەگەپىستەۋە بۆ لاي كەس و كارت،
لەوانەيە نەتوانىت ئەم چەند دېرە بخوينىتەۋە،
نزيكتە لە چار تروكانىك... بەلكو ئەي بەندەي خوا مەرگ
لەپەر دىت، دەي لە خوابترسە، ھەست بە دايك و باوكت
بەكە... لا الہ الا اللہ

سەرچاۋە: (واحات الصحبة والصحابة)

ئۆتۆمبىل ۋە قورئانى پېرۋز

ئەم لاۋە ئە گەل باوكىدا دەژيا دواى ۋەفاتى كاتىك كە
مندال بوو بە تەنيا دەژيا ئە گەل باوكىدا
باوكى ئە دەۋلەمەنترىنى پىاۋانى ئەو شارە بوو، بەلام
زۆر دەست قوچاۋ بوو ئە ئاست كۆرەكەى ۋ زۆركەم ۋ بۆ
پىۋىستى خەرجى دەدايە، لاۋەكە خەزى ئە جۆرىك ئە
مۆدىلەكانى ئۆتۆمبىل بوو كە زۆر گران بوو ھەمىشە
خەۋەنى پىۋە دەبىنى.. رۆژىكىان ئەو داۋاكارىيەى ئاراستەى
باوكى كرد.

باوكىشى ۋتى: دواى ئەۋەى ئە تاقىكردنەۋەكاندا پلەيەكى
بەرز بەدەست بىنيت دىيارىيەكى بەھادارت پىشكەش دەكەم
كە بەھاكەى زۆر لەبەھاي ئەو ئۆتۆمبىلە زىاترە.

دواى دەرچوۋنى بەسەرکەۋتوۋىي ۋ پلەى باش، كۆرەكە چۈە
لاى باوكى ۋ ۋتى باوكە كاتى ئەۋە ھاتوۋە كە دىيارىيەكەم
پى بەدەى.. باوكىشى پاكەتتىكى پىچراۋى ئە
كتىبخانەكەيدا دەرھىنا ۋ پىشكەشى كۆرەكەى كرد.

كۆرەكەش وەريگرت و خەندە بە ليۆانيەو دياربوو.. كاتى
كردىەو بىنى قورئانىكى پيۆزە.

كۆرەكە تووشى شۆك بوو، پاشان فرېيدا بەسەر باوكيدا
و وتى ئەو چيە؟ ئەم ھەموو ماندووو بوون و شەوئخونىە
بۆچى ئەى...؟

كۆرەكە لەمال چوويە دەرەو ئيتەر نەگەرايەو و دواى
نزيكەى بىست سال دواى وەفاتى باوكى كۆرەكە گەرايەو
بۆ مائەو و مائەكە بووبوويە مولكى ئەو، رۆژيكيان
تەماشاي كەلوپەلەكانى باوكى دەرکرد، قورئانەكەى بىنى
بەخەفەتەو تەماشايکرد و پاشان گرتى بەدەستىەو و
كردىەو و لەناو قورئانەكەدا كليلى ئەو ئۆتۆمبيلەى بىنى
كە داوايکردبوو لەباوكى... بۆيە دەستى كرد بە گريان و
شين و تووشى شۆك بوو!!.

لەر رۆژەو ئەو لاو نەيتوانيوە تاكە وشەيەك بىت بەزاريدا.

سەرچاو: (واحات الصحبة والساحبة)

چیرۆکی سلیمان لە گەل ژنە چاکەکیدان

لە شەقامی کورنیش بە ئۆتۆمبیلە کەمی وەک پیشەیی
 ئاسایی پیاسەیی دەکرد، کاتیەک کە بیویستایە لە ئاست
 پەستانی ژیاڵی رۆژانە پشوو بدات، لەو ساتەدا لە رادیۆی
 ئۆتۆمبیلە کەمیەوه گۆیی لە دەنگی ئەو گۆرانییێژە کچەوه
 دەبوو کە حەزی لە دەنگی دەکرد و دەبووت (یا فزادی لا
 تسل این الهوی) وەک شیت حەزی لە دەنگی (أم کلثوم)
 دەکرد، زۆر دەگەشایدەوه بە گۆرانیه کانی، کاتی گۆیی لە
 دەنگی بوو گۆرانی دەلێت، خەیاڵ و ئەندێشەیی دەفەری بە
 ئاسماندا کە بنچینه کەمی خەوهـنـهـ کان و
 مەبەستە کەشی (هیچ) بوو.

ئاساییە کە گەڕان و پیاسەکردن کۆتایی نایەت، ئەمە
 پیش گەشتن بە ژمارەیه لە سەنتەرە بازارگانیەکان...
 گەڕانی ئەجارەیان دیاریوو کەمیەک جیاواز بوو لە
 گەڕانەکانی پیشووتر، چونکە ئەم جارە سلیمان چاوی
 نەدەبریه کچەکان تا یەکیکیان بگرت و گالتەیان پێ
 بکات، بەلکە ئەم جارە تەماشای ئەو پیوانەیی دەکرد کە

له گهل خېزانه کانيانندان... که نيشانه ي تازه ي
هاوسه رگريان پيوه دياربوو!! ته ناهت بيرکړنه وه ي
نه مړوشي وه کو روژان نه بوو، هدر که پياويکي دهيني له
گهل ژنه کهيدا به خو ي دهوت (ماشه لالا... به خوا ژن
هينان شتيکي خو شه، نيسته نه وان له زهت له يه کتري
دهينن).

بيړکه ي ژن هينان ماو هيه ک بوو مي شكي سليمني ته ني
بوو، زور به لي پراوانه بيري ليده کړده وه، به تايه تي دوا ي
نه وه ي وه زيفه يه کي باشي دهست که وتبوو، داهاتيکي
جيگري باشي هه بوو، نه و روژه گه پايه وه بو مال ه وه و
دايکي بيني و داوا ي ليکړد که بيت بو ژووره تايه ته که ي
خو ي.

داواکاريه که سدير نه بوو به لاي دايکيه وه، چونکه نه و
پيوستي به وه هه بوو که سه قامگير بيت و ژياني هاوسه ري
پيک بينيت، پيش نه وه ي به هه لدير دا بروت له م
سه رده مه دا که پريه تي له خراپه کاري و ناره زووبازي.

کاتې دايکې ليې پرسې که مەرجه کاني چيه بؤ نه و
ژنهي که ده بخوازيټ؟ سليمان وتي: دهموټ ديندار بيټ و
روالته تي هديټ.

دايکې پيش نه وه پيې دوت: سليمان تايين له مړډا
گرنگزين شته بؤ نافرته و من دايکې توم.. نه و کچه ي له
په روهر دگاري خوي نه ترسيټ خير ناداته وه، سليمانيش
ته نها سهرې راوه شاند که نيشانه ي ره زامه ندي بوو به
قسه کاني دايکې به لام تينه ده گه يشت له ماناي نه وه که ژن
ده بيټ (ديندار و به ره وشت) بيټ.

سليمان گه نجنيکي صالح بوو، به لام نه وي بيناسيايه
ده يزاني که لاييکي مام ناوه ندي و جگهره ناکيشيت.. و
هاورپييه تي خراب ناکات به لام له گهل نه وانه شدا بي گونا
نه بوو.

دواي چوند مانگيټک له گه ران به دواي ژندا بؤ سليمان
دايکې چوه ژوره که يوه و پيې وت: نه و نافرته گونجاوه ي
که نه م دهيوټ تاماده يه و خوټندکاري زانکويه و ديندار
و به ره وشته و خهريکي کاري بانگخوازيه له زانکوډا يان

له رێکخراوه خێرخوازیه کانی خوشکان له گهڵ ههموو
ئهوانه شدا ئافرهتییکی زۆر جوانه.

سلیمان رازی بوو زه ماوه ند له گهڵ ئهو ئافرهته دا بکات
و زه ماوه ند تهواو بوو سلیمان چوو که ژاوهی هاوسه رگیریه وه
و ژیا نی خوۆشی و شادی دهستی پێکرد و وهك چۆن خوۆ
خوازیاری بوو، نیشانه کانی گۆران له ژیا نی دا ده بینرا، هه ر
له سه ره تای ده ست پێ کردنی ژیا نی نوییه وه، له شهوی
یه که م دا.. کاتی که ده وت بو وه ناو خه ویکی قول وه... ئای که
خه وی قورس بو.. هه ستی به ده ستییکی ناسک کرد که
رانه ها ت بوو پیتی، شانی را وه شان د: سلیمان سلیمان، هه سته
نویژی به یانی ه بانگی یتر بانگی دا.

سلیمان به خوۆبی وت: ئه م به لای ه چیه؟ ده ترسم هه ر له
یه که م شه وه وه ده ست بکه ی ن به نا کوکی.

سلیمان هه سته بو نویتر، به پالنه ری شه رم کردن له
ژنه که ی، چونکه ده ترسا هه ر له یه که م شه وی
هاوسه رگیرانه وه گومانی خراپی هه بیته لیتی، سلیمان
نویژی به یانیانی نه ده وه وتا به لام به جه ماعه ت له کاتی

خویدا نهیده کرد، کاتیڅ دهیکرد که له خه وهلدهستا،
هیچ روژیک نویژی نه فده تاره.

سلیمان دهست نویژی گرت و روشت بو مزگهوت بو نویژ
کردن، لهوی له ریگادا ههستی به جیهانیکی سیر کرد!
له زوهوه نویژی بهیانی به جهماعهت نه نجام نه داوه! نهو
هیمنی و بیدهنگیهی که ههستی پی ده کرد له ریگادا
سهرنجی نه میان راکیشا، کاتیڅ به ریگادا دهروشت
پرسیاریڅ به روژی گرت: من بهرام بهر بهم فرهزه چیم
نه نجامداوه؟

پرسیارانیکی زور که له که بوون له میشکی سلیماندا،
وهک نهوهی که سیڅ له متبونیکی دریترخایه نهوه به ناگا
هاتیتهوه و تهنها له متبونی هاوهلانی نه شکهوت دهکات
له نه شکهوت که یاندا.

ژیانی سلیمان به هیمنی و ئارامی تیده پهری..
روژیکیان که ناله کانی سه ته لایتی ده گوری به کوئترۆ له که،
به رنامه کانی ههوال سهرنجی نه میان راکیشا بوو.. به لام
دیاره نهوهی نهو که ناله ده گویت ری ده که ویت له شتی

بی ئه رزش و هه ندی جار به هوی زۆری به برنامه
 بی که لکه کانه وه که سه که ناچار ده بی ت ته ماشای ئه و شته
 بی که لکه کانه بکات.

سلیمانیش هه ر به و شیویه بوو... رۆژیکیان ژنه که ی
 هاته ژووره وه و ئه می ش ته ماشای به برنامه یه کی بی که لکی
 ده کرد، بویه ئه و فرسه ته ی قۆزته وه و دهستی کرد به و ته
 سه رنج راکیشه کانی و بی رۆ که جوانه کانی و شیوازه
 سیحراویه که ی و می رده که ی رازی کرد ده ستبهرداری ئه و
 ئامیره نه فره تیه بی ت و ته نها ته له فزیونی ناوخوی
 سعودیه یان به سه، ته نها بۆ ته ماشا کردنی ئه و شتانه ی
 شایه نی ته ماشا کردن.

سلیمان پیش ژن هینانی هاو پیه کی نزیک ی من بوو..
 هه موو شتی کمان ده رباره ی یه کتری ده زانی، هه ر له
 مندالیه وه وا راهات بووین، به لام دوا ی ئه وه ی سلیمان ژنی
 هینا دوور که وتینه وه له یه کتر، به هوی سه فه ر کردنی بۆ
 کار کردن بۆ شاریکی تر.

دوای سال و نیویک گەشتمەو بە سلیمانی.. ھەرکە
 بینیم زۆر سەرسام بووم.. دیمەنی، ھەمان دیمەنی ھاپۆی
 کۆنە کە ی من نەبوو، وە قسە و ھەلسو کەوتیشی وانەبوو،
 لەو دیدارەیدا باسی رۆژی خۆی گەورە ی بۆ کردم کە بە
 ھۆی ئەو ژنەو بەسەریدا رژاوە، کە توانی بە تەواوەتی
 گۆران بەسەر ژیانیدا بیتی.. دوای ئەو ی کە نەیدەزانی چ
 ئامانجیکی ھەیە لە ژیاندا و ھەر وەکو گەشتیارێک وابوو
 لەم ژیانەدا، ئیستا ھەست بە بەھای خۆی و مال و منداڵ
 و کەس و کاری و کۆمەلگاکە ی دەکات .

نازیزان.. بە سلیمانیان دەوت (ابو ابراھیم) باوکی
 ئیبراھیم وە ئیستاش ئەو ئیمامی مزگەوتێکە لەو شارەدا
 کە کاری تێدا دەکات و خەریکی چالاکی بانگخوازیە لەو
 شارەدا.

ئەمە بوو بەسەرھاتی ئەو لە گەڤ خێزانە صالحە کەیدا
 کە کردی بە شتێک دوای ئەو ی کە پیشتەر ھیچ نەبوو.

پيغه مېبه درووی خوی له سهر بیت د هره رمویت
(تنکح المرأة لأربع، لِمَالِهَا وَلِحَسْبِهَا وَ لِحَمَالِهَا وَ لِدِينِهَا،
فاظفر بذات الدين تربت يداك)

واته ئافره ت له بهر خاتری چوار شت ده خاوریست بو
ماله که ی و نه ژادی و جوانی و نایینه که ی ده ی تو
نایینه که یان هه لېږتیره ده ست پاراو ده بیت).

سهرچاوه : (واحات الصعبة الصالحة)

ناتوانی له من بدهیت

مندالیک له پۆلی دووهمی بنه‌ره‌تیدا بوو، به کومه‌کی
خوای گه‌وره و پاشان به ناراسته و په‌روړده‌ی صالحانه‌ی
دایک و بارکی هیچ نویژیکي به‌یانی نه‌دده‌وتا و به
جه‌ماعت (کومه‌ل) له مزگه‌وتا نه‌نجامی دده‌ا.. به‌داخه‌وه
نهم دروژشت بو نه‌نجامدانی نویژ و بارکیشی خه‌وتبوو..
روژیکیان و له‌کاتی وانه‌یه‌کدا له قوتابخانه ماموستاکه
برپاریدا که سزای همدوو قوتابیه‌کانی پوله‌که بدات و
به‌هوی شتی‌که‌وه بوو.. بویه ماموستاکه یه‌که‌یه‌که
ده‌ستیکرد به لیدانی قوتابیه‌کان، تا گه‌یشته سهری نهم
منداله.

ماموستا: ده‌ستت بکه‌روه! (ده‌یه‌ویست لی‌ی بدات).

قوتابی: نا، لی‌م نایه‌یت.

ماموستا: نایا گویت لی‌ی نه، ده‌ستت بکه‌روه.

قوتابی: ده‌ته‌وی لی‌م بیه‌یت؟

ماموستا: به‌لی.

قوتابی: به‌خوا تو ناتوانی له‌من بیه‌یت!!

مامۆستا: بۆچی؟

قوتابی: به خوا ناتوانیت له من بیهیت، ته گهر ته تهوی
خۆت تاقیکهروه!!

مامۆستاکهش له هه لۆیستی تهو قوتابییه سه رسام بوو..

ووتی: ئه ی بۆچی ناتوانم لیت بدهم؟

قوتابی: ئه ی گویت له فهرمووده که ی پیغه مبه ر ﷺ وه
نه بووه که ده فهرمووی: (مَنْ صَلَّى الْقَبْرَ فِي جَمَاعَةٍ فَهُوَ
فِي حِفْظِ اللَّهِ).

واته: (ته وه ی نوێژی به یانی به کۆمه ل بکات ته وه له
پاریزگاری خودادایه).. وه منیش نوێژی به یانیم به کۆمه ل
کردوه، له بهر ته وه من له پاریزگاری خودادام و تارانیکم
نه کردوه تا تۆ سزام بدهیت!!

مامۆستاکه وه ستاو هه لۆیسته یه کی کرد و ملکه چیی
زال بوو به سه ریدا و سه رسام بوو له دانایی تهو منداله
بچوکه و ته نها ته وه نه دی له توانادا بوو که هه وائ بدهات
به ئیداره تا بارکی منداله که بانگ بکه ن و سه ریاسی
بکه ن له سه ر باش په روه رده کردنی منداله که ی... کاتی

باوکی منداآله که هات، مامۆستاكان سه رسام بوون به
بينینی، چونکه که سیکی لاموبالات بوو، وه هیچ
نیشانه یه کی چاکه و ئیصلاح له روخساریدا نه ده بینرا..
هه موان سه رسام بوون و لییان پرسی: ئایا تۆ باوکی
ئه م منداآله یت؟

ووتی: به ئی!

به منداآله که یان ووت: ئایا ئه مه باوکی تۆیه؟

ووتی: به ئی، به لām له گه ل ئیمه دا نوێژ ناکات!!!

له و کاته دا یه کیك له مامۆستاكان هه ستا و
به سه رهاته که ی بۆ باوکی گیرایه وه، که بووه هۆی رینمایی
کردنی باوکی

(منتديات المسافر)

چیرۆکی لایکی سەیر

ئەمە چیرۆکی سەیرە و پەند و ئامۆژگاری تێدایە
بۆ ھەموو لایک، یەکێ لە مامۆستا بەرێزەکان بۆی
گیرامدووە.. کە بەسەرھاتیکی لایکی ناسراوە و ھەموو
لاوەکانی تر دەیناسن.. بەسەرھاتی خۆی گیرایەوہ بۆیان و
وتی: من کەمتەرخەم بووم لە نوێژکردندا، یان با بڵێین
رێگای مزگەوتە نەدەزانی.

پێش رەمەزانی سالی (١٤٢٠)ک، لە مائەوہ خەتبووم و
لە خەوندا خەویکی سەیرم بینی، بینیم لەسەر جیگا کەم
خەتووم و ژنە کەم ھات و دەیویست خەبەرم بکاتەوہ،
منیش وەلامم دایەوہ چیت دەوێت؟ بەلام موفاجەئە کە
لەوہدا بوو کە ئەو گۆیی لە قسەکانی من نەبوو، پاشان
چەند جاری ویستی خەبەرم بکاتەوہ منیش ھەر دەسووت
چیت دەوێت؟ بەلام ئەو ھەر گۆیی لە قسەکانی منەوہ
نەبوو. پاشان بە ترسەوہ رۆشت خوشک و براکانی بانگ
کرد و پزیشکیشیان لەگەڵدا بوو، پزیشکە کە دەستی کرد
بە پشکنینم.. پێم ووت چیت دەوێت؟ بەلام پزیشکە کەش

گوږی له منه وه نه بوو، هه والیدا به براکانم که من
مردووم، نه وانیښ توقین و دهستیان کرد به گریان و له
کاتیڅکدا من نه مردبووم، به لآم نه مده زانی بوچی گوږیان له
قسه کانه وه نیه، چونکه حالتی من زور ناراحت بوو،
ژنه کم و خوشک و براکانم دهینی و قسم له گه لدا
ده کردن و ته ماشام ده کردن، به لآم نه وان قسه یان له گه لدا
نه ده کردم، پاشان من گویم لیان هه بوو، باسی
نه سپه رده کردنی میان ده کرد و په لیه یان دورد له
ناشتنمدا، میان برد بو گوږستان منیش هر که سیکم
ببینیا یه له ریگادا پیم دهوت من زیندووم و نه مردووم،
به لآم کهس وه لآمی نه ده دامه وه، پاشان که میان گه یانده
گوږستان پوڅا که کانیاں دا که ندم و شوږد میان و کفنیان
کردم و برد میان بو مزگوت و من قسم له گه ل نیمامی
مزگوته که دا کرد و وتم من زیندووم و نه مردووم، به لآم
نیمامی مزگوته که وه لآمی نه دامه وه، ته ناندت من گویم
له وانه وه بوو که ته ماشام ده کردن و پاشان نویژیان له سر
کردم و دوا ی نویژه که برد میان بو لای گوږه که، منیش

ته ماشای خه لکه کهم ده کرد و نهوانیش ده یانویست دهنم
بکهن و بمشارنه وه..

قسم له گهل یه کیکیاندا کرد وهك نه وهی دۆستایه تی
هه بیّت له نیوانماندا پیّم وت من نه مردووم و زیندوم و
دهنم مه کهن، به لّام نه ویش وه لّامی نه دامه وه و پاشان
خو له که یان به سهردا کردم و دایان پوشیم، منیش
فه رموده که ی پیغه مبه ر^{علیه السلام}م بیر که وتده وه که
ده فه رموویت: (إِنَّ الْمَيِّتَ يَسْمَعُ قَرْعَ النِّعَالِ). واته (به راستی
مردوو گوئی له دهنگی نه عله کانیشه وه یه)، منیش
به راستی گویم له دهنگی نه عله کانیشه وه بوو، کاتی له ناو
گوړه که شدا به جییان هیشتم دوا ی نه وه دلنیا بووم که من
نیستا له شوینیک کی تاریکدام و له بهردهم لیپرسینه وه یه کی
گه وره دام، دوا ی نه وه دوو پیای گه وره هاتن، به لّام ترسینه ر
بوون، یه کیکیان لای قاچه وه وه ستا و و نه ویتیشیان لای
سهرمه وه، پرسپاری په روره دگاریان لی کردم، منیش
ده مه وت: په روره دگارم... په روره دگارم... من نه مزانی
په روره دگارم کییه!! به لّام نه مزانی چۆن له بیرم چوو یه وه،

پاشان لیئی پرسیم: پیغه مبهرت کییه؟ منیش هه
 ده مهوت: پیغه مبهری من... پیغه مبهری من... پاشان لیئی
 پرسیم نایینی تۆ چیه؟ منیش ده مهوت: نایینی من...
 نایینی من... تهنها ژنه کهم و دوو کانه کهم و مناله کانم و
 نۆتۆمبیله کهم ده هات به خه یالما، پاشان گورزیکی
 گه وری تی سره واندم و منیش پر به بینم هاوارم کرد و
 نه وهی له مالمندا خه وتبوو خه بهرم کرده وه، ژنه کهشم
 بهرده وام هه ده یووت بسم الله.. بسم الله.. بسم الله.

ده یووت بۆچی قیرانت و هاوارت کرد دواى نه وه بۆم
 ده رکوت که نه وه خه ون بوو، راسته قینه نه بوو، پاش
 کهمیک بانگی به یانی دا و ژیانیکی نوئی نوسرایده بو
 من... به راستی نه وه خه وه بووه هۆی رینوو مایی و پابه ند
 بوون و ملکه چی من و سه ته لایته کهم شکاند و هه رچی
 شتی تری نابه جی بوو شکاند من.

سو پاس بۆ خوای گه وری، رووم کرده باره گای په و ره دگار و
 په رستنی خوای گه وری، ئیستا من له گه ل ژنه کهم و

مندالہ کانم و براکانم ژیانیکی خوش و کامه ران به سهر
ده بهین..

له خوی گه وره داواکارم که له سهر گویرایه لیکردن خوی
بمیرینیت.

سهرچاره: (الشباب بین العادة و العبادۃ)

شیخ عبدالله بن جبرین

چېرۆككى سەيز بۆ ھەموو جگەرەكىشيانك

پيش دە سال شوومکرد بە کورپكى جگەرەكىش، بە بى
ئەوى كە بزائىم جگەرەكىشە.. ھەر چەندە رۆشنېر و بەرئز
و ئاكار جوانىش بوو، پاريزگارى نويزەكانى دەکرد و كە
ئەمە وای لىكردبووم خۆشم بوويت، بەلام بە ھۆى
جگەرەكىشيانى و بۆنى ناخۆشى و خۆى و پۆشاكەكانى
ھەستم بە دۆزەخىك دەکرد، ھەولمدا كە واز لە
جگەرەكىشان بىنيت، ئەویش بەلئىنى پىدەدام بەلام پشت
گوى دەخست و كەمتەرخەم بوو... كارەكە بەو شىۋەيە
دریژەى كيشا ھەتا رقم لە خۆم دەبوویەو، لەناو ئۆتۆمبىل
و لە مالىھە و لە ھەموو شوپىنىك جگەرەى دەكىشا، تا ئەو
رادەيەى من بىرم لە تەلاقدان كردهو بە ھۆى جگەرەو.

دواى چەند مانگىك خواى گەرە منداكىكى پى
بەخشىن كە رىگر بوو لە بەردەم تەلاقدا، منداكەمان
تووشى رەبۆ بووبوو پزىشكەكەش وتى ھۆكارى ئەو
دەگەرپتەو بۆ جگەرەكىشان، بە تايبەتى ئەوانەى
دەورووبەرى، چونكە باوكى لە پالىدا جگەرەى دەكىشا،

مێرده کهم دهستبهرداری جگهره کيشان نه ده بوو.. شه ويکیان به دهه کۆکه ی سهختی مندا له که مه وه خه بهرم بوويه وه، به هۆی ره بۆ که یه وه، منیش به دیاریه وه بۆخۆم و مندا له کهم ده گریام و بریارمدا به هه ر نرخیك بێت کۆتایی بهم مه سه له یه بێنم، به لām له ناخدا بانگه وازیك بانگی ده کردم: بۆچی په نا نابیت بۆ خوای گه وه؟ منیش هه ستام ده ست نوێژم گرت و چه نده توانیم نوێژم کرد و له خوای گه وه پارامه وه رێنمایم بکات بۆ زāl بوون به سه ر نه م مه ی نه تیه دا و رێنمایی مێرده کهم بکات بۆ وازه ی نهان له جگهره و بریارمدا چاره یی بـم.

شه ويکیان سه ردانی خزمی کمان کرد که نه خوش بوو، وه له نه خوشخانه ی شاری (ریاض) که ته بوو، دوا ی ده رچو وغان له سه ردانی نه خوشه که و کاتی رۆشتنه مان به ره و گه راجی ئۆتۆمبیله کان، مێرده کهم جگهره ی کیشا، منیش بیری دو با کهم کرده وه بۆی و له نزیک ئۆتۆمبیله که مانه وه پزیشکی کم بینی به دوا ی ئۆتۆمبیله که یدا ده گه را له پـر پزیشکه که نزیک بوويه وه له مێرده کهم

و پيی ووت: من له ساعات هوتی به یانیه وه له گهڼ
تیمیځی پزیشکیدا هډولده دم یه کیڅ له قوربانیه کانی نهم
جگه ره نه فره تیه رزگار بکه یڼ له نه خوشی شیرپه نجه
سیی!! نه ویش لایکه له تهمه نی تودا و ژن و مندالی
هه یه!!

خوزگه ئیسته له گهڼ من دهاتیت تا بزایت نه و
نه خوشه چنده گرفتاره، خوزگه ده تبینی حالی منداله
بچوکه کانی و ژنه گه نجه که ی چنده گرفتارن، خوزگه
هه ستت به فرمیسک و نه سرینی نه وان ده کرد، هه موو
سه عاتیځ لیی ده پرسن تهن دروستی باوکیان چونه، خوزگه
هه ستت به حالی نه و ده کرد که له ژووری چاوودیږی
وردا یسه، کاتی منداله کانی ده بینیت که ده گرین و
فرمیسکه کانیان ده تکیته سهر ماسکی نوکسجینه که،
ریگامدا به منداله کانی که سهر دانی بکه ن، چونکه به
هو ی پسرپوریمه وه ده مزانی که له ماوه ی چنده سه عاتیځی
تردا ده مریت و وه فات ده کات، مه گهر ویستی خوی گه وره
وانه بیټ و ره می پی بکات... خوزگه هه ستت به وه ده کرد

که چۆن وه کو منداڵ ده گری، چونکه ده زانی له چ مه ترسیه کدایه و بو هه تاهه تای خواحافیزیان لیده کات، نایا هه ز ده کهیت تۆش وه کو نه وت لیبت، ئینجا هه ست به مه ترسی جگه ره کیشان بکهیت!!؟ برای به پریزم نایا دلّت نیه، نایا ژن و منداڵت نین!!؟ بو کییان جی دلیت!!؟ نایا نه وان له جگه ره یه که بی نه رزشتن که سوودی نیه، ته نها نه خوشی و مهینه تی نه ییت.

میرده کهم گوئی له و قسانه وه بو، چه ند ساتیکی نه خایاند میرده کهم جگه ره کهی فرییدا و پاشان پاکه ته کهشی فرییدا.. پزیشکه دلّسوژه کهش پیی ووت: ده خوازم که ته م ره فتاره ت روو کهش و موجه له نه ییت، به لکو به راستگو یانه ییت و نه و کاته یش ژیان و به خته وه ری ده بینیت.

پاشان رۆشت بو لای ئۆتۆمبیله کهی و منیش قسم بو نه ده کرا و هه په سابووم، میرده کهم ده رگای ئۆتۆمبیله کهی کرده وه و منیش چوومه ئۆتۆمبیله که وه و دهستم کرد به گریان و نه متوانی خۆم بگرم.. نه متوانی ههستم به شارمه وه

و به دهست خۆم نه بوو، هه ده گریام، وهك نه وهی من ژنی
نهو پیاوه داماره بهم كه خهريكه ده مریت.

میتره كه شم بیتهنگی زال بوو بوو به سه ریدا و نهیده توانی
تۆتۆمبیله كه بخاته ئیش، تا ماوه یهك بهردهوام سوپاسی
نهو پزیشكه دلسۆزهی ده كرد، و ستایشی ده كرد و دهیوت
ئای كه پزیشکیکی دلسۆزه... من نه متوانی به شداری
قسه كانی بكه، تا پاش ماوه یهك.. نه مه كۆتایی
به سه رهاته كهی نهو بوو له گهله جگه ره كێشاندا.. من
ستایش و سوپاسی نهو پزیشكه ده كه و شایه نی هه موو
ریژیکه و لهو رۆژه و له هه موو نوژیكدادو عای خیری
بۆ ده كه كه به راستی ژیا نی ئیمه ی سپی كرده وه و رزگارم
بوو لهو كۆیره وه ریه و من دووعا بۆ نهو و بۆ هه موو
پزیشکیکی دلسۆزی وهك نهو ده كه.

لهو رووداوه فیری فهزلی دووعا و توانای خوای گه وه
بووم بۆ گۆرانی باروده خه كان و فیری فهزلی ئارامگرتن
بووم له گهله دووعا و پارانه وه و ستایشدا و فیری نه ندازه یی
نیعمه تی خوا بووم كه هه ر زاتی خوا خۆی رینمایی

هه‌رکەسی ده‌کات که بیه‌وێت و فێری فه‌زلی د‌ل‌سۆزی بووم
 له‌ گو‌فتار و کرداردا له‌و پزیشکه‌وه که چۆن هه‌ستا به
 رو‌لی خو‌ی له‌ کاتی‌کیشدا له‌ گه‌راجی ئۆتۆمبیل‌ه‌کان بوو
 .. رای ئیوه چۆنه ئه‌گه‌ر هه‌موو که‌سیک هه‌ستیت به ئه‌رك
 و کاری خو‌ی به‌و شیوازه به د‌ل‌سۆزیه‌وه؟! ئه‌ی چه‌نده له
 کیشه‌کان چاره‌سه‌ر بک‌رین؟! و چه‌نده له‌ خراپه‌کاری و
 گونا‌هه‌کان‌ت نه‌می‌نی؟! به‌لام کیشه‌که له‌وه‌دایه که زۆریک
 له‌ پزیشکه‌کان و مامۆستایان و فه‌رمانبه‌ران هه‌ل‌ده‌ستن
 به ئه‌نجامدانی ئه‌رکی سه‌رشانیان ته‌نها له‌ پیناوی
 مووچه‌دا، ئه‌وه‌یه هۆی دواکه‌وتنمان و هۆی لاوازی کاری
 پزیشکی و فێرکردن و که‌له‌که بوونی هه‌له‌کان.

سه‌رچاوه: بد‌ریه‌ سلیمان (مجله‌ الاسره‌)

چېړوکیک سهر سپی دهکات

وهك باوكی پیتی وتم چېړوکیكه سهر سپی دهکات....نهم
لاوه له پولی نویده می بنه رتیدایه، باوكی شتی وای لی
بینیوه له سهرسه خترین دوژمنیه وه نه بیننیووه، شه ویکیان
هات بو لام و شکاتی حالی خوی ده کرد و وتی: چی بکه م
و باسی به سهرهاتی نه و کوره ی بو کردم که سهرسامی
کردبووم.. خه ریک بوو پیم بلیت که بیکوژیت به لام
وامنه کرد.

له هندی له ناره حه تیه کانی نه و باوکه نه وه بوو که
وتی کوره که م له تاقیکردنه وه ی مانگانه دا له ۹۵٪ ی
به رده که وت، به باوكی وت ئوتومبیلیکی کابرسی
مؤدیل (۲۰۰۲) م بو بکړه، باوکیشی وتی: نه گهر له
کوژتایی سالیشدا نه و نه نجامه به ده ست بینیت، چیت بویت
ده ده می بو رازیکردنی ئوتومبیلیکی بو کړی به
(۲۵۰۰) ریال، جوړی کابرس، به لام رازی نه بوو پیتی، وه به
باوكی ده وت تو سده هزار ریالت له من دزیوه که نه وه
نرخي ئوتومبيله که یه.

خێزانه که یان رۆشتن بۆ سەر دەریا، داوای له کۆرە کهی کرد که له گه‌لیان بی‌ت کۆرە که‌شی وتی برۆ من نایەم، بۆیه له ماله‌وه ده‌مایه‌وه و هه‌ستا به‌ شکاندنی هه‌موو شوشه‌ی ئه‌و ماله‌ و هه‌موو شته‌کانی نار مه‌تبه‌خ، خێزانه که‌شی گه‌رانه‌وه بۆ ماله‌وه، کۆرە که هه‌ستا به‌ قفلدانی درگا له‌ سه‌ریان، باوکه‌ش رۆشت بۆ شوقه‌یه‌کی تری ناماده‌کراو و له‌وێ بۆ ماوه‌ی دوو رۆژ مایه‌وه و هه‌ر چاودێری کۆرە که‌ی ده‌کرد، وه‌کو باسیان ده‌کرد هه‌ندی جار له‌ مال ده‌چیتته‌ ده‌روه‌ و پاشان ده‌گه‌رپیتته‌وه، پاشان باوکه‌ په‌نای برده‌ به‌ر پۆلیس و ئه‌وانیش له‌ ماله‌ که‌دا ده‌ستگیریان کرد و وینه‌ی ماله‌ که‌یان گرت که‌ مرۆڤ گریانێ ده‌هات، پاشان به‌ندیان کرد و ئیستا ئه‌و له‌ به‌ندینه‌خانه‌یه (مه‌به‌ستی کاتی گێرانه‌وه‌ی چیرۆکه‌ که‌یه).

ئه‌مه‌ دوا حیکایه‌ت بوو، وه‌ پێش رووداوی دوا‌یی باوکه‌ ده‌یووت کۆرە که‌ی رۆژیکیان به‌ شه‌قامه‌ که‌دا دوایکه‌وت و داوای سه‌د ریالی ده‌کرد و باوکیشی هه‌وڵی ده‌دا کۆرە که‌ی له‌ خۆی دوور بخاته‌وه، به‌لام کۆرە که‌ی رۆشت

و به ردی کی گه وره ی هه لگرت و به خیرایی گه پرایه وه پولا ی
 باوکی و کیښای به نو تو مبیله که دا، کاتی ده یو یست به
 خیرایی لیږخوریت له ترسی به رده که، و به دایکی دهوت
 به خوا دهست ته شکینم نه گهر سپلیته که بکوژینیت ته وه..
 جاریکیان کوره که به باوکی ووت: به خوا ته تکوژم یان
 یه کی له مناله کانت ته کوژم، جاریکیان باوکه که ناگای
 له خو ی نابیت، کوره که ی له قه یه کی به هیژ ده کیښی به
 پشتیدا و دهیوت به خوا سوپاسی خوا ده که م که فقه راتم
 نازاری پینه گه شت، نیر قسه ی ناشرین بوستیت که باس
 نا کریت، به خوا من و دایکه که ی نه ده خه وتین هه تا
 ده رگامان له سره خو مان دانه خستایه و ده مانچه که شم له
 ژورر سه رمدا داده نا پولا کاتی کتوپر.

ووتی بیرم له کوشتن کرده وه، به لام من نامه ویت
 که سینک بکوژم و له روژی دوا ییدا لیپرسینه وه م له سره
 بکه، له کوتایدا باوکه که وتی: به خوا چیژم له خه وتن
 نه بینیه، ته نها دوا ی به نکدر دنی نه بیت، هه رچه نده پیش
 نه م روودا وه ش چند جاریک داوه مه به گرتن.

شهیتان چواره ممان بوو

أبو عبدالله وتی: نازانم چوَن نهم به سهرهات ت بۆ باس
بکه م که پیش ماوید که به سهرمدا هات و رهوتی ژیا نی
منی گۆری به ته واو هتی، له راستیدا هین نه مویت باسی
بکه م، به لām له میانی هه سترکردن به بهر پرسیاریه تی
به رامبه ر به خوای گه وره باسی ده که م و بۆ
به ناگاهیتانه وهی هه ندی له و لاوانه ی سه ریچی
په روه رد گاریان ده که ن و هه ندی له و که چانه ی به دوا ی
وه هیکی درۆینه دا راده که ن که ناوی خو شه ویستیه .

ئیمه سی هاوړی بووین، خه ریکی کاری نابه جی و
گونا هکارانه بووین، نه خیر به لکو چوار بووین.. چونکه
شهیتان چواره ممان بوو، هه موومان ده چووین بۆ راوکردنی
کچه چاو له دهره کان و به قسه ی هه نگوینی هه لمان
ده خه له تاندن و ده مان بردن بۆ کیلگه دووره کان و له ویش
له پر بۆیان دهره که وت که ئیمه بووین به گورگی بی
به زه یی و گوئی ناگرین بۆ پارانه وه کانیان.. هه تا دل هه کانمان
و هه ستمان به ته واوی مرد بوو.

بەو شىۋەيە لە كىلگە كاندا شەو و رۆژمان بەسەر دەبرد
لە خىۋەتگە و ئۆتۆمبىلە كانى سەر كەنارەكان تا ئەر رۆژە
هاتە پىشەوە كە بىرم ناچىت، ۋەك پىشەى ھەموو
جاريكمان رۆشتىن بۆ كىلگە كە، ھەموو شتى ئامادەبوو،
ھەريە كەمان نىچىرى خۆى پى بوو لە گەل مەشروبى
نەفرەتى.. تەنھا شتىكمان بىرچووبوو، ئەويش خواردن بوو.

دواى كەمىك يە كىمان رۆشت بە ئۆتۆمبىلە كەى خۆى تا
خواردنى ئىۋارە بكريت، كاترمىر دەرووبەرى شەش بوو،
چەند سەعاتىكى خاياند ھەر نەگەرايەو، لە سەعات دەى
شەودا ھەستم بە دلەراوكى كرد، منىش بە ئۆتۆمبىلە كەم
رۆشتەم تا سۆراخىكى بكەم، كاتى بە رىگادا دەرۆشتەم لە
پەر ئۆتۆمبىلى ھاوپىكەمم بىنى ئاگرى تى بەربووە و
كەوتووە بەسەر لا.. منىش ۋەك شىت رامكرد و ھەولمەدا
لەناو ئۆتۆمبىلە گرگرتووە كەدا ھاوپىكەم دەرېھىنم، كاتى
بىنىم نىۋەى لەشى بوو بە خەلوزىكى تەواو، بەلام ھىشتا
گيانى تىدا بوو، ھىنام و خستە سەر زەويە كە، دواى
خولە كىك چاۋەكانى كەدەو و ھاۋارى دەكرد ناگر ناگر.

بريارمدا به ټوټومبیه کم هډلېګرم و به په له بیهه م بڼ
نه خوشخانه، به لږم به دهنګیګی ګریانویدوه ووتی: سوودی
نیه ناګه مه نه خوشخانه، فرمیټسکیش به رینی ګرتېووم،
کاتې هاوریکم دهینی له به رده مډا دهمریت، له پر بینیم
هاواریکرد: بلیم چی؟ بلیم چی؟ منیش به سه رسامیه وه
ته ماشامکرد و لیم پرسې: کی ته لیتی؟

به دهنګیک که وات هه ست ده کرد له بیریکه وه
دیته ده روه وتی: به خوا!! ههستم به توین کرد، که
سه راپای له شمی داګیر کرد، له پر هاوریکم هاوریکي
به رزی کرد و دوا هه مین هه ناسه یدا... روژان تیپه رین و
به لږم وینه ی هاورې کوچکردوه کم هه له بیر وه شدا
بوو، هاورې ده کرد و ناګریش لووشی ده دا: چی بلیم پیی؟
چی بلیم پیی؟

منیش له خوم پرسې نه ی من چی بلیم پیی،
چاوه کام پرېوون له فرمیټسک و له رزیکی سه یرم لیټات، له
هه مان ساتیشدا ګویم له بانګبیټی به یانیه وه بوو بانګی
ده دا: (الله اکبر.. الله اکبر.. هی علی الصلاة.. هی علی

الصلاة.. ههستمکرد که نهوه بانگیکی تاییده ته بؤ من،
بانگم ده کات بؤ ریځگای رووناکي و ریڼمایي، خؤم شؤرد و
دهستنو یژم گرت و خؤم پاک کرده وه له وه هموو نهو
پیسپانه ی که سالانیک بوو نوقم بوو بووم تییدا، دهستم کرد
به نویژکردن... لهو رؤژه وه نویژي فره زم نه فیه وتاوه و
سوپاسی نهو خوايه ده که م که تهنه نهو شایه نی
سوپاسکردنه و بووم به مرقیکی تر، پاکو بیگه ردی بؤ
نهو خوايه ی که بارود و خه کان ده گوړیت، به ئیزنی خوا خؤم
ناماده کرد برؤم بؤ نه بجامدانی عه مره و انشاء الله بؤ
حه جیش کی.. ده زانی... ته من به دهستی خوی گه وره یه.

نه مه به سه رهاتی (أبو عبدالله) بوو، خوی گه وره ئیمه
و نه ویش دامه زراو بکات و تهنه شتی که به هموو
لاویکی بلیم نه ویه که ناگادارین، ناگاداری له هاورپی
خراب، نه وانه ی ریځگات بؤ خوش ده که ن بؤ به زاندنی
سنوره کانی خوی گه وره... به سه رهاتی (أبو عبدالله)
همووی پند و ناموژگاریه، نایا نه وه ناموژگاریتر هیه.

ته وېهې شيخ سه عیدی کوری مسفر

له دیداریکي کراوه دا له گهل شیخ سه عیدی کوری
مسفر - خوا پاریزراوی بکات- هندی له ناماده بووان
داویان لیگرد باسی سهره تای رینموونی خوی بکات،
تهویش ووتی: به راستی هه موو رینماییهك سهره تایه کی
هه یه و پاشان ووتی: من به فیتړه تم باورم به خولله هه بووه،
کاتې که مندا ل بووم خواجه رستم ده کرد، به لام ته مېلې و
پشتگوی خستن که مېك زال بوو به سهرمدا، به و تومیده ی
که گه وړه بووم و بووم به پیاو.

هندي جار نویژه کام پشت گوی ده خست، به لام نه گهر
ناماده بوومایه له ریورپه سمی جه نازه یهك یان له گورستان
یان گویم له ناموژگاریه که وه بوايه له مزگه وتیکدا ریژه ی
تیمام زیادی ده کرد و پاریزگاری نویژه کام ده کرد و بو
ماویه کی دیاریکراو، له گهل سوننه ته کاند، پاشان دوا ی
هفته یهك یان دوو هفته وازم له سوننه ته کان ده یتنا...
دوا ی نه وه ی که گه وړه بووم و بووم به هه رزه کار هیچ
سو دیکم له و ته مهنه نه گرت، به لکو مامه وه له

سهره پړیږی څومدا و پاريزگاری نه کړدنی نويزه کان به ووردی، چونکه نه وهی رابیت له سهر شتیک ده بیت به پیشه ی... ژنم هینا.. نه و کاته ش هندی جار نويزم ده کړد و هندی جاریش نه مده کړد، هرچه نده له ناخدا باوهرم به خوا هه بوو... تا ویستی خوی گه وره و ابو له یه کی له بونه کاند من له گه ل برايه کدا بووم، نه ویش شیخ سلیمانی کوری محمدی کوری فاتح بوو خوا بهرکت بخاته کاریه وه، نه مه له سالی ۱۳۸۷ک، له نووسینگه که م هاتمه خواره وه، من سهر په رستیار بووم له په روه رده ی وهرزشی و پوشاکی وهرزشیم له بهر دا بوو، له بهر دم ده رگای کارگیری فیځوازی بینیم که نه ویش داده به زی له بهشی کاروباری دارایی، سلوم لیکنر، چونکه هاورپی قوتا بخانه بووین، دواي سلو کردن ویستم خوا حافیزی لیکنم، وتی: بو کوی؟ نه و کاته ره مه زان بوو پیتم ووت: ده رومه وه بو مال وه تا بخه وم.. چونکه راهات بووم که له سهر کار کردن ده هاتمه وه ده خه وتم هه تا مه غریب و نويزی عه سرم نه ده کړد، مه گهر پیش مه غریب خه بهرم ببوايه ته وه و بهر ژوو بوومايه.. پی

وتم: نویتړی عه سر زوری نه ماوه بوچی که میك پیاسه نه که ین؟ منیش ره زامه ندیم نواند و به پی روشتین و چوینه سهر پرده که (پردی دۆلی ته بها) نه و کاته پرد نه بوو، پر بوو له درخت و هه وایه کی خوشی هه بوو، له وی دانیشتن هه تا کاتی عه سر هات و ده ستاین و نویتړمان کرد و پاشان گه راینه وه، کاتی به ریگلا گه راینه وه دهستی به ده ستمه وه بوو، فهرمووده یه کی بو خویندمه وه وه که نه وی یه که مجارم بی بییستم، پیشتربییستبوم، چونکه فهرمووده یه کی بلاو بوو.. به لام کاتی ده یخویندنه وه دلم کرابووه بو، تنانته وام هه ست ده کرد که یه که مجاره بییستم... نه و فهرمووده یه فهرمووده ی به پائی کوپی عازب بوو که نیمام نه حمده له مه سنه ده که یدا و نه بوداود له (سنن) هه که یدا گپراویانه ته وه.

به راو ﷺ ده لیت له گه ل پیغه مبهری خوا ﷺ له گه ل جه نازه یه کی پیایکی پشتیوان (أنصار) دا ده روشتین بو سهر گورستان، کاتی مردووه که نه سپه رده کرا، پیغه مبهری ﷺ دانیشتن و نیمه ش به ده وریدا دانیشتن وه که نه وی

بالنده يدهك به سه رمانه وه بيټ چيلكه يكي به ده سته وه بوو
سه ري به رز كرده وه و فدرمووی (په نا بگرن به خواي گه وره
له سزاي گؤر)

دوو جار يان سي جار ووتيه وه.. پاشان فدرمووی (إن العبد
المؤمن إذا كان في إنقطاع من الدنيا وإقبال من الآخرة نزل
إليه الملائكة من السماء ببيض الوجوه...) واته (به راس تي
به ندهي با وه ردار نه گهر په يوه ندي به دنيا وه بپچري و
رووبكاته ئاخيره ت فريشته كاني خواي گه وره داده بزنه
سه ري له ئاسمانه وه و روخساريان سپيه...) پاشان
فدرمووده كه ي به دريژي باسكرد و له سه ره تا وه تا كوټايي
و فدرمووده كه ي ته واو كرد.

له و كاته دا گه يشينه نه بها له وي ده بوايه
جيا بووينا يه ته وه و هدره كه مان بپواته وه مالي خوي...
مني ش پيم ووت: برام له كوي نه فدرمووده يه ت هينا؟
وتي: نه فدرمووده يه له كتيبي (رياض الصالحين) دا يه و
وتم نه ي تو ئسته چ كتيبيك ده خوئيني ته وه؟ وتي
كتيبي (الكبائر) ا الذهبي ده خوئينم وه؟ منيش

خواحافیزیم لێکرد و راستهوخۆ روژتم بو کتیبخانه و لهو کاته دا له ئه بها ته نها یه ک کتیبخانه ی تیدا بوو ئه ویش کتیبخانه ی (التوفیق) بوو، له وی کتیبی (ریاض الصالحین) م کپی.. له ریگادا ته ماشای کتیبه کانم ده کرد و به ده م ریوه به خۆم ده ووت: ئیستا من له سه ره ریگادام و دوو ریگه له به رده مدا یه، ریگای یه که م: بیباوه ری و دوو پرووی و سه ریچییه و ده مگه یه نیت به دۆزه خ و ریگای دووه م: ریگای ئیمانه و ده مگه یه نیت به به هه شت، ئیستا من له به رده م هه ردووکیاندا وه ستاووم، کامیان هه لبژێرم؟ عه قلم فه رمانم پیده دات که ریگای یه که م هه لبژێرم و ده روونی خراپه کاریشم فه رمانم پیده دا ریگای دووه م هه لبژێرم و تکام لیده کات و پیم ده ئیت: تو هیشتا له سه ره تای لاویتی دایت و ده رگای ته به کردن-کراوه یه تا روژی دوا یی، ده توانیت دواتر ته به به که یت، ئه و فیکر و وه سه سه یه به بیر و میشکما ده هات، کاتی به ریگادا به ره و ما ل ده روژتمه وه، گه شتمه وه ما له وه، به ریانگم کرده وه و دوا ی نوژی مه غریب نوژی عیشام کرد و ئه و شه وه نوژه کانی

ته راوېځشم کرد، بیرم نایه که پیشت نوږی ته راوېځم
 به ته واوړتی کرد بیت بیجگه له و شه وه .. باو کم بینیا یه
 چوار رکاتم ده کرد و پاشان ده چووم.. به لام ته و شه وه
 نوږه کانی ته راوېځم به ته واوړتی ته نجامدا، له نوږ بوومه وه
 و دواي ته وې روښتم بو مائی شیخ سلیمان بینیم له
 دهره وې مزگه و ته، له گه لیدا روښتینه وه بو مال وه و ته و
 شه وه له سهره تاي کتیبی (الکبائر) چوار گونا هی
 گهره مان خوینده وه... گونا هی گهره ی یه که م هاوړد انان
 بو خوا و دووم سیحر و جادوو و سییه م کوشتنی گیان و
 چوارم وازهینان له نوږ... پیش کاتی پارشیو له
 خویندنه وې بووینه وه و به هاوړیکه م ووت: نیمه له کوئی
 نه م ووتانه ده بین؟

ووتی: نه مه له کتیبی زانا یاندا هدی و نیمه بی ناگاین
 لی .. منیش و وتم: خه لکیش بی ناگان لی، پیویسته نه م
 شتانه یان بو بخوینیته وه، ووتی: کی بخوینیته وه، و وتم: تو..
 ووتی: نه خیر تو، که وتینه مشتومړی ته وې که کی
 بخوینیته وه، پاشتر له سهر ته وه ریکه وتین که من

بيخوینمه وه.. بویه ده فته ریکمان هیڼا و باسی ګونا هی
 ګه وړه ی چواره ګان تیدا نووسیږه، که وازهینان له نویژ
 بوو... له هه مان هغه دا و له رۆژی هینی له مزګه وتی
 (الْحُشَّعُ الْآعْلَى) وه ستام که به تهنیشت سهنته ری
 بانګه وازه وه بوو له (نه بها) نه وکاته له (نه بها) تنها نه م
 مزګه وته و مزګه وتی ګه وړه ی لیبوو..

نه و رۆژه له وتاری هینیدا خویندمه وه و بو خه لکی
 کاریګه ر بوو، که به راستی هوکاری بوو سوپاس بو خوا بو
 رینومایی و راست بوونه و هی من، وه خوازیارم له خوای
 ګه وړه که نیمه و نیمه چه سپاو و جیګیر بکات له سر
 تاینه کدی، به راستی هر خوای ګه وړه بیسره و
 وه لامده روه ویه .

ته و به یه ک دلی لایک له تاریکیه ګانی (بانکوک) دا
 پروناک ده کاته وه

لایک بیست و سی سالی ته مه نی تی نه په راند بوو،
 سه فدی کرد بو بانکوک به دوی چیژ و تامی کاری
 حه رامدا... له وی دهستی کدوت به لام نه ګر فزل و

ته د اره و چاودېږي خوی ګوره نه بوايه که له دوا ه مین
ساتدا فريای کهوت تیا ده چوو...

لاوه که ندا و یه ګان له (بانکوک) ناشنایان کرد به
حەشیش، چونکه جګه رهی حەشیش جیانه ده بوی ه وه له
په نجه و لیوی.

بوی ه له نه نجامدا وازیشی له خویندنی زانکو هینا...
نه و حەشیشه ناله باره ناچاری کرد خوی سه رقان بکات به
پیش ه یه که وه... به لام چ پیش ه یه ک؟

خوی ده لیت نیمه یانزه برا بووین، من یه کیټک بووم له و
برایانه ی که له ناو ه مویانده ا سه فهرم کرد بو نه وی...
سه فهری یه که مم پیش نزیکه ی سالتیک بوو دوا ی دانیشن
له ګه ل هاورپیکاندا که باسی خو شیه ګانی (بانکوک) یان
ده کرد!!! له میان ی یه ک سالتدا هوت جار سه فهرم کرد،
که ه موی ده یکرده نو مانګ!!!

سهره تای ګه شتی من له ګه ل ماده هو شبه ره ګاندا له
یه که م ګه شتدا بوو بو (بانکوک) له ناو فرېکه که دا،
کاتیک یه کیټک له هاورپیکانم که پینج که س بوون و

منيشيان له گهڻدا بووم، پهرداخېك بېره ی يا به دهستمهوه،
منيش گوتم نه يايه بويه پي ووتم: نه م پهرداخه ی تريش
بگره و نه مديان جوړيكي تر دهبيت به لاتسهوه، منيش له
دهستم گرت، بويه نه مه سهره تاي موعتاد بووم بوو به
ماده هوشبهره كان، چونكه جوړيک له جوره كاني ماده
هوشبهره كاني تيدا بوو كه پيان دهوت (كنشه)

هر كه گه شتمه وولاتي خومان ئوتومبيله كم فروشت و
گه پامده بو بانكوك... هر كه گه شتمه نه وي پرسياري
(كنشه) م كرد... زور به خهستي ده مكيشا... وازم نه هينا
به لكو نه گه پام و جوره كاني تري ماده هوشبهره كانم
به كارد هينا، بويه (كو كايين) يشم تاقی كرده وه به لام
سهرسام نه بووم پي، وه ههروه ها حبي (كبتيجول) يشم
تاقی كرده وه، به لام هر ههزم لي نه ده كرد. من به دواي
چيژو تاميني تر دا ده گه پام كه له كنشه بكات يان له و
باشتر بيت بويه دهستم نه كهوت، سهره نجام گه پامده بو
ولاتي خومان!!! له مالي يه كيك له هاورپكانم كه

يه که بچار گه شتم کردبوو له گه ليدا، له وې حه شيشم ده ست
که وت و به کارم هينا.

نرخه که ی گرانتر بوو.. به هوې که م ده رame تیه وه
ناچار بووم که برا که م هه لڅه له تینم، وای نیشان بده م که
یه کی له هاوریکانم داوای پارم لی ده کات که پیشت قه رزم
کردبوو لی... بویه برا که شیم ئوتومبیله که ی خوې فروشت و
پاره که ی پیدام... منیش بریک حه شیشم پی کړی و سه فهرم
کرده وه بۆ بانکوک.

کاتیک گه پامه وه بۆ وولاتی خومان، به دواي جوریکي
تردا ده گه پام که به هیتریت له (حەشیش)... سه فهرم کرد
بۆ وولاتیکي عربی بۆ به ده ست خستنی زهیتی حه شیش،
له گه ل زهیتی حه شیشدا منیش به ره و تیاچوون پوشتم...
نه مده توانی ده ست به رداری بېم... پوچووبووم له
به کارهینانیدا... له گه ل خوم بردم بۆ بانکوک... نه و
جگه ریه ی که چه ورم ده کرد پیی له لیوه کانم نه ده بوویه وه...
له وې هه موان منیان به موعتاد بوو به حشیشده وه ناسی

بوو، له شهم توشی نه خوشی مه ترسیدار بوو بوو به
هۆیه وه... سوپاسی خوا ده که م که شیفای پی به خشییم...
هه رگیز به بیردا نه ده هات که رۆژی له رۆژان چاک
ده به وه و رزگارم ده بیته له زهیتی حشیش.

پاره تاکه کی شهی من بوو... له کوپوه دهستم
ده که ویت؟ ناچار بووم په نا بهرمه بهر پیگای دزی و پاو و
پروت کردن... تا ئه و راده یه ی ریشم هیشتبوویه وه و
پۆشاکم کورت کردبوویه وه تاوه کو نیشانی خزمانی بدهم
که من گه راومه ته وه و ته و بهی ته واوم کردووه... بۆیه دهستم
کرد به قه رزکردنی پاره لییان... دزیشم کرد له خالم و
مامم... هه ندی هاو ریشم هاندا که سه فەر بکه نه وه بو
بانکۆک تا منیش له سه ر خه رجی نه وان سه فەر بکه م له
گه لیاندا... به لکو له بانکۆکیش بوو بوومه جه رده و
ده سته پ، دزیم له و لاوانه ده کرد که له که نداوه وه سه فه ریان
ده کرد و ده هاتن و ده ستم ده گرت به سه ر
که لویه له کانیاندا... پیاره به ته مه نه کانی خه لکی که نداوم
هه لده خه له تاند و فیلم لی ده کردن، پاره کانیانم چنگ

ده خست هه تا تایله نډیه کانیش به زمانیکې تایله نډی شق
و شر هه لم ده خه له تاندن و پاره و پولم لی ده سندن!!!
بانکوکم جی نه هیشت، چونکه کاره که م (مه به ستم پیشه ی
چه ته ییه) له وی بوو

به راستی بیرم له ژیانیکې سه قامگیری و هاوسه رگری
ده کرده له گه ل نافرته تیکې تایله نډیدا، تا ره گه زمانه ی
تایله نډیم ده ست بکه ویت و هه تا به رده وام له وی بمینمه وه..
له بواری حه شیشدا بوو بوم به پسپور، ده متوانی
حەشیشی ساخته و حەشیشی نه صلی له یه کتری جیا
بکه مه وه... پوژگار تی پهرین و هه رچیم هه بو له
ده ستمدا، که سم شک نه ده برد قهرزی لی بکه م... هه موو براو
هاورپی و خزمه کانم زانیبویان که من ده ستریم، که سم شک
نه ده برد تا چاو ساغم بیت بو مال و سامانیک که بیدزم
دنیا له به رچاوما ته سک بوویه وه و په تم هه لخت خوم
بخنکینم، دواي نه وه ی شوشه یکه عه ترم خوارد بوویه وه تا
سه رخوشم بکات... به لام برا که م پی و تم تو بی نه قلیت،
بویه به و کاره تو ره بوو، دابه زیمه خواره وه تا ووتویژ بکه م

لەگە ئىدا، لە ئەنجامدا بۆى سەلماندىم كە خۆكوشتن ھىچ
سودىكىم پى ناگە يە نىت.

سواری ئۆتۆمبىل بووم، سەرخۆش بووم و دووشت لە
مىشكىدا بو، يان پۆلىس دەستگىرەم بىكات يان بىرۆم بۆ
نەخۆشخانە و چارەسەرى خۆم بىكەم لەو ھالەتى
موعاتىد بوونەم كە گىرۆدەى كرد بووم.

سوپاس بۆ خوا چووم بۆ نەخۆشخانە و چارەسەريان
كردم...

ئەو ھەتتا ئىستاش مەندىرۈستىم زۆرىاشە و پىزگارى بووم
لەو رەفتارە پىسە... تۆبەم كىردوۋە و ئىترەەرگىز
ناگەرئىمەۋە سەرى.

براکه ی خومم کوشت

سامی تاقیکړنده وی پوځی یه که می ناوړندی به
سهرکه وتووی بری، و پیښ ئه وی نه نجامی
تاقیکړنده که ی بزانیټ له باوکی پرسی: نه و دیار په چیه
که به هو ی دهرچوونی نه مسالنه وه پیشکه شمی ده که یت؟
باوکی شمی به ئا سوده ییوه ووتی: کاتی کارته که ت
دینیته وه و سهرکه وتوو ده بیت، منیش رازی ده بم له گه
خالتدا بحیت بو حبه شه، تا پشوی هارین له وی به
سهر به ریت.

سامی کوره گه وړه ی مال بوو، دایکی دوی
چاوه پروانیه کی دریژ نه م کور ی بوو، دایک و باوکی به نازوه
گه وړه یان کردبوو، هدموان هدرلیان دده ئا سوده ی بکه ن و
داواکاریه کانی راپه رپنن و خوشی و شادی بخنه دلپه وه...
سامی نه و شوه خدوی لی نه که وت له خوشیدا، چونکه
خونه ونه وشیه یه کان و یادگاری به رائه تی مندالی به بیرو
هو شیدا ده هات، چون نا؟ نه و تا بو یه که م جار سه فدر
ده کات بو حبه شه و سی مانگی پشوی هارین له وی به

سەر دەبات... لەوى لەزەت لە ھەموو شتێكى تازە و نوێ
دەبینیت.

لە بەرەبەيانى پۆژى سێھەدا تا كاروبارى
تاقىكردنەوه كان كۆتايى پېيىت، سامى لە گەل باركى
چوو بۆ قوتابخانە تا كارتە كەى بېيتەوه.

سامى چەند خولەكك لە گەرانەوه كەى دواكەوت،
باركيشى لە ناو ئۆتۆمبىلە كەدا چاوەرپى دەكرد، پاشان
كۆرەكەى گەرايەوه و كارتە كەى بە دەستەوه بوو، شاديش
بە روخسارە بەرئەتە كەيەوه ديار بوو، ھاواری كردو ووتى:
باركە، مژدەم بەرى دووھى پۆلە كەمان بووم.

خەندەيەكى دريژيش داباريە سەر روخسارى باركى،
خۆشى و شادى بە پرونى بە چاوەكانىەوه ديار بوو، باركى
بەو پەرى خۆشى و شادىەوه باوەشى پياكرد و پى ووت:
ھەزار... ھەزار جار پىرۆزت بىت سامى ئازىزم، بەلكو
مليۆن جار پىرۆزت بىت پۆلە ئازىزەكەم، سوپاس بۆ تۆ بۆ
ئەو سەرگەوتنەت.

کاتی سه فده که نزيك بوو بويده وه، سامی له و پهړی
 خوشی و بهختیاریدا خوا حافیزی له دايك و باوکی کرد،
 وه له و فرږکه یده دا که سامی بو یه که بجار له ژيانیدا سواری
 بوو جیهانیکی نوی و خوشیه کی وای بینى، که پیشتر
 خوشی وای نه بینیبوو، خوشیه که تیکه ل بوو له شادی و
 ترس به تایبه تی کاتی گوئی له دهنگی نه و فرږکه یه بوو
 که نیشته وه له فرږکه خانه که دا تا سه رله نوی بفریته وه بوو
 ناسمانی بهرین و فراوان، هدر شتیکی ده بینى و گوئی له
 هدر شتیکه وه ده بوو به نیسبه ت نه مه وه تازه بوو... شتیکی
 نوی ی بینى له حبه شه که پیشتر رانه هاتبوو له سه ری،
 سامی به هاوړیته تی خالی جیهانیکی تری نوی ی بینى...
 له وی به چندين نه زمونی ووروژینه ردا تیپهړی، شتانیکى
 بینى که پیشتر نه بینى بوو.

به لّام هه نديک جار و له هه نديک کاتی دیاریکراودا
 هه ستی ده کرد که خالی تووشی حاله تیکی سه یر یه ت، که
 لاشه ی هیزی تیا نامینى و هارسه نگى له ده ست ده دات...
 له گه ل نه وه شدا هه نديک جار ده بینى به ختیاره و دم به

خونده و پيځه نينه و هندی جاريش کۆمه لئى وشه ی
ناحالى به ده میدا دیت.

سامی ده رکى به نهینى ئه وه لسوکه وته سهیره ی
خالى کرد، که بېگومان خالى خوی به عاره ق خواردنه وه
گرتوه.

سامیش له ناخی خۆیدا ههزی له لاسایى کردنه وه بوو،
شهیتانیش به زه یی به ته مه نه بچوکه یدا نه ده هاته وه، بۆیه
وه سه وه سه ی خسته دلیه وه تا ههزه که ی به شیوه یه کی
کرده یی تا قى بکاته وه...

سامی بۆ یه که بجار عاره قى خواردنه وه، له سه ره تا وه
سه رسام نه بوو پیتی، به لام کاتى که خالۆى ده بینى و پاشان
لاسا یی کردنه وه کویرانه که ی خۆیشی، پالى پیوه نا جاریک
و دوان و سیان تا قى بکاته وه، تا راهات له سه رى و به
ته وای خوی پیوه گرت، له کاتی کدا هیشتا سیانزه سال
بوو.

ماوه ی پشوه که ته واو بوو، سامی به هاوړیه تی
خالۆى گه رایه وه بۆ (جده) که شاریکه له عه ربستانى

سعودی، بیرو هۆشی هەر به لای ئه وه وه بوو چۆن عاره قی دهست بکه ویت و بتوانی بیخواته وه، به لام هه روا به ئاسانی نه دهیتوانی پهیدای بکات، له کۆتاییدا بریاریدا که به تهواوی لێی دوور بکه ویتته وه، چونکه ئه وه تاکه چاره سه ره بو پاریزگاری خۆی و ئاینده ی، ئه وه هیشتا مندا له، ههروه ها کرده وه یه کی خراپه و خوای گه وه ره هه رامی کرد وه و سزای سه ختی بو ئه وه که سانه دانه وه که عاره ق ده خۆنه وه. بۆیه به تهواوی سامی گه راپه وه بو ژیا نی سروشتی خۆی و عاره قی له بیر چوو یه وه و سی سال به سه ر ئه وه حاله ته دا تیپه ری به بی ئه وه ی بیر له خوارد نه وه ی بکاته وه... له کۆتایی سالی چواره مدا که سوکاره که ی بریاریاندا گه شتیک بکه ن بو ده ره وه ی وولات، بو به سه ر بردنی پشوو ی هاوین له یه کی له وولاته ئه ورو پیه کان... له و وولاته سه ر له نوێ حه زه خه فه کرا وه که ی زیندو و بو یه وه بو خوارد نه وه ی عاره ق، یادگاریه کانی حه به شه نوێ بوونه وه، بۆیه شه یتان عاره ق خوارد نه وه ی له بهر چاوی جوان و رازا وه کرد، سامی فرسه تی ده هیئا له وکاتانه دا که

کە سوکارە کە ی لێ ماڵ دەچوونە دەرەوە، یان کاتیەک کە
ئەوان دەخەوتن تا بە نەینی دەست بکات بە عارەق
خواردنەو.

بەردەوام بوو لێ سەر ئەو حالەتە، تا بە تەواوی
پراها تاوێ لێ سەری، بۆیە وەک ئاو خواردنەوی لێهاتبوو لێ
لای و نەیدەتوانی سەر لێ نوێ دەستبەرداری بێت...

شەوێکیان (سامی) لێ گەڵ (فەوزی) خاڵۆزایدا
چوونە دەرەوە تا ئەو شەو بە سەر بەرن لێ یەکی لێ یانە
شەوێهە کانی ئەوروپادا، دواي ئەوێ تێر نانیان خواردبوو
دەستیان کرد بە عارەق خواردنەو و گۆییان لێو مۆسیقا
هەراسان کەرەش گرتبوو لێ کافتریاکەدا...

کاتی ئا لێو حالەتەدا بوون (فەوزی) شتیکی پەشی
بچوکی لێ گیرفانی دەرھێنا و لێ سەرخۆ بە لێزەتەو بۆنی
هەڵدەمژی، وەک ئەوێ مندالێکی ساوا ماچ بکات... جار
ناجاریکیش بەلای راست و چەپدا دەلەنجی .

سامی هەستی پێکرد و بە فزولێهە لێ ی پرسی: ئەو
پارچە رەشە چیه؟ ئەو بۆچی وا دەکەیت؟ فەوزی پێکەنی

و ووتی: ئایا نازانی ئهوه چیه؟ ئهوه ههشیشهی رهشه،
مرۆڤ دهگهیه نیتته ئهوپه پری له زهت. سامی ووتی: ئایا ئهوه
شته بچوکه ئهوه هه موو کاریگه ریهی ههیه؟

(فهووزی) ووتی: ئهوهی من پیم ووتی ئهوه بهشیکی ئهوه
راستیهیه، دهتوانی تا قی بکه یتهوه تا خۆت ههقیقه ته کهت
بۆ ده رکهوی... هانی تۆش تا قی بکه رهوه... دهستی درێژ کرد
و ههشیشهیه کی رهشی یا به سامی... سامیش
ههشیشه کهی لیگرت و بۆنه کهی ههلمژی و له گهڵ ئهوه دا
چوون بۆ جیهانیکی تری پر له درۆ و وههم و تیاچوون...
سامی نهیده زانی ئهوه ههشیشه بچوکه ته لهیه که و پیایدا
دهته قیتهوه، و مردنیکه و هه موو پۆژیک تهقه دهیات له
دهرگای و هه رهشه له ئایندهیی و ته ندروستی دهکات...
چهند پۆژیکی نه خایاند سامی موعتاد بوو له سه ر
ههشیش.

ژیانی به تهواوی ژیره و ژورر بوو... به هۆیهوه
ته ندروستی تیکچوو و بیرو هۆشیشی په کی کهوت.

له و پېناوه شدا پاره و پولی نه ما... کاتیکش سامی
 خویندنی ته و او کرد و بوو به فرمانبر رقی له خه لکی
 ده بوویه و هزی ده کرد دور که و یتوه لیان... له دلی
 خویدا را هستی ده کرد که هه موو که س نهی نی ته م
 ده زانن و که س نیه ته م متمانه ی سپی بکات... زور که سیکی
 توره و گرژ بوو.. زور نه وی بوو بوویه و به سر خویدا، هه ژده
 سال تیپه ری و ته میش دلی ته و هه شیشه ره شه بوو،
 هه رچنده به هو ی گوړینی پوسته کانیوه له وه زیفه که یدا
 مووچه یه کی باشی هه بوو که یارمه تی ددها بو خه رچی
 هه شیشه که ی، به لام کی شه کانی زور بوو بوون... ته نانه ت
 له گه ل که سوکاری و نزیکترین که س لییه وه... بویه باری
 نابوری ته و او دابه زی بوو... سامی له ناخی خویدا هه سستی
 ده کرد که بوته که شتیه وانیکی وون بوو له ده ریایه کدا به
 بی که ناره و رزگار بوونیشی نیه... سامی سوور بوو له
 سر نه وی نهی نی خوی لای یه کی له هارپی دل سوژه کانی
 بدر کینیت که هاوده می خوی بوو به لکو چاره سه ریکی بو
 بدوژیته وه... به لکو رزگاری بکات له و دوزه خه که به رگه ی

ناگریت... بویه بۆ تهو مدهسته چوو بۆ لای یه کی له
 هاوړی دیرینه کانی که هاوډه می خوۍ بوو، به لکو
 چاره سهریکۍ بۆ بدوژیتهوه، هاوړیکه شی به دلخوشیه کی
 زوره پيشوازی لی کرد و، لومه کی کرد به هوۍ پچرانی
 په یوه نډیانه وه... سامی هه موو به سهرهاتی خوۍ بۆ
 هاوړیکه کی گیرایه وه که به هوۍ تهو حه شیشه ژه هراویه وه
 چی لی به سهرهاتوه، داوای یارمه تی لیکرد تا پرزگاری
 بیټ لهو حه شیشه نه فرینه، کاتی قسه کانی تهواو کرد،
 هاوړیکه کی پیی ووت: من شتیکم پییه هه موو نیس و
 نازارت هیور بکاته وه! تهنها دهست دریژ بکه و چاوت
 بنوقینه و بۆ ساتیک چاوه روانبه... سامی به سهرسامیه وه
 ووتی: چی ده لیټیت؟ من له حاله تیکی زور خراپدام و کاتی
 گالتهو سوعبه ت نیه.

هاوړیکه کی ووتی: گالته ناکه م، ئیسته ش نه غماه کی
 ده بینیت... که سامی دهستی دریژ کرد و چاوی نوقاند
 ،هاوړیکه شی دهرزیه کی (هیوین) ی یا له بالی، کاتی

سامى چاۋى كردهۋە، ھاورپى (ئامۆژگارىكەر) سەكەى ھەموو
ھىرۆينەكەى لە لاشەيدا خالى كردهۋە...

لەگەل پىدانی ئەو (ھىرۆين) دا سەرەتای ئازار و
مەينەتى نوئ دەستى پىكرد بە نىسبەت سامى يەۋە... لەو
رۆژەۋە سامى موعتاد بوو بە (ھىرۆين) سەۋە، نەيدەتوانى
دەستبەردارى بىت، كاتى بەكارى نەدەھىنا ھەستى بە
ئازارىك دەكرد كە خەرىك بوو ئىسكەكانى كلۆردەبوون و
نەى دەتوانى بەرگەى بگريت... سامى ھەرچى
كۆكردبوويەۋە بۆ (ھىرۆين) خەرجى كرز... دەستى كوردبوو
بەقەۋزكودن لە كەسوكار و ھاورپىكانى، ئەوانىش
راستەقینەيى شتەكەيان نەدەزانى، بەلكو مائەكەشى
خستە رەھنەۋە.

كاتى حالەتى تەندروستى بەرەو خراپتر چوو خرايە
نەخۆشخانە، دواى ماۋەيەك لە نەخۆشخانە ھاتە دەرەۋە تا
سەر لە نوئ بگەرپتەۋە بۆ مادە ھۆشبەرەكان... چەند
جارىك دەچوۋە نەخۆشخانە بەلام سودى نەبوو.

شهوځيکيان نه پتوانی بهرگه دی نازاره که بگریټ له
له شیدا به هوی پتویستی بوونی به (هیرۆین) هیچ
پاره یه کیشی نه بوو تا نه و ژهره بکوژی پی بگریټ، به لږم
هر دهبی به هر نرخیك بیت نه و شوه (هیرۆین) په یدا
کات... له و کاته دا باوکی له سه فهر بوو، له و ماویده دا
هه لسوکه وتی سامی شهړه نگیزانه بوو وای لیږده کرد له
پیستی مرؤقی و ناده می خوی ده چوویه دهره وه

نه و شوه کشومات و خفه تناکه تا پاده یه ک مانگه
شو بوو ، سامی له ژووره کې هاته دهره وه و ویستی
هستی به کاریکی خراپ و مه ترسیدار... سوور بوو له
سر نه وای زیږ و نالتونی دایکی بدزیت تا (هیرۆین) ی
پی بگریټ، چونکه به ته وای نارامی نه ما بوو... بویه
سامی له سر خو پوښت بهره و ژووره کې دایکی،
دولابه کې کرده وه و هندی له خشله کانی دایکی دزی تا
بیرؤشی و (هیرۆین) ی پی بگریټ.

دایکی به دهنگی دولابه که خه بهری بوو وه و
شه به حیکی له ژووره کې یدا بیني که ده جولیتته وه، پر به

بینینی هاواری کرد (ئەوه دزه... ئەوه دزه) کۆرەکش
 بەرو لای دایکی ڕۆیشت لە کاتیکیدا دەمامک بە
 ڕوخساریهوه بوو ، دەمه پاکیزهکە دایکی بە دەسته پیسه
 تاوانکارهکە خۆی گرت، پاشان خستی بە سەر زهویدا،
 دایکیشی لە تاو ئەو ترس و تۆقاندنه دا کهوت بە زهویدا...
 سامیش رای کردو بۆی دەرچوو.

لەو کاته دا برا بچوکهکە بە دەنگی دایکی خەبەری
 بوویهوه و بە پەله هات بۆ فریاکهوتنی تا ئەو دزه سەرتاپا
 ڕەشه بینیت بۆیه دواى کهوت تا بێگریت، ئە ئەنجامدا
 توانی بێگریت و هەردووکیان هەلگژان بە یهکتیدا، بە
 راستی ساته کان نارهت و جەرگ بر بوون... دیاره سامی
 ئیشهکە ئاشکرا دەیت ئەگەر براکە دەرستگیری بکات،
 بۆیه شهیتان وهسهسهی بۆ دروست کرد گورزێک
 بوهشینتته براکە، سامی چهقۆیهکی کرد بە سنگی
 براکەیدا تا ڕزگاری بیت لە براکە و لە فەزیمهتهکه... بە
 زێڕو خشلەکانهوه رایکرد... بەلام خۆی گهوره ئە بۆسه دایه
 بۆی... ئۆتۆمبیلەکانی پۆلیس لە گهڕان و دهوریه ئاسایی

خویاندا بوون... یه کی له پوښه کان سامی بیني که به
په له له مال هاته دهره و خهړیک بوو ده کهوت به زه ویدا و
سندوڅیکی گه وره شی پییه، بویه گومانی لی په یدا کرد و
دهست به جی چوو سهری و دهستگیری کرد...

دوای نهوه کوره بچوکه که یان گه یانده نه خوشخانه،
به لام مال ناوایی له ژیان کردبوو... پوچه بیتاوانه که شی
به رزه فر بوو بوو به هوئی نهو چه قویانه وه که ناراسته ی
جهسته پاکه که ی کرا له لایه ن نزدیکترین که سه وه لی ی که
برا گه وره که ی بوو.. هه موو کات خواردن و خواردنه وه ی له
گه ل ده خوارد و له گه لیدا ده خوت و پیده که نی له
گه لیداو ده چوو دهره ده هاته وه ماله وه له گه لی... بیتاومان
نهویه ناسه واری ماده هوشبه ره کان .

دوای لیکوښنه وه ی وردی دوسییه که... به راستی
هه واییکی چاوه پروان نه کرابوو بو نهو خیزانه... چونکه
تاونبار و بکوژ (سامی) کورپانه و قورپانیه که ش دایکیان
و کوره که و ماله دزراوه که یه.

بویه دایکه بهرگه ی نهو کۆسته ی نه گرت و کدوته
 ناو جینگا به نه خوښی و هدمیشه پیشه ی گریان بوو،
 گریانې حسرت و پشیمانی و نازار پیکه وه بۆ (سامی) و
 کورپه نازداره کدی، که ناینده ی دنیاو قیامتیشی فەوتاند و
 له بهر چاوی خه لکیدا بوو به کورپکی تاوانباری فەوتای
 دزی سهره پۆ...

سامی زۆر گریا... خه فەتی ده خوارد و پشیمان بوو له
 سهر رابردوی... به هوی حەشیش و تلیاکه وه هدموشتیکی
 له دهست دا... دینی له دهست دا... وهزیفه کدی له دهست
 دا... تهنه دروستی له دهست دا. خیزانه کدی له دهست دا...
 له سهر و هدمو نه مانه شه وه خوشه ویسترین و نازیزترین
 که سی خوی کوشت، به و دوو دهسته تاوانباری برا کدی
 خوی کوشت... سامی رهوانه ی نه خوشخانه کرا
 بۆچاره سهرکردنی حاله تی موعتاد بوونه کدی به لام له گه ل
 نه وه شدا بهرده وام نه وه له بهرچاوی وون نابیت که برا
 بچوکه کدی خوی کوشت و هدمو ژيانی خوی ویرانکرد
 به هوی ماده ی بیتهوژشکهر وه... دهی خاوهن هۆشه کان په ندو

نامۆژگاری لهم به سه رهاته وه وه ریگرن (فاعتبروا یا اولی
الابصار) ..

لاویك چاودیزی خوی گهواره گرتیهوه

ئه م چیرۆکه تان له ریگهی بانگخوایکی
 متمانه پیکراوی باوهپ به خواوه بۆ ده گێپمهوه... باسی لاویك
 ده کهین نکولی له ناینه کهی ده کات و پهروهرد گاری خۆی
 فهرامۆش کردووه و بیتاگا بووه له خۆیشی... له خراپی و
 سههره پێیدا به نمونه باسیان ده کرد، ههتا به هۆی ئه وهوه
 که نازاری زۆری خه لکی ده دا خه لکیکی زۆر دوعایان لێ
 ده کرد که به هیلاکا بچیت و تیا بچیت تا رزگاریان بیت
 له خراپه کانی.

هه ندی له بانگخوایان نامۆژگاریان ده کرد به لام وهری
 نه ده گرت، گوی ی نه ده گرت لییان، له ناو تاریکیه کانی
 شه هوهت و ئاره زوودا ده ژیا... یه کی له بانگخوایان چوو بۆ
 لای و ئه و بانگخوایه که سیکی کاریگه ری راسته وخۆ بوو
 چهند نامۆژگاریه کی کرد ههتا هینایه گریان و وا گومانی
 ده برد که هاتووه به ده م بانگه وازی خواو
 پیغه مبه ره که یه وه ۛ به لام سودی نه بوو، دیسان وه ک خۆی
 لێ ده هاته وه وه ک ئه وهی هیچیشی نه بیستیت... نه یه ده زانی

سهره پڙييه كهى بهرام بهر به خوا دريژى كيښا بو،
خوای گورهش موله تی پيدا بو... تاوانه كانی زږبوو بوون
و پږی خوای گورهش دهری دابو، گوږی له هه مو
شتیک ده گرت بیجگه له قورنانی پیوژ، وه له هه مو
شتیک تنده گهشت تنها له نابن و دینداری دا نه بیت...

حهزی له هه موو شتیك بوو ته نهها زیكری خواو ئه و جوړه
شتانه نه بیئت.

سبحان الله دل چۆن سه رگهردان ده بیئت نه گه ر خوا
نه ناسیئت... سبحان الله چۆنه هه ست و نه ست بیئاگاو گیل
ده بیئت نه گه ر پشت بکاته خوی گه وره... پۆژه ره شه کانی به
تاران و سه ریپچی ده برده سه ر، یه کی له بانگخوازه پیاو
چاکه کان بهی له ریگایه کی خوش ده کرده و تا ئه
سه رگهردانه بینیتته و ریگای راست، که به راستی
ریگایه کی داهینراو بوو، من لیرودا نامۆژگاری
بانگخوازن و شاگردانی زانست و نامۆژگاریکاران ده که م
که ره چایو ئه و شیوازه بکه ن، ئه ویش ریگای به دیاری
پیشکهش کردنی کاسیئت و سیدی ئیسلامیه که له
ماله کاندو له ئۆتۆمبیله کانداه بیئت... کاسیئت و سیدی
ئیسلامی که زانست و سه دا و کاریگه ری قسه که ر
ده گوازیته و بۆ گوئیگر... بۆیه چه ند کاسییتیکی پیشکهش
به و لاوه کرد که کاریگه ربوون، ئه ویش وه ری گرت و
خستیه ئۆتۆمبیله که یه و و گوئی نه ده دا به گوئیگرتن

لێیان.. گوێی له گۆرانی و شتی بێ که لێک ده گرت و به
 پێنگای خراپدا گوزهری ده کرد... پاشان ویستی کاسیتهیکی
 ئیسلامی تاقی بکاتهوه و گوێی لێ بگریت، تا بزانیته ئه
 جوهره که سانه چۆن قسه ده کهن و شیوازی و وتار و
 قسه کردنیان چۆنه کاسیته که دهستی کرد به ناردنی
 شه پۆله زیندوهکانی ئیمان له ههوایه کی پاستگۆیاندها
 راستهوخۆ به کاریگهری و دڵسۆزی و به شه پۆلێک که
 پانتاییه که ی په یامیکی نهرمه بۆ گوێگرانی.

لاوه که گوێی له شریته که گرت، ووتاره که باسی ترسان
 له خوای گهورهی ده کردو ههوائی نهواندی که له خوا
 ده ترسن... قسه کان گه یشتنه دلی لاهه که و له دلیدا
 سه قامگیربون.. شریته که کۆتایی هات و لاهه کهش خۆی
 ناماده باش کرد و پیداچونهوهیکی خۆی کرد له گه
 خوای گه وردها و هاتهوه به خۆیدا و دهستی کرد به لێدانی
 کاسیتهی دووهم... کاسیتهی دووهم باسی تهوبه کردن و
 تۆبه کاران بوو، لاهه که بیری له پابردووی خهفته تاوی و
 گریانای خۆی ده کردهوه، بهردهوام گوێی له شریته که

گرت... گریانیش نمایشیك بوو بۆ وەرگرتنی نامۆزگاریه كان
له بهردهم دلداو وەك ئەوێ زمانی حال ئەمە بلیتەو
﴿يَتَأْتِيَ الَّذِينَ ءَامَنُوا اَسْتَجِيبُوا لِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ اِذَا دَعَاكُمْ
لِمَا نَحْيِيْكُمْ...﴾ (الأنفال) واتە: (ئەو ئەو كەسانەى
باوەرتان هێناو وەلامى خوا و پێغەمبەرى خوا بەنەو،
كاتێك كە بانگتان دەكەن بۆلای ئەو ئەو ئاینەى كە
زیندووتان دەكاتەو)

له شارى (دەمام) نزیک بوویەو، خەریك بوو كۆنتۆلى
ئۆتۆمبیلەكەى بۆنەدەكرا بۆ هۆى كاریگەرى ئەو شەپۆله
ئیمانیەو كە بە تەواوى هێنابوویە لەرزین...
چوو شاره كە و پیش ئەوەش ئیمان چووبوو دلیەو...
ژیان لە دیدو بۆچونیدا گۆرا، بە تیروانینیكى بەندەیهكى
تۆبەكارەو تەماشای دنیای دەكرد كە پیشتر وەك كەسیكى
سەر سەخت و سەرەرز دەپروانیە دنیا.

سهرتا چووه مزگه و ته وه و ژيانیکی نویی به نویژ
 دهست پیکرد و دهستی کرد به تهمه نیکی نوی ﴿وَقُلْ جَاءَ
 الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا﴾ (الاسراء)
 واته (وه بلی ئایینی راست هات و ئایینی ناههق و
 به تالنه ما و رۆشت، به راستی به تال هه میشه له ناو چووه)
 گه پرایه وه بو ناو کس و کاری به بی زبانی و به
 دهسکه و تیکی مه زنه وه... بی زبانی له تاوانه کانی و
 دهسکه و تنی په رسته شه کان... چووه ماله وه به روخساریک وه
 جیا له و روخساره ی که پیی هاتبووه ده ره وه، چونکه به
 روخساریکی تاواناوی و گونا ه و سدرکه شیه وه هاتبوویه
 ده ره وه و به روخساریکی سپی و نوری و په رستش و ته وه و
 گه پانه وه وه گه پاره ته وه.

که سوکاری سه رسام بوون (فلان کهس نه وه چیت به
 سه ره هاتووه؟ چی روویداوه؟) باسی مه زترین رووداوی
 ژبانی خو ی بو کردن: گه پامه وه بو لای خواو ته وه به م کردو
 ناشنا بوو به ریگای گه پانه وه بو لای خوا... چاوه کانی پر

بوو بوون له فرمیسک و ئەوانیش له خۆشیاندا دەستیان
کرد بە گریان...

بەلێ فرمیسکی خۆشی و شادی.

طفح السرور علي حتى انني *

من عظم ماقد سرنی ابکاني.

واکه: خۆشی لیوان لیۆم بوو بوو هەتا *

له مەزنی ئەو خۆشیدەدا منی هینایە گریان.

ماله کهیان ڕووناک بوو بوویەوه و خەلکیش پیرۆزبایان

له تۆبە کارە که دەکردو مژدە بیّت لی ی بۆ تەوبە کردنی و

گەڕاندەوه بۆ لای خوا...

خوای گەوره له فەرمودەیه کی قودسیدا دەفەرموێ (یا

ابن ادم انک ما دعوتني و رجوتني الا غفرت لك ما کان

منک و لا ابالي: یا ابن ادم لو بلغت ذنوبک عنان السماء

ثم استغفرتني غفرت لك و لا ابالي یا ابن ادم لو اتيتني

بقراب الارض خطايا ثم لقيتني لا تشرك بي شيئا لايتك

بقرباها مغفرة) رواه الترمذی

واته (ئەو ئەوەی ئادەم بێگومان تۆ هەرکاتێ لە من

پاراییتەوه و داوات لە من کردبێت لە هەموو گوناھەکانی

تۆ خۆش بووم و گویشم نه یاوه تی، نهی نه وهی ئادهم نه گهر
گوناھه کانت گه شتبه ئاسمانیش پاشان داواي لیخۆش
بوونت لی کردیم، لیّت خۆش بووم، و گویم نه یاوه تی، نهی
نه وهی ئادهم نه گهر به پانتایی زهوی به گوناھه وه هاتبیت
بۆ لام و پاشان گه شتبیّت به من و هیچ هاوه لیکت بۆ
من دانه نابیت منیش به رادهی نه وه دیم بۆ لای تو به
لیخۆش بوونه وه)

شباب عادوا الى الله

هه موو نه م چیرۆکانه ؟
 بریتى نین له خه یال و نه دیشه
 نووسه ریكى به توانا و
 دروستکراوى نه دیبیکى
 داهینه ر نین، به لکو روودا و
 گه لیکن له م جیهانه ماندا
 روویانداوه و پاله وانه کانیش
 که سانی راسته قینه و له سه
 نه م هه ساره بچوکه مان ده ژین،
 نه م چیرۆکانه نه و راسته قینه
 نه مرهت نیشان ده ده م که خواى
 گه وره له سه رووى تۆوهیه و
 قه ده رى نه و چاوه روانى تۆیه، وه
 هه ر ده بیته رۆژیک له رۆژان بیته
 و بگه ریته وه بۆ لای خوا و
 ده ربازبوون نیه .